

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.25

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.25

PIK CVI

П'ЯТНИЦЯ, 22 СІЧНЯ 1999

ЧИСЛО 4

VOL. CVI

FRIDAY, JANUARY 22, 1999

No. 4

Бійка у парламенті – віддзеркалення настрою в Україні

14 січня у Верховній Раді України зчинилася бійка між депутатами від Народного Руху і Комуністичної партії. Проводом для бійки стала спроба голови ВР Олександра Ткаченка внести на розгляд парламенту питання про приєднання ВР України до Міжпарламентської асамблеї СНД. Винесення цього питання на розгляд було б порушенням регламенту ВР, проте, як зазначив з цього приводу голова ВР Олександр Ткаченко, „у нас регламент є, але нас не влаштовує його дотримуватись”.

Під час голосування з цього питання голова НРУ Вячеслав Чорновіл спробував припинити голосування, підбігши до трибуни і вдаривши по мікрофону Олександра Ткаченка. Його дії підтримали члени НРУ, деякі намагалися вдарити Ткаченка, але його захистив перший заступник Віктор Медведчук. На захист голови ВР стали і члени фракції КПУ. За внесення питання на розгляд ВР проголосували 174

депутати. Рішення відповідно до регламенту не прийнято.

„До соціального вибуху в Україні залишається декілька кроків”, заявив на прес-конференції народний депутат, голова НДП Анатолій Матвієнко. За його словами, цьому сприяє діяльність Верховної Ради, політичні амбіції та деякі особистості. Бійка у парламенті є віддзеркаленням загального настрою в Україні. Коментуючи бійку і ставлення голови Верховної Ради до регламенту, Анатолій Матвієнко зазначив, що це веде до політичного нігілізму в державі. Бійку, що вчинили Рух і КПУ, „ми розцінюємо як нездорову ситуацію”, сказав він.

„Нам знову треба збиратися на наради фракцій і розібратися з регламентом, — зазначив далі Анатолій Матвієнко. — Ми вже заявляли про те, що треба переглянути статус Олександра Ткаченка як Го-

(Закінчення на стор. 6)

Скандал з Лазаренком лише об'єднав партію „Громада”

СИМФЕРОПІЛЬ. (УНІАР-КІА) Конференція Кримської республіканської організації „Громада” відбулася 17 січня в селищі Куйбишево Бахчисарайського району. Того ж дня в селищі Куйбишево Архієпископ Симферопільський і Кримський Лазар освятив престол нового храму — церкви Покрову Пресвятої Богородиці, — завершення будівництва якого стало можливим завдяки фінансовій підтримці Кримської організації об'єднання „Громада” на чолі з лідером Верховної Ради автономії Володимиром Тутеровим.

По завершенні церемонії освячення депутати Верховної Ради України Володимир Альохін і Олексій Ременюк, заступник голови Всеукраїнської організації „Громада” Людмила Матійко і керівник її місцевого відділення Володимир Тутеров зустрілися із журналістами. Пан Тутеров повідомив, що в Криму мешкає 5,620 членів цієї партії, а в цілому по Україні близько 400,000 членів. Як підкреслила Людмила Матійко, тяжкі випробування не розкололи партію, а об'єднали навколо „єдиного

(Закінчення на стор. 6)

Прикарпаття — проти Олександра Ткаченка

Жителі Івано-Франківської області звернулися до Президента України Леоніда Кучми з листом, у якому пропонують створити Національний Фронт порятунку. Вони зазначили, що підтримують ініціативу демократичних партій про зняття Олександра Ткаченка з посади голови Верховної Ради Украї-

ни. Якщо Верховна Рада ухвалить рішення про вступ до Міжпарламентської асамблеї СНД, говориться у зверненні, в країні треба буде ввести президентське правління і повернутися до виборів Верховної Ради за мажоритарною системою.

УНАР – ІМАпрес.

Не буде більше пана у вільній Україні!

22 січня 1918 року було проголошено Українську Народну Республіку.

22 січня 1919 року було проголошено з'єднання Західньо-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою.

(Читайте редакційну на стор. 4)

*Ой що в Софійському заграли дзвони, затремтіли,
Не білі голуби-янгולי в небі полетіли.
Ой там збиралися під прапори, під соняшні, ще й сині:
Не буде більше пана у вільній Україні!*

Павло Тичина „На 22-го січня 1918 року”

ЗА МАТЕРІАЛАМИ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПРЕСИ

Президент відзвітував про стан Держави

Президент Б. Клінтон звітує про стан Унії, позаду нього зліва віцепрезидент Ал Гор, справа — спікер Палати Репрезентантів Денніс Гестерт.

Незважаючи на те, що якраз тепер Сенат розглядає сумнозвісне оскарження Президента Білла а Клінтона Палатою Репрезентантів у неправдивому свідченні та перешкоді правосуддю, у вівторок, 19 січня 1999 року, Президент з великим натхненням виголосив щорічний Звіт перед Конгресом

США про стан Держави (Унії).

Звітувати про стан держави перед Конгресом — обраними народом представниками, і подавати на його розгляд заходи, що їх голова держави вважає потрібними і доцільними, вимагається від Президента третьою точкою другої статті американської Конституції. Таки глибокодумними і далекоглядними були творці американської держави понад дві сотні

років тому, коли включили до Конституції таку вимогу. Ці президентські звітування давали і дають можливість громадськості більш-менш об'єктивно оцінювати працю і плани Президента і партії, до якої він належить, а також ба-

(Закінчення на стор. 6)

Відбудуться Всеукраїнські літні спортивні ігри

На виконання Указу Президента України від 31 липня 1999 року №835 „Про проведення у 1999 році Всеукраїнських літніх спортивних ігор”, Кабінет Міністрів України доручив забезпечити проведення вищезгаданих ігор Державному комітетові з фізичної культури і спорту. Уроцисте відкриття ігор (27 червня 1999 року) та закриття (11 вересня 1999 року) відбудеться у Києві, на стадіоні Національного спортивного

комплексу „Олімпійський”.

Всеукраїнські літні спортивні ігри проводяться як загальнодержавний комплексний захід, спрямований на популяризацію фізичної культури і спорту, пропаганду здорового способу життя серед усіх соціальних верств населення України, підвищення ефективності відбору та підготовки українських спортсменів до

(Закінчення на стор. 18)

■ ЧИ ПОТРІБНІ ЗМІНИ
В КОНСТИТУЦІЇ?

Стор. 5

■ АМЕРИКАНСЬКІ
УКРАЇНЦІ І ПРОБЛЕМИ
ЧОРНОБИЛЯ

Стор. 9

■ ЛЕГКИМ ПЕРОМ
ПРО МАЙБУТНЄ
ДІЯСПОРИ

СТОП. 14

■ НЕ МАВ ПЛАТНІ,
ГРАВ У ЛОТЕРЕЮ

Стор. 23

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Кадрові зміни в Україні

Президент України Леонід Кучма увільнив Анатолія Голубенка з посади першого віце-прем'єра у зв'язку з переходом на іншу роботу. На цю посаду призначений Володимир Курадченко, який досі працював головою Запорізької обласної адміністрації. Віце-прем'єром і міністром з питань агропромислового комплексу призначений Михайло Гладій, який досі був головою Львівської обласної адміністрації. У Львові його змінив голова обласної Ради Степан Семчук. Міністром освіти замість Михайла Згуровського призначений Валентин Зайчук. Відбулися кадрові зміни на рівні заступників ряду міністрів.

Леонід Кучма відвідав Польщу

Минулого тижня Президент України Леонід Кучма побував з робочою візитом в Польщі, де мав зустріч з Президентом Олександром Кваснєвським. Вони обговорили спільне звернення до Європейського Союзу з питання будівництва нафтопроводу Одеса-Броди-Адамова Застава, допомоги при облаштуванні українсько-польського кордону. Президенти домовилися про сприяння Польщі у співпраці України з Міжнародним Валютним Фондом, Світовим банком та Європейським співтовариством. Польська сторона схвально зустріла повідомлення про наступне призначення амбасадором України в Польщі Дмитра Павличка.

Президент готовий до референдуму

Президент України сказав на прес-конференції у Варшаві, що спроби лівих сил парламенту вилучити з Конституції розділ "Про інститут Президентства" — це політичне шов. Леонід Кучма заявив про свою готовність винести це питання на всеукраїнський референдум, бо тільки народ має вирішувати, яким буде політичний устрій України.

Депутати Росії відвідали Севастополь

Депутати Державної Думи Росії Едуард Воробйов і Олександр Галкін відвідали Севастополь, де ознайомилися з особливостями й умовами базування Чорноморської флотії, проблемами російських моряків. На зустрічі з головою міської адміністрації Борисом Кучером і головою міської Ради Василем Пархоменком було підтримано пропозицію про фінансування флотії за окремим, законодавчо захищеним рядком державного бюджету Росії. Зібрана інформація буде використана при консультаціях щодо ратифікації парламентами обох держав пакету базових угод стосовно Чорноморської флотії.

Заява російського "Газпрому" не сприяє співпраці

Національна компанія "Нафтогаз України" спростувала звинувачення, які надійшли на адресу голови правління компанії Івана Бакая і прем'єр-міністра Валерія Пустовойтенка від голови правління російського акційного товариства "Газпром" Рема Вяхірева про те, що Україна нібито незаконно вилучає газ з транзитних газопроводів. Іван Бакай по-

відомив, що близько 400 млн. кубометрів російського газу, які надійшли в Україну поза домовленістю, будуть компенсовані поставками туркменського газу. Борги України за газ (734,5 млн. доларів США) реструктуризовано і досягнуто домовленості щодо їх покриття. "Оприлюднення в засобах масової інформації подібних офіційних застережень щодо дій української сторони викликають подив і не сприяють формуванню приязності в діловому плані", — говориться у заяві "Нафтогазу України". У компетентних колах вважають, що Росія невдоволена домовленістю України з Туркменістаном про постачання газу.

Чи Україна матиме холодильник?

Україна приєдналася до міжнародних зобов'язань щодо збереження озонового шару атмосфери, а тому має перейти до застосування безпечних речовин при виробництві холодильників. Але Росія, яка поставляла в Україну такі речовини, припиняє їх випуск. Всесвітній екологічний фонд виділяє Україні допомогу у 23,2 млн. доларів на модернізацію виробництва, але Верховна Рада, яка двічі розглядала питання про це, не ратифікувала гранту. Останній строк вирішення його долі — 14 лютого.

Олександр Ткаченко обстоює недоторканність депутатів

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко доручив Комітетові з питань державного будівництва, місцевого самоврядування і діяльності Рад невідкладно підготувати і внести на розгляд парламенту проєкт закону, що "гарантував би депутатам місцевих Рад належним чином виконувати свої повноваження", тобто відновив би для них депутатську недоторканність.

Проти політичного терору

Фракція виборчого блоку Соціалістичної і Селянської партій у Верховній Раді зробила заяву з приводу політичного терору в країні, у якій наводяться факти замахів на громадських діячів. В грудні минулого року був побитий у своєму помешканні і помер Валерій Черевко — помічник-консультант народного депутата України, секретаря політради Соціалістичної партії Станіслава Ніколаєнка. Уже нинішнього року від наїзду авто загинула Людмила Яринчина — помічник-консультант народного депутата Валентини Семенюк, першого секретаря Київського міського комітету Соціалістичної партії. У заяві наводяться приклади заборон і перешкод в діяльності соціалістів з боку влади.

Про Україну — в Європі

У паризькому Центрі міжнародних досліджень скликається науково-практичний семінар "Україна на шляху реформ", присвячений демократичним перетворенням в Україні. Телебачення Хорватії фільмом "Україна: культура життя" розпочало серію телепередач, присвячених зарубіжним країнам. Той факт, що цикл почато саме з України, розцінюється як підтвердження доброзичливого ставлення хорватської громадськості до молодшої держави.

Львів повертає Архістратига

До київського Михайлівського Золотоверхого монастиря повертається скульптура Архістратига Михайла, яка увесь час зберігалася у Львівському історичному музеї. Її щойно передали голові Київської міської адміністрації Олександрові Омельченкові. Скульптура зберігатиметься в музеї відновленого собору, а над його головним входом буде виставлена її копія.

Музей відкриється до свята України

Не підтвердилися чутки про намір закрити у Києві Музей книги і друкарства України, які викликали звертання до столичної адміністрації більше 30 українських громадських організацій з Австралії, Канади і Америки. В музеї закінчено ремонтно-реставраційні роботи, фахівці під керівництвом народного художника України Анатолія Гайдамаки починають художнє оформлення музею. Його буде відкрито до Дня незалежності України.

Кримські татари приїдять з Таджикистану

Нестабільна ситуація в Таджикистані, де проживає багато депортованих у сталінські часи кримських татар, призвела до повернення значного їх числа до Криму. Рада міністрів Криму постановила надавати цим сім'ям необхідну допомогу, спростила їх реєстрацію і прописку. У Симферополі виділено 34 гектара землі під будівництво житла. Підприємствам будуть відшкодовані з бюджету видатки на допомогу сім'ям, які мають дітей від 1,5 до трьох років. Водночас адміністрацію Сакського району попереджено про недостатню увагу до кримських татар, які повертаються на батьківщину. Більше тисячі сімей зимують в недобудованих хатах, без води і електрики, половина працездатних переселенців не має роботи.

Підпали у Симферополі і Херсоні

Офіс Меджлісу кримсько-татарського народу та благодійного фонду "Крим" підпалено у Симферополі. Пляшки з пальним було вкинуто у вікно кабінету голови Меджлісу Мустафи Джемільова. Ніхто не постраждав, але будинкові завдано значних збитків. В Херсоні повністю згорів Єврейський культурний центр, збудований ще минулого століття і повернений місцевій громаді. Досі тут містилася філгармонія. Рабин Одеський і Півдня України Аврам Вольф відкидає політичні чи антисемітські причини підпалу.

Конкурс краси для сиріт

Міжнародний благодійний фонд Святої Марії і Київська адміністрація провели в столиці свято-конкурс "Снігуронька-99" для дівчат-сиріт з міських шкіл та інтернатів. "Снігуронькою-99" стала Жанна Гаркава з школи-інтернату N3. Відтепер вона щомісяця отримуватиме стипендію фонду в сумі 20 гривень. Подарунки отримали понад 400 сиріт і напівсиріт, запрошених на свято.

За інформаціями УНІАН та УНІАР.

ТІЛЬКИ ФАКТ

Серпнева фінансова криза затримала розвиток промислового виробництва в Україні, проте його падіння в 1998 році було меншим, ніж за такий час попереднього року, і становило 1,5 відсотка за рік.

Відсутність грошей у населення викликала зменшення перевезень пасажирів громадським транспортом у 1998 році проти попереднього на 3,4 відсотка.

Нинішнього року в Україні налічується 35,5 тисячі фермерських господарств, які мають 1,029.2 тисячі гектарів землі. Торік вони продали худоби і птиці на 112 відсотків більше, молока у 4.4 раза більше, ніж рік тому.

В Україні тепер налічується один мільйон безробітних (3,7 відсотка від числа працездатного населення). На одне вільне робоче місце припадає 30 осіб.

Минулого року Україна заплатила за зобов'язаннями Світовому Банку 33 млн. доларів. Економічний радник цього банку Джон Хансен висловив задоволення бюджетом України на нинішній рік, бо попередній його проєкт передбачав значно більші видатки.

Міліціонери Закарпаття, сім'ї яких потерпіли від повені, дістануть допомогу від Національних секцій Німеччини і Великобританії в Міжнародній Поліцейській Асоціації.

Минулого року тільки 1503 промислових підприємства України (15.1 відсотка) впроваджували новітні технологічні процеси, освоювали на їх основі нові вироби або займалися підвищенням технічного рівня виробництва.

Заступник голови Верховної Ради Віктор Медведчук вважає можливим прийняття Верховною Радою до 1 січня 2000 року закону про мораторій на виконання вироків смертної кари.

У 2000 році має закінчитися відбудова Успенського собору Києво-Печерської Лаври, яку фінансує Київська міська адміністрація на основі взаємозаліку із Державним бюджетом.

На другій сесії Верховної Ради, яка закінчилася в Києві, повністю ухвалено 300 законопроєктів. Третя сесія почне роботу 2 лютого.

До Бюджету-99 вперше включено цільові дотації регіонам України на фінансування освіти обсягом 341 млн. гривень.

Від серпня минулого року Львівська обласна організація Народного Руху України зросла на 600 членів і налічує 4800 осіб.

Міжнародний космічний проєкт "Морський старт", для якого Україна виготовить 6 ракет "Зеніт", коштує понад 2 млрд. доларів США. Перший старт ракети з морської платформи намічено на 14 березня.

Уряд Чехії відклав запровадження віз для громадян України, щоб у них не склалися враження про наміри ізолювати Україну від Європи.

(УНІАР)

ТЕМА ТИЖНЯ

Хто уповноважив
"державну особу"?Нотатки на полях промови
Олександра Ткаченка у Москві

Газети в Україні опублікували повний текст промови Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка в Державній Думі Російської Федерації 18 грудня минулого року. Звісно, коли керівник парламенту їде до країни, від якої значною мірою залежить його власна держава і хоче добитися схвалення міждержавної угоди, непопулярної в сусідньому парламенті, то має перед собою складне завдання. Але у тому й полягає мистецтво дипломатів, адвокатів і журналістів, щоб навіть супротивникові навести такі аргументи, котрі його якщо не переконують, то змусять переглянути власні позиції.

Очевидно, такі аргументи мав у течці і Олександр Ткаченко. Він міг, приміром, натякнути російським депутатам, що росіянам буде нелегко без українського сала, що українці покищо працюють на численних сибірських вахтах, а російські космонавти стартують на українських ракетах, то маємо й далі співпрацювати. Нагадати, що незалежна Україна сталася й нічого вже тут не вдієш, треба з нею укласти угоди. І таке інше.

Олександр Ткаченко пішов іншим шляхом, щосили намагаючись показати себе однодумцем господарів і жертвою "тих", хто "в амбіційному пориві розвалював СССР". "Тепер, сказав він, багато хто розуміє, що холодні протяги Біловезької дачі були не так освіжаючі, як згубні". Посилаючись на "ностальгічні спогади народу про колишній добробут", Ткаченко якось замовчує істотну обставину: не на Біловезькій дачі, а у Всеукраїнському референдумі 1991 року вирішувалось питання — бути чи не бути Україні в складі СССР. Отже, "амбіційні ті" — це не хто інший, як увесь український народ.

Щоб приподобатися московським депутатам, Ткаченко виявив обізнаність з пісенною спадщиною комуністичного режиму, сказав, що пісня про червонозоряну Москву — не просто твір, а символ, бо Париж і Лондон — чужі для українців, а Москва — рідна, бо саме звідси "долі росіян і українців переплелися й стягнулися міцними вузлами", "українці багато років жили по Москві". Про вузли — влучно сказано, але треба додати, що в'язали ті вузли аж ніяк не українці.

Ткаченко вийшов на кремлівську трибуну із історичними витягами. Він нагадав, що тільки завдяки Богданові Хмельницькому наші слов'янські долі не розійшлися, а тепер "росіяни і, частково, українці почали забувати, що вони є слов'янами". Варто про це пам'ятати передовсім росіянам, щоб "найдешевші в світі і звичні для росіян українські високоякісні продукти постійно були на базарах Росії. Зерно, цукор, м'ясо, олія, овочі і фрукти можуть стало і в солідних обсягах покривати ваш дефіцит продовольства". Ніби й непогано, що росіяни купуватимуть наше продовольство, але

чому за найдешевшими, а не за нормальними, світовими цінами?

Далі промовець пролив сльозу за тим гарним минулим, коли сам він був міністром, а його товариші по єдиній на той час партії теж мали гарні посади, не відчуючи небезпеки громадської контролю. Тоді ж бо СССР перебував "серед провідних держав світу", мав "потужну індустрію, сучасний агропромисловий комплекс, освоїв повітряний океан, покоров космос, приборкав атом", "приборкав і багатьох ворогів". Тут, мабуть, йдеться про колгоспи, Чорнобиль, Афганістан... А тепер? "Тепер стало ясно усім: на половині трактора поле на зореш і на половині літака далеко не полетиш. Чи треба говорити, що половиною танка в лиху годину рідну землю на захистиш..." А власне, чому — половиною? Хіба погані трактори і танки будують в Харкові, а літаки — у Києві? Кооперуватися ж у цих справах можна з усіма, зокрема й з Росією...

Історичні екскурси Ткаченка породили й ствердження того, що "наші батьки й діди створили велику країну, поклали мільйони життів, щоб вберегти Вітчизну від ворога і підняти її з попелу", хоча насправді аж ніяк не Україна відновлювала колишню імперію у старих її межах ("Союз нерушимий республик свободных сплотила навеки Великая Русь"), не вона спровокувала Другу світову війну... А батьки й діди гинули, це правда. З волі Кремля.

Наступною тезою в промові Ткаченка було зближення Росії і України. Таке зближення необхідне. Але не тими шляхами, на які північні брати-слов'яни колись повели Хмельницького. Шлях, який пропонує Росія, ми бачимо на прикладі Білорусі — спершу спільний кордон, потім спільні валюта, парламент і, нарешті, — вимріяний Союз... Але зачекайте, пане Ткаченку, ми ще від попереднього Союзу не одужали, а ви вже нас у новий заганаєте, нарікаючи труднощі входження України до Міжпарламентської асамблеї держав СНД, які створюють ті, хто "протиє зближенню України і Росії. І вони тим агресивніші, чим менше у них залишається підтримки в суспільстві". От уже маємо й своїх агресорів, маємо ворогів народу...

Коли Олександр Ткаченко повернувся до Києва, журналісти запитали у нього на прес-конференції, як сприймати його промову. Чи не перевищив Ткаченко свої повноваження? Ткаченко відповів, що ніколи не промовляє як приватна особа. "Коли мені довірили таку посаду, коли мене обрала парламентська більшість, то, мабуть, бачили в мені державну людину, а не приватну особу", — сказав він. Варто нагадати, що парламентська більшість, яка довірила Ткаченкові високу посаду, саме такої промови від нього й чекала. В тому ж то й біда...

АМЕРИКА І СВІТ

Делегація США відвідує Україну

КИЇВ. — В Україні з офіційними відвідинами перебуває американська урядова делегація на чолі з головним радником секретаря Державного департаменту США, відповідального за відносини з новими незалежними державами, Стівеном Сестановичем. У понеділок, 11-го січня, з делегацією Сполучених Штатів Америки зустрівся прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко. Він ознайомив членів делегації з минулорічними фінансово-економічними досягненнями України та зазначив, що Україна повністю розрахувалася зі закордонними кредитами, які надавалися під гарантії уряду. У свою чергу, С. Сестанович високо оцінив кроки українського уряду щодо стабілізації фінансово-економічної ситуації в державі, підкресливши при цьому, що США підтримають такий уряд, який активно впроваджує реформи. С. Сестанович відзначив важливість прийняття бюджету України, що стане запорукою більш плідного двостороннього співробітництва.

Продовжується розгляд
справи Президента в Сенаті

ВАШІНГТОН. — У Сенаті продовжується розгляд звинувачень Палати Репрезентантів проти Президента Билла Клінтона. У четвер, 14 січня, представники-прокуратори закінчили представлення і розгляд звинувачень, і перейшли до обговорення, що таке кривоприсяга і перешкода правосуддю. У суботу, 16 січня, обговорено конституційне право і зроблено підсумки. У вівторок, 19 січня, адвокати Президента Билла Клінтона розпочали оборону свого клієнта, після котрої сенатори ставитимуть питання обидвом сторонам, тоді обговорюватимуть пропонувані внески: відкинути всі звинувачення, викликати на суд свідків, або представити нові докази. Найперше будуть голосувати над відкиненням звинувачень, і якщо це не перейде, то голосуватимуть над наступними, попередньо згаданими, двома питаннями.

Нові закиди в сторону Єльцина

МОСКВА. — Новий 1999 рік вже перекинув на свій рахунок 15 днів, а президент Росії Борис Єльцин ще не появлявся у своєму бюро у Кремлі. Це дало привід московському посадовцю Юрієві Лужкову закинути російському президентові неспроможність виконувати свої обов'язки. "Росія, як президентська республіка, повинна мати активного президента", заявив Ю. Лужков, колишній прихильник Єльцина, котрий відкрито почав критикувати президента. Маючи останніми місяцями поважні клопоти зі здоров'ям, Б. Єльцин змушений обмежувати свою діяльність у керуванні державою, на що вказує також і його дотеперішня мовчанка про економічну кризу в країні. А в неділю, 17 січня, засоби масової інформації повідомили, що Б. Єльцина цього ж дня відправлено до Московської центральної лікарні, цим разом через кровотечу від виразки шлунка.

Сербі продовжують „наводити порядок“ в Косово

РАЧАК, Сербія. — Минулої суботи, 16 січня, знайдено тіла 45 етнічних албанців, замордованих день перед тим сербськими збройними силами. Серед убитих — млада жінка, 12-річний хлопчина і літні чоловіки, включно з одним 70-річним дідусем. Тіла загиблих були жорстоко покалічені, з повибраними очима, одне обезголовлене, всі були постріляні з близька. Мешканці Рачаку розповіли, що сербське військо, увійшовши до села, зробило облаву на чоловіків і, вивівши їх під недалеку гору, постріляли. Всі загиблі — це звичайні цивільні мешканці згаданого села, хоч сербські поліцейні чинники твердять, що більшість „терористів“ були в уніформах повстанців Визвольної армії Косово. Вілліам Вокер, американський керівник тримісячної Місії перевірки в Косово, назвав це вбивство масакрою і „невимовним злочином проти людства“. Кофі Аннан, генеральний секретар Організації Об'єднаних Націй, зарядив докладне слідство цієї події. Тим часом сотні етнічних албанців втікають з околиць Рачаку через посилене обстрілювання сербськими збройними силами.

Засудженого шпигуна радять
не звільняти

ВАШІНГТОН. — Минулої осені ізраїльський прем'єр-міністр Бен'ямін Нетаньягу намагався сильно впливати на Президента Билла Клінтона, щоб він звільнив Джона Полларда з досмертного ув'язнення, котре він відбуває за шпигування в користь Ізраїля. Керівні дорадники Президента, відповідальні за державну безпеку, одностайно радять не звільняти згаданого шпигуна з ув'язнення. Секретар Державного департаменту Маделин Олбрайт заявила, що немає жодної зобов'язуючої причини у закордонній політиці США, котра вимагала б звільнення Дж. Полларда. Директор Сі-Ай-Ей Джордж Трент та секретар Департаменту оборони Вілліам Коген підкреслили, що Дж. Поллард завдав значної шкоди державній безпеці США.

Китай тугіше затягає петлю

ПЕКИН. — У той сам час, як не скривається засудів і ув'язнень пропагаторів демократичних ідей, керівництво Китаю без будь-якого розголосу тугіше затягнуло петлю вільнодумним інтелектуалам, журналістам і видавництвам. Впродовж останніх кількох тижнів могутній департамент пропаганди Комуністичної партії закрити впливові книжкове видавництво в Пекіні та відчайдушну газету в південному місті Ганчжоу. Крім того, суворо попереджено деякі журнали і газети, які задалеко збилися з „правильного“ шляху, примушено деяких редакторів і письменників покинути працю та припинено розповсюдження кількох книжок, які дошукувалися інших політичних альтернатив і висвітлювали неприємні епізоди в історії комуністичного володіння.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видав Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J. 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svo103@aol.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054
and additional mailing offices.

Передплата на рік \$50.00, на півроку - \$30.00. Для членів УНСоюзу
\$40.00 річно, на півроку - \$25.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати
поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі
виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор — Раїса Галешко

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

Верстка — Павло Стокотельний;

Реклама і оголошення — Марія Шепарович. Адміністратор — Володимир Гончарик.

Події 22 Січня — провісники нинішньої свободи

Збереження в пам'яті фактів минувшини свого народу — були вони світлими чи чорними — дає можливість майбутнім поколінням їх пізнати, проаналізувати та, оминаючи зроблені попередниками помилки, прямувати до кращого завтра. Особливо важливо пам'ятати про героїчні сторінки нашої історії, коли століттями поневолений народ спромігся на аж два осяйні чини в новітній історії XX сторіччя українського народу. Мова тут про дві радісні дати — 22-го Січня 1918 і 22-го Січня 1919 року, дати, котрі стали доказом незнищимости волелюбних стремлень українського народу. Берімо приклад в інших народів, які не тільки не забувають про важливі історичні події, що їх вони пережили, але успішно переконують інших, щоб про них пам'ятали, бо в цьому запорука їхньої безпеки та існування. Так і ми у самопошані схилимо голови перед нашою минувиною, бо вона у величезній мірі спричинилася до незалежності Батьківщини, якою ми втішаємося сьогодні.

Отже, 22 січня 1918 року IV Універсалом на Софійській Площі в Києві проголошено світові волю українського народу:

*Віднині Ти, Народе, знай,
Тобі увесь належить край,
Віднині вільна Україна!*

І створено незалежну суверенну державу — Українську Народну Республіку. У той день хвилював радісно багатолюдний майдан, сіяла в сонці золотом свята Софія і лунав над Києвом золотий гомін, бо вікова здійснилася мрія і стала чином-дійсністю.

Друга дата впала рік пізніше — знов на 22 січня 1919 року — це злука Західньо-Української Народної Республіки з Українською Народною Республікою в одну неподільну незалежну соборну державу Україну. Український народ проголосив:

*Від моря Чорного, аж ген,
Де б'ють Дніпровії джерела,
Через степи, де вольні села
Всміхаються в вінках вишень,
Від синіх узбережжів Дону,
Далеко ген, до верховин,
Бездомних зворів, полонин,
Нехай не буде вже кордону!*

Сім років тому ці дві дати відзначала лише вільна українська діаспора. Ці дати були наявним історичним фактом того, що український народ ніколи не забував стремлень багатьох поколінь — здобути волю українському народові та суверенну незалежну державу Україну на його прадавніх землях. І ці стремління стали дійсністю, коли 24 серпня 1991 року Верховна Рада України проголосила Україну незалежною самостійною соборною державою. Остання дата здійснення віковичної мрії народу України про волю сьогодні найбільше гріє серце українців по всьому світі. Однак 22-гі Січні — героїчні пориви до волі і перемоги (бодай короткочасні) назавжди будуть вписані золотими літерами в нашу історію. Бо вони надихали і вчили наступні покоління боротися й перемагати.

Історія — це наша пам'ять і наш вчитель. Доки пам'ятати-мемо свою історію, доти будемо народом, свідомим свого місця у світі як рівні серед рівних.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про те, чого усі ми маємо досить

Після такого заголовку навіть не треба пояснювати, про що мова — бо, здається, кожен, що живе і цікавиться подіями світу, догадається, що тут ідеться ні про що інше, а про славнозвісну історію теперішнього президента США — Билла Клінтона. Не має найменшого сумніву, що усі мають так досить слухати та читати про „імпичмент” і причину одної сексуальної афери, яких тисячі відбувається серед пересічних людей, що не бажать вже цю справу далі розглядати, а радше за нею слідкувати.

Але, хоча усі без виїмку кажуть „досить”, сторінки преси і екрани телебачення все далі повні описів президентської афери, яка, хочемо ми чи ні, перейде в історію Америки та світу. Ба, що більше, вона далі не сходиться зі сторінок світової, зокрема європейської преси, яка тепер більше, як досі, аналізує оскарження президента наймогутнішої країни, а тим і країну, в якій це сталося. Одні посміхаються, другі поважно застановляються над майбутнім Америки, ще інші боліють над добрим іменем її, але справа Клінтона далі безперервно з'являється на сторінках газет усіх країн світу.

Трошки посміхаємося, коли читаємо, що німецький щоденник зобразив Б. Клінтона в підштанцях, в одній руці він тримає келишок з вином, а в другій — Моніку Левінську. Подібну картину, але ще більше відверту, бачили ми на першій сторінці української газети з Києва два місяці тому — тут ми, українські журналісти, здається, були першими!

Цікаве, що європейська преса дивується, а трохи і засуджує те, що американські громадяни мають вже по вуха аналізування і розглядання цілої афери, а один із найповажніших французьких щодеників, „Ле Монд”, дає доволі песімістичне ствердження, що „коли громадяни так мало цікавляться публічними

справами, це завжди поганий знак”.

Що тут цитувати одну чи другу світову газету. Ми всі маємо досить справи Клінтон-Моніка, і хотіли б її якнайскоріше замкнути. Тим часом аналітики ситуації пишуть, що із закінченням процесу, який би він не був, не буде ще довго закінчення цілої справи, і ми „приречені” на довгий процес — не судовий, а політичний та психологічний.

І тут насувається питання: чия в цьому вина? Чому мусимо ми, як і більшість мешканців не лише США, але світу, що вміють читати та читають щоденну пресу постійно, паки і паки читати довгі звіти і аналітичні статті на тему одної „афери”, яких у світі було, є і буде без кінця? Чому ми, журналісти, мусимо до цього повертатися, брати становище і змушувати людей бути мимоволі суддями?

Коли я поставила це питання головній редакторці „Свободи”, дістала напівжартівливу відповідь, що у нас, на жаль, не найблагородніша у світі професія: нам аби війни, урагани і скандали кожний день — то й маємо „поживу”. А мені таки здається, що тут вина не професії, а нас самих. Ми надто мало стараємося піднести позем нашої преси, надто легко підпадаємо під вплив того славного кредо, що преса мусить містити кожну новину, як і містить її тепер телевізія, радіо і комп'ютер. А так мало є журналістів, байдуже, де вони працюють, які б уважали не лише на новину, але і на їхній зміст та вплив на читачів. Усе, що пишемо, стоїть під знаком переговорів для здобуття відборця, а не змісту. І тому хоча усі кричать, що мають досить слухати та читати про скандал із Клінтоном, щоденно появляються навіть найменші деталі цієї справи і будуть появлятися далі, в ім'я журналістичного успіху. Щоб тільки бути попереду!

О-КА

Зустрічі в амабасаді України

Наталія Даниленко, Антон Бутейко, Віра Кліш, Христина Хомин-Їжак, (усі жінки — з 90-го відділу США).

Здається, зовсім недавно, увечері 16 листопада 1998 року, біля амбасаді України у Вашингтоні столична поліція припинила рух. Амбасадор д-р Юрій Щербак з по-

чтом своїх працівників очікували гостя з України, міністра оборони, генерала армії Олександра Кузьму-

(Закінчення на стор. 10)

ПРЕСОВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ

ПЕЧЕРСЬКУ ЛАВРУ — КИЇВСЬКОМУ ПАТРІАРХАТОВІ!

Світовий Конгрес Українців, за підписами президента та генерального секретаря, надіслав листа до Президента України в справі Києво-Печерської Лаври. В листі зокрема пишеться: „Українську державу визнано усім світом. Маємо власне війсьсько, грошову систему... хоча не все, що діється в нашій Україні, сприймаємо свідомістю і, особливо, серцем. Серед таких невизначеностей є для нас духовна справа в Україні.

Майже дев'ять років тому у золотOVERХОМУ Києві на Всеукраїнському Православному Соборі, втретє у XX столітті, відродилася до нового життя наша Свята Автокефальна Православна Церква. Однак слід визнати, що поряд з наслідками войовничого державного атеїзму маємо сьогодні в Україні державну релігійну політику, яка, на нашу думку, не сприяє духовному відродженню українського народу. Найвищою ознакою

шкідливості цієї політики є той факт, що наша національна святиня — Свято-Успенська Києво-Печерська Лавра перебуває у кабальному володінні Московської Патріархії.

Ми з подивом дізнались, що тепер Києво-Печерська Лавра відбудовується за державний український кошт і має бути центром Московського Православ'я в Україні! Як нам відомо, в стінах Лаврських храмів не чути рідної української мови. Московський загарбник і сьогодні, як 300 літ тому, в нашій національній святині називає нашу мову базарною, мужицькою...

Від імені багатомільйонної української діаспори просимо Вас, пане Президента, зробити все можливе для того, щоб Свято-Успенську Києво-Печерську Лавру було повернуто законному спадкоємцеві давньої Церкви Руси-України — Київській Митрополії, нашій Святій Українській Православній Церкві Київського Патріархату”.

Він називає речі своїми іменами

Михайло Слабошпицький
письменник, публіцист

Ім'я Віталія Карпенка, автора яскравих публіцистичних книг “Поодинокі вмирають, виживають гуртом”, “Як повернути манкуртові пам'ять” і останньої, “На нашій не своїй землі” стало особливо помітним у нашій журналістиці в роки горбачовської „перестройки”. Тоді, коли журналісти недвозначно виразно заявляли позицію. Одні категорично говорили: далі так жити неможливо ані для всього суспільства, ані для нормального індивіда в ньому: потрібні зміни! Інші не менш категорично наголошували: так звана демократизація, що розпочинається, нічого доброго не принесе.

Різка поляризація представників преси засвідчила наближення особливо визначних історичних подій. Якщо, скажімо, в Москві тоді йшлося тільки про моменти політичні й соціальні, то в нас поряд із ними мовилося й про моменти національні.

Одним із тих, хто чітко це формулював, був і Віталій Карпенко, публіцист і головний редактор „Вечірнього Києва”. Газета, що була органом Київського міськкому Компартії, стала трибуною демократії. Виразно зазвучали в ній і всі національні проблеми (досить бодай згадати цикл статей Івана Дзюби про долю української мови в Радянській Україні). Звичайно ж, позиція газети стала саме такою завдяки позиції і волі Віталія Карпенка. Лідери дають напрям і ведуть за собою. Саме таким — і як активний автор, і як вольовий редактор — є Віталій Карпенко. Він — своєрідна емблема „Вечірнього Києва”, його „перша скрипка”.

Позиція газети з приводу тих чи тих подій у суспільстві (політичних, економічних, соціальних, культурних), як правило, заявля-

на передовсім у колонці головного редактора. І це позиція тверезо й критично мислячої людини, яка добре знає, що в нас і де „по горизонталі й вертикалі”. Належачи до людей добре поінформованих (не тільки тому, що був членом парламенту, а й завдяки справді рідкісним широким зв'язкам), Карпенко володіє дорогочинним журналістським капіталом — інформацією, а маючи аналітичні здібності й той тип уяви, який дозволяє йому лишитися реалістом, головний редактор „Вечірки” на всіх етапах років державної незалежності України не впадав ні в еuforia, ні в романтичні ілюзії.

Переважає більшість висловлених ним тривожних думок, на жаль, лишаються актуальними або ще й більше активізувалися. Безглузде економічне доктринерство міністерських кабінетів, політичний егоїзм лідерів деяких партій, мафіозні клани, скорумповані структури влади, „шмаровщина”, за яку поганой пам'яті міністер оборони Шмаров тягав „Вечірку” по судах. До речі, про суди — праведних щось не пригадується.

Все стоїть у пам'яті зловбий профіль „шмаровщини” чи пригадується „юфовий суп” (мабуть, уже й не пам'ятають читачі голову фірми „Меркурій” Юфу, який, бачте, переповнився гнівом на „Вечірку” за те, що розкрила його махінації; нема Юфи, давно покинув Україну, обдерши тисячі людей), згадується гнів вербувальників українських дівчат у нічні клуби (читай-борделі); ці ділки намагалися переконати суд у тому, що „Вечірка” не мала права описувати технологію їхнього людодовства й називати речі своїми іменами.

(Закінчення на стор. 10)

Віталій Карпенко,
політичний оглядач „Свободи”

Червона чортівня або Чи потрібні зміни до Конституції

12 січня, якраз напередодні Нового Року за юліанським календарем, з подачі неокомуністів Верховна Рада розглядала питання про внесення змін до Конституції України. За головного „забійника” був нинішній вождь компартії, лідер її парламентської фракції Пйотр Сімоненко, який виступив з доповіддю. Йому поблажливо сприяв спікер Олександр Ткаченко, відомий як автор і виконавець афери з багатомільйоновим валютним кредитом під гарантію держави для очолюваної ним тоді асоціації „Земля і люди”, за що й називають його не інакше, як золотим кукурудзівником України (кредит був цільовим — під нові технології вирощування кукурудзи, але з цієї затії нічого не вийшло).

В цивілізованому демократичному суспільстві — це цілком нормальне явище — удосконалювати те, що потребує удосконалення, в тому числі й Конституцію держави, якщо це спрямовано на користь тієї ж держави. В Україні ж розгляд цього питання Верховною Радою викликав занепокоєння і тривогу. Бо, поперше, живемо, м'яко кажучи, не в зовсім цивілізованому суспільстві: економіка розвалюється, народ зубожіє, а в найвищому законодавчому органі замість напрацьовувати закони, які б сприяли б виправленню становища, займаються політичними іграми. Подруге, Конституція шойно два роки як прийнята — чи не зарання її змінювати? Он Конституції США понад 200 років, а поправок до неї за весь цей двохстолітній термін прийнято неповних три десятка. Потретє, — і це найголовніше — є великий сумнів, що робиться це для блага держави: адже наші доморошені комуністи, відверто проголосивши себе спадкоємцями покійної КПСС, виступають, до того ж, чужою мовою, проти своєї ж держави, намагаючись всіма правдами й неправдами знову прив'язати її до Москви. Недарма ж ліві в порядок денний сесії Верховної Ради водночас із змінами до Конституції знову — вкотре вже! — внесли питання про приєднання до так званої Міжпарламентської асамблеї СНД. Власне, і зміни до Конституції пропонуються для того, щоб зняти останні перешкоди на шляху до зближення з Москвою.

Суть цих змін полягає у скасуванні інституції президентства в Україні. Логіка настільки ж проста, наскільки й популістська: бачите, до чого довела існуюча влада (читайте — президентська форма правління) — зарплати і пенсії не виплачуються, ковбаси по 2, 20 немає, люди бідують — словом, життя нікудишнє. Отже, треба цю владу замінити, позбутися геть не тільки Президента, а й самого президентства як такого. Для більшої переконливості Пйотр Сімоненко навіть виступав з парламентарської трибуни — подумати тільки! — українською мовою. Але, звичайно, ні слова про те, що

Україна дійшла до такого життя з легкої руки тієї ж „керуючої і спрямовуючої”, спадкоємницею якої вважає себе нинішня компартія, а до останньої ручки її довели колишні компартійні номенклатурники, які так і залишилися у насиджених владних гніздах.

Однак, у принципі, можна й про зміни в Конституції питання поставити, якщо це краще буде для України. Тим більше, що багато чого із нинішніх негараздів можна поставити на карб нинішньому Президентові Леонідові Кучмі. Але насправді не про Україну, не про її долю, не про інтереси українського народу дбають комуністи. Для чого вони хочуть позбутися інституції президентства — видно неозброєним оком. І чим його замінити — не приховують: системою совєтської влади, яка впродовж семи десятиліть стільки залила сала за шкуру українському народові, що запам'ятається на довгі віки.

Зміни і доповнення до Конституції можуть бути прийняті, якщо за них проголосує дві третини депутатів від складу Верховної Ради, тобто, потрібно не менше 300 голосів. Передбачено також, що Верховна Рада може розглядати зміни до Конституції лише тоді, коли матиме позитивні висновки про них Конституційного суду. Для того, щоб подати проєкт змін до Конституційного суду, потрібно, щоб за це проголосувало більше половини складу Верховної Ради — не менше 226 депутатів.

На що ж розраховували комуністи, виносячи це питання на розгляд сесії? Адже навіть неополітиковані зрозуміло, що за нинішньої розкладки сил у Верховній Раді набрати 300 голосів для внесення будь-яких змін до Конституції (тим більше — у комуністичному виконанні), є справою вельми і вельми проблематичною. Не настільки комуністи наївні, щоб не розуміти цього. Але їм треба було будь-що передати свій проєкт до Конституційного суду і цим убити двох зайців: посіяти у суспільній свідомості зерна сумніву щодо правильності нинішньої Конституції, а заодно продемонструвати своє „підкупання” про „бідний народ України”, як вони називають український народ.

Цього разу комуністичний спектакль, хоч і був розіграний, не вдавсь. Кількаразове переголосування не дало очікуваного ними результату: зібрати більше 205 голосів за те, щоб відправити проєкт на розгляд Конституційного суду, не вийшло. Навіть підмоги депутатів лазаренківської фракції „Громада”, які разом з комуністами голосували „за”, виявилось недостатньо.

Другодні у вагоні метро я мимохідь підслухав розмову двох статечних чоловіків: „Дивився по телебаченню сесію Верховної Ради? Яке

(Закінчення на стор. 20)

Бійка у парламентах...

(Закінчення зі стор. 1)

лови Верховної Ради і, можливо, відкликати його”.

Крім того, за його словами, виникає небезпека не проведення у цьому році президентських виборів взагалі. Анатолій Матвієнко повідомив, що мав зустріч з Президентом Леонідом Кучмою, на якій обговорювалися вимоги НДП до нього як глави держави. НДП, за словами її лідера, не знімає жодної зі своїх вимог.

Скандал з Лазаренком...

(Закінчення зі стор. 1)

безсумнівного лідера опозиції — Павла Лазаренка”.

Зараз, за словами Олексія Ремєнюка, “Громада” визначається щодосвоїх спілників на президентських виборах. На з’їзді в Києві буде вирішено, чи відстоюватиме партія соціал-демократичні або ліберально-демократичні позиції. О. Ремєнюк вважає, що “Громада” найближча до соціал-демократів і безсумнівно партія висуне свого кандидата на посаду голови держави. Скоріш за все це буде П. Лазаренко, але остаточно це питання буде вирішено лише на з’їзді. Цілковито підтримуючи Лазаренка,

Закон про вибори Президента треба приймати тільки на партійній основі. Комуністи знають, що рейтинг Симоненка невисокий. Висунути свого кандидата КПУ не може, тому вони доводять, що держава не потребує Президента.

Надмірна політизація бізнесу, вважає Анатолій Матвієнко, викликала реакцію — комерціалізацію політики. У Верховній Раді йдуть торги: ми вам — МПА, ви нам — приватизацію “Телекому” і таке інше.

(УНІАР)

“Громада” не виключає можливості підтримки спільного кандидата від блоку лівих сил в другому турі президентських виборів. На запитання, кого підтримає “Громада” крім Лазаренка, Олексій Ремєнюк відповів: “Симоненка — менш вірогідно, Мороза — більш”.

Про ставлення “Громади” до кримської автономії, за словами Володимира Альохіна, говорить те, що члени депутатської фракції “Громада” в Верховній Раді України проголосували за Конституцію Криму, незважаючи на низку суттєвих зауважень до її тексту. “Ми за те, щоб Крим власноруч визначав свою долю в рамках автономії України, доки не буде підписана угода між Центром і Кримом”, — заявив Володимир Альохін.

Жидам Росії пропонують асиміляцію

Російські і закордонні газети опублікували заяву голови Центрального комітету Комуністичної партії Російської Федерації Генадія Зюганова “Про національну гордість патріотів”, присвячену так званому жидівському питанню в Росії. Провідник комуністів Росії, посилячись на зростання антижидівських настроїв серед росіян, закликає не змішувати жидівського питання з питанням про сїонізм. Зюганов пише, що сїонізм споріднений з німецьким фашизмом, але останній привселюдно заявляв свої претенсії на світове панування, а сїонізм діє потаємно і чужими руками. “Фашизм і сїонізм, — пише Зюганов, — є найлютішими ворогами передовсім тих народів, національні почуття і вірування яких вони експлуатують”. Комуністи Росії, говориться у заяві, “ніколи не ототожнювали поняття „жид” і „сїоніст”. З комуністичними переконаннями несумісні будь-які форми проявів шовінізму і національної нетерпимості. Тому заслуговують осуду погляди і висловлювання, які ставлять знак рівності між жидами і сїоністами, як відсталі, такі, що тиражують буржуазно-обивательські забабони, маскують класову сутність сїонізму і утруднюють тим самим боротьбу із ним”.

Зюганов пропонує жидам Росії три варіанти вирішення жидівського питання. Поперше, вони можуть виїхати за кордон (виїдуть, звісно, сїоністи). Подруге, вони можуть визнати Росією єдиною батьківщиною, жити й працювати на її благо у жидівській громаді (це гасло з колишнього ССРР). Потретє, вони можуть асимілюватися в російському чи будь-якому іншому народі в національному, мовному і культурному сенсі (це, зрозуміло, був би ідеальний вихід). Тепер же, застерігає Зюганов, ніхто з жидів не може бути в Росії “внутрішнім емігрантом”.

Не знати, як відреагують на заяву

комуністичного зверхника жидівської спільноти Росії (в Америці проходять мітинги протесту проти цієї заяви), але кожному зрозуміло, що російські комуністи знову вдаються до маскування власних намірів. Немає жодного критерія, за яким можна було б визначити, хто з російських жидів є просто жидом, а хто ще й “сїоністом”. Не було таких критеріїв і в часи панування комуністів. На 1953 рік було призначено повне вирішення жидівського питання в Росії. Плян був дуже простий. 12 серпня 1952 року був розстріляний Єврейський антифашистський комітет — 13 видатних жидівських письменників і громадських діячів. Потім арештували групу лікарів, яких було звинувачено у вбивствах комуністичних провідників Жданова і Щербакова, наміри ліквідації Сталіна, Берії і Маленкова. В січні 1953 року арештували 9 лікарів, з яких троє були росіянами, в лютому арештованих було вже 37. Їх мали засудити до публічної страти на Красній площі 11-12 березня 1953 року. В день страти “народні маси”, долаючи “опір” сил безпеки, мали розірвати засуджених на шматки і над країною постала б загроза жидівських погромів. Але “мудрий батько Сталін” завчасливо наказав побудувати численні бараки на Далекому Сході, в Біробіджані створити Єврейську автономну область. І він “врятував би” жидів, вивозячи їх ешелонами до “їхньої” автономної області. Жидівське питання було б вирішене!

Але Сталін помер за тиждень до початку акції, і усі пляни провалилися. Історія повторюється: нинішній ватажок комуністів закликає виставити з країни сїоністів, а решту асимілювати чи змусити до повної пасивності. Може, йому слід піти далі й запропонувати нашивати “сїоністам” жовті зірки на груди? Чи таке вже було?

Президент відзвітував...

(Закінчення зі стор. 1)

жання опозиції.

Будучи особисто свідками таких звітувань про стан Держави кількох президентів з обидвох партій, мусимо признати, що ця конституційна вимога в загальному працює непогано вже понад 200 років. Вона дає можливість Президенту не тільки продемонструвати перед народом свої осяги чи майбутні пляни, але також у непередбачених ситуаціях вміло захищає пост Президента — голови держави і головнокомандуючого збройних сил — від будь-яких хибних кроків особи, котра в даний час займає цей пост. Свідками саме такої ситуації були ми минулого вівторка, коли зі звітом перед народом про стан Держави виступив Президент Білл Клінтон. Незважаючи на існуючу, прямо скажемо, скандальну ситуацію навколо Б. Клінтона, члени обох партій бурхливими оплесками вітали свого Президента, коли він увійшов до залі Конгресу, віддаючи цим шану інституції, котру він представляє.

Впродовж свого 77-хвилинного звітування Президент найперше відзначив здоровий і стабільний стан в країні, вміло підкреслив дотеперішні осяги і впевнено представив пляни на майбутнє. До осягів зарахував: економічні успіхи, зменшення безробіття, злочинності, осіб на списках державної допомоги потребуючим і збалансований бюджет, а до основних плянів на майбутнє запропонував поліпшення шкільної системи, зміцнення збройних сил і поліпшення програм для літніх осіб. В особливий спосіб Президент підкреслив свою та свого Уряду заслугу — надвишку в бюджеті, з котрої відразу 60 відсотків упродовж наступних 15 років запропонував ужити на забезпечення чи радше продовження стабільності соціального забезпечення, частину — на поліпшення Медікер (медичного забезпечення для літніх громадян), створення нових пенсійних можливостей у формі Універсальних щадничих рахунків “U.S.A.” (Юніверсал сейвінгс аккаунтс) і уможливити по-

легшу у формі 1,000 дол. податкових кредитів тим родинам, які опікуються каліками чи невиліковно хворими. Крім того, він вичислив цілий ряд змін і заходів для поліпшення публічних шкіл та їхніх програм в країні, починаючи від посилення учнівських вимог до іспитів для учителів, а також зміцнення збройних сил. Всі свої пропозиції Президент представляв як приготування до кращого майбутнього у ХХІ сторіччі.

Цьогорічна промова Президента зосереджувалась у більшості на справах внутрішньо-американського порядку. Однак він не поминув і закордонної політики, підкреслюючи з гордістю впливи США на мирні процеси в Боснії та на Близькому Сході, успіхи в покращенні глобальної економіки і торгівлі та закликав збільшити зусилля, спрямовані на нерозповсюдження ядерної зброї. У цьому місці він згадав Україну — заявляючи, що треба з нею та з іншими країнами колишнього Советського Союзу співпрацювати і допомогти гарантувати безпеку ядерних середників і технології так, щоб вони ніколи не потрапили до небезпечних і невідповідальних рук. В часі виголошення промови 95 разів публіка вставанням з місць і оплесками схвалювала пропозиції Президента. Найдовше, як і можна було сподіватися, оплескували свого Президента демократи. Республіканці в загальному були більш стриманими, мабуть, розчаровані, що у своїй промові Президент не згадав нічого про зменшення податків.

Все ж таки треба признати, що до свого звіту Президент підібрав найбільш актуальні проблеми, близькі та зрозумілі пересічному громадянину. Це був обдуманий політичний підхід, яким він сподіється посередньо вплинути на висліді розгляду своєї справи в Сенаті та врятувати своє президентське становище. Аналітики по-різному розглядають виступ Президента Білла Клінтона, але більшість погоджується, що був він вдало підготованим і успішно переданий слухачам.

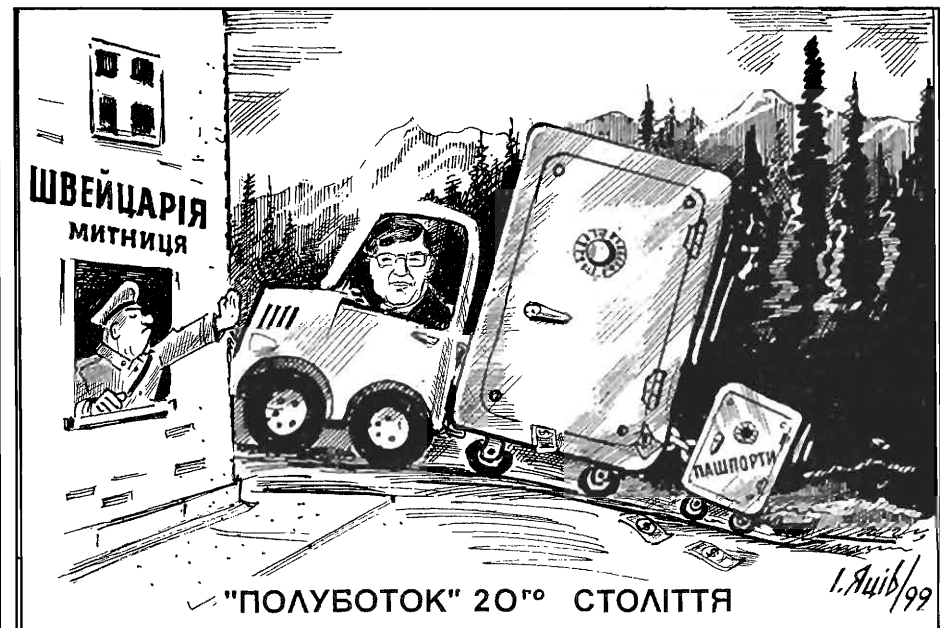
Х.В.-Ференцевич

Американці досліджують Україну

В Україні працюють представники конференційного комітету Конгресу США на чолі з Координатором допомоги новим незалежним державам Вільямом Тейлором, які вивчають реальні прояви реформ перед поданням своїх рекомендацій державному секретарю

Маделин Олбрайт, перш ніж надати Україні фінансову допомогу в сумі 195 млн. доларів США. А військовики ведуть переговори про навчання в американській школі сержантів молодшого командного складу Української армії.

УНІАР

СТОРИНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вшанували за півсторіччя самовідданої праці

М. Шевчук посередині своєї „союзної родини”, справа від неї — У. Дячук, зліва — М. Лиско і С. Качарай.

Коли передсідник УНС Уляна Дячук, прощаючи Марію Шевчук із відходом на емеритуру, сказала, що пані Марія працює у Рекордовому Відділі УНС від 1951 року, важко було повірити, що від початку її праці вже минає півсторіччя. Марія Шевчук завжди залишилася так само метка і роботяща, як в 1951 році. Правда, у тому довгому проміжку часу були малі перерви, спричинені родинними обов'язками, але п. Марія завжди відчувала себе частиною УНСоюзу, з яким творили немов своєрідну другу родину. Тому не дивно, що на день народження М. Шевчук саме ціла Союзова родина зібралася 29 грудня, щоб спільно попрощати свого вірного члена, яка напевно і в родинному затишку не буде забувати своїх товаришів праці і це оточення, в якому так довго радо перебувала. У цьому родинному прощанні взяли участь усі працівники УНС. На спомин М. Шевчук вручили золотий годинник, а з ним і свої серця, бажаючи передати якнайбільше тепла і любови.

Вірна дружина, мати чотирьох дітей і бабуня, вона і в сім'ї буде так само пильно працювати, як усі ці роки в Рекордовому Відділі УНС, а наші побажання будуть додавати її сили і до цієї відповідальної, на свій спосіб, праці.

О. К.

Традиційна союзова „Ялинка”

концертової програми. Тепло привітав передсідника УНС Уляну Дячук з чоловіком Володимиром, радного Андрія Воробця, почесного члена Головного Уряду Володимира Сохана з дружиною і головного редактора „Українського Тижневика” Рому Гадзевич. В далішній частині голова Організаційного Комітету імпрези Оксана Тритяк коротко схарактеризувала досягнення музичного директора, його виконавців і відкрила концерт.

У прикрашеній ялинкою залі гості з приємністю заслухали концерт колядок, деклямації і прегарну гру на сопілках у виконанні понад 30 дітей під диригентурою Михайла Стащишина. Програму концерту збагатили також діти „Рідної Школи” з Виппані під керівництвом Оксани Телепко, які виконали ще дві колядки та привітали присутніх вішнуванням.

В суботу, 16 січня, Округа Північного Нью Джерзі Українського Народного Союзу запросила до Головної Канцелярії УНС у Парсиппані дітей з батьками на спільне святкування традиційної „Ялинки”. У вщерть виповненій залі зібралося понад сто гостей. Різдвяне свято відкрив голова Округи Північного Нью Джерзі радний УНС Євген Остиславський, вітаючи гостей, особливо отця Леоніда Малькова з української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, настоятельку УКШколи св. Івана Хрестителя сестру Хризостому і сестру Бернарду, музичного директора хору при школі св. Івана Хрестителя Михайла Стащишина, який прибув з групою понад 30 дітей — виконавців

На закінчення концерту Уляна Дячук подякувала молодим виконавцям концерту за їхній спів, родичам — за їх посвяту, а Оксані

Ці молоденькі колядники, із Відділу СУМ в поблизу містечку Виппанні, відвідали 29 грудня 1998 року головну квартиру УНСоюзу у Парсиппані, щоб заколядувати і привітати із святами усіх працівників. Прийшли вони із зіркою, вертепом під опікою

своїх старших подруг Лінди Клебан і Гані Додз. Колядувати допомагали їм працівники УНС, які прийняли молоденьких гостей тепло та ще і нагородили відповідним грошовим чеком.

Фото О. Кузьмович

Тритяк за гарну організацію свята. Всі діти отримали подарунки від Окружного Комітету з рук Дарії і Володимира Семенів.

Голова Округи вручив даток на „Кружок Матерей” при УКШколі св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

Члени Організаційного Комітету — члени Управи Округи Північного Нью Джерзі радний Євген Остиславський — голова Управи Округи, радний Андрій Воробець — заступник, Лонгин Старух — касир, Оксана Тритяк — імпрезовий референт, Марійка Остиславська — координатор імпрези, Рома Гадзевич — пресовий референт, Стефан Вельгаш — член Контрольної комісії, Марійка Галушак і Дарія Семенів — вільні члени щиро дякують всім, хто прибув на імпрезу, а особливо Михайлові Стащишинові за працю над підготовкою концерту.

Організаційний комітет

На фото: вгорі — Оксана Тритяк і Євген Остиславський вітають юних учасників союзової „Ялинки”; Гості й учасники свята в приміщенні УНСоюзу.

Фото Роми Гадзевич

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ ПОШУКУЄ ЧЛЕНІВ,
ВЛАСНИКІВ ВИВІНУВАЛЬНИХ ГРАМОТ, ЯКИМ НАЛЕЖАТЬСЯ

ЗВОРОТИ ВИВІНУВАЛЬНИХ СУМ (ENDOWMENTS)

За інформаціями проситься звертатися до секретаря відділу,
або до Головної Канцелярії

ВІДДІЛ ДОРОСЛИХ

Стейт	Відділ	Прізвище і ім'я	Число грамоти	Дата досрівання	Сума	Спадкоємець
CA	257	Andrusiak	Larysa	171203	2/28/96	212.00 husband Steve
CT	350	Koda	Irene	175417	11/28/97	3000.00 father Simon
CT	414	Andrusyshyn	Hnat	175421	11/28/97	948.00 wife Josephina
CT	414	Blahodatny	Regina	156778	4/30/91	391.00 husband George or daughter Irena L.Howard
CT	414	Jaeger	John	162631	1/31/93	292.00 sister Olga Jaeger
CT	414	Krill	Olga	159415	2/29/92	1000.00 brother Walter Krill
CT	414	Leninski	Roman	174962	9/28/97	452.00 mother Paulina
CT	414	Lysiak	Roman Leo	161957	12/31/92	1000.00 mother Maria
CT	414	Maslanka	Roma	167161	5/31/94	1000.00 father Walter
FL	368	Kokinakis	Elaine	154474	7/31/90	1000.00 mother Olga
FL	368	Makymowich	Anna Mary	172885	11/30/96	1000.00 parents Ted & Anna
IL	51	Kuchnij	Stefania	165247	12/31/93	40.00 mother Pawlina Zawerucha
IL	106	Kazaniwskyj	Leo W.	174246	6/28/97	164.00 brother Andrew
IL	106	Mackanyycz	Anna	155512	11/30/90	297.00 father Michael
IL	106	Saciuk	Oleh	173588	3/28/97	906.00 wife Roxolana
IL	106	Slywka	George	176430	10/31/94	916.00 parents Maria & Mykola
IL	131	O'Brien	Dennis	173086	12/28/94	25.00 wife Dorothy
IL	131	Shep Rev	John	173380	2/28/97	3065.00 wife Naomi & father Peter
IL	176	Trehubchuk	Nina	175378	10/28/97	1000.00 father John
IL	220	Rodak	Myron	168492	12/31/94	1000.00 mother Mary
IL	221	Berezowski	Paul	169323	4/30/95	2000.00 father Stefan & wife Christine
IL	221	Slobodian	Maria	171035	1/31/96	500.00 mother Nadia
IL	379	Jendzejowskyj	Jaroslav Wasyi	157901	8/31/91	1000.00 father Michael
IL	379	Moroziuk	William M. Jr.	160431	6/30/92	494.00 father William
IL	379	Mulyk	Olga Maria	173636	3/28/97	480.00 mother Kateryna
IL	379	Ohrenko	John Michael	170115	9/30/95	1000.00 father Vladimir or mother Lubomyra
IL	379	Pawluk	Daria	171586	4/30/96	828.00 mother Olga
IL	379	Slywka	Louise	169327	4/30/95	141.00 husband George
IL	399	Miceli	Martha	174465	7/28/97	1000.00 parents Roman & Helen
IL	399	Softsyk	Ola	166377	3/31/94	1000.00 father Alex
IL	399	Sosenko	George	157156	5/31/91	1000.00 parents Dr.Roman & Helen
IL	423	Chreptowsky	Vera	168167	10/31/94	58.00 husband Achille & daughter Areta
IL	423	Holyk	Anastazja	162768	3/31/93	1500.00 daughter Stella
IL	423	Petrenko	Lillian	160822	8/31/92	2000.00 father Johann & mother Nadeschda
IL	423	Pidbucki	Stella Stepharie	156721	3/31/91	1000.00 mother Anastazja
IL	472	Gula	Iwan S.	174838	9/29/97	2000.00 parents Anhelyna & Petro
IL	472	Iwanycky	Walter	151660	12/31/90	311.00 wife Vera or sister-in-law Bohdana Komarynsky
IL	472	Tkaczuk	Jurij	170207	9/30/95	1000.00 parents Dr.Bohdan & Oresta or sister Irene
IN	452	Cymbala	Myron	164531	10/31/93	400.00 parents Stefan & Stella
MA	150	Wawzyniecki	Christine	159383	2/29/92	1000.00 parents Stefan & Rose
MA	150	Wawzyniecki	Stefan Jr	164610	10/31/93	1000.00 parents Stefan & Rose
MA	238	Hrycenko	Christine	164731	11/30/93	1000.00 daughter Tara Hrycenko & son Justin Hrycenko
MA	238	Lozynsky	Natalie	173403	2/28/97	1000.00 parents Michael & Daria
MA	374	Struz	Lesia	161611	11/30/92	1500.00 sister Oksana Struz
MI	20	Serdiuk	Halyna	175242	11/28/97	1000.00 husband Paul & son Andrew
MI	94	Sokolev	Valentyna	169960	7/31/95	198.00 father Anatole
MI	292	Baltarovich	Laryssa	156881	4/30/91	1000.00 parents Roman & Maria orsister Oksana & Maria
MI	292	Marciw	Mike	160568	7/31/92	500.00 mother Anna or brother Myron
MI	292	Martyniuk	Osyw	132625	4/30/96	5000.00 wife Anne or sons Iwan & Andrij
NH	178	Jodoin	Stephen	170012	8/30/95	124.50 parents Maurice & Daria
NJ	14	Didyk	Wlodymyrya	155262	10/31/93	1000.00 husband Joseph
NJ	25	Chernyk	Zenon	156669	3/31/91	1000.00 mother Josephine or brothers Orest & Yuri
NJ	25	Dumanovsky	Lubomyr	178710	5/28/97	168.00 wife Adriana or children
NJ	25	Fedasz	Orest	175777	12/28/97	2000.00 wife Adriana
NJ	25	Fedynskij	George	166889	6/28/92	1000.00 mother Nathalie
NJ	25	Forenbaher	Josip	160351	6/30/92	452.00 mother Josypa or cousin Ervin Lihic
NJ	25	Geba	Donna Marie	169724	7/31/95	521.00 father John
NJ	25	Gwozdziowsky	Orest Bohdan	156855	4/30/91	312.00 father Jerry & brother Steve
NJ	25	Horak	Marie Louise	156381	2/28/91	465.00 husband Stephan & children
NJ	25	Korolewicz	Marta	162689	3/31/93	2.50 father Petro
NJ	25	Kwasnikowska	Czeslawa	166148	2/28/94	223.00 mother Maria or brother Josef
NJ	25	Makitra	Stephen	161797	12/31/92	1000.00 son Stephen A. Jr.
NJ	25	Matkiwsky	Nadia	164357	9/30/93	1000.00 husband Zenon
NJ	25	Matkiwsky	Zenon	164260	9/30/93	1000.00 wife Nadia
NJ	25	Murawany	Christine	154593	7/31/90	521.00 mother Maria & brother Mark
NJ	25	Petryshyn	Wlodymyr	164261	9/30/93	251.00 wife Arcadia
NJ	25	Shandor	Oksana	157682	8/31/91	500.00 husband Vincent
NJ	25	Shirokobrodsky	Irina	175244	11/28/97	141.00 son George
NJ	25	Star	James Daniel	155927	12/31/90	577.00 brother Robert L. or uncle Dan Starr
NJ	25	Stec Dr	William George	162369	1/31/93	500.00 wife Dr.Maria or daughter Ariadna
NJ	25	Symczyk	Ivan	173147	12/31/96	1000.00 wife Bohdana
NJ	25	Syska	William	174166	6/28/97	462.00 mother Olga
NJ	25	Tershakovec	Basil	163161	5/31/93	700.66 wife Mary & daughters Andrea & Alexandra
NJ	25	Turkewicz	Jaroslawa T	174671	8/28/97	698.50 daughters Lawrentia & Elmyra
NJ	25	Yaremko	Taras	174167	6/28/97	55.00 parents Myrosław & Halyna
NJ	25	Zadojanjy	Marianne	174893	9/28/97	1000.00 husband George & daughter Julia
NJ	25	Zayac	Maria Falina	164933	11/30/93	35.00 father Ivan B. or mother Elsa
NJ	27	Modney	Andrew	163200	5/31/93	1000.00 father Nicholas
NJ	27	Modney	Antoinette	163199	5/31/93	1000.00 father Nicholas
NJ	27	Olesnyckyj	Joanna	174984	10/28/97	2000.00 husband Nestor
NJ	42	Haluska	Andrew	164764	11/30/93	3000.00 parents Andrew & Mary
NJ	42	Karolinko	Joseph	169331	4/30/95	1032.00 mother Anna
NJ	70	Conover	Karen	167921	9/30/94	1000.00 husband Raymond
NJ	70	Czaplak	Manfred	175504	12/28/97	717.25 wife Cynthia
NJ	70	Czaplak	Cynthia	175503	12/28/97	716.25 mother Josephine Cappuccino
NJ	76	Demtschuk	Maria Olha	164286	9/30/93	5000.00 mother Julia
NJ	133	Shebunchak	Christine	166456	3/30/94	193.00 husband Roman
NJ	142	Hnatko	Michael Jr	157881	8/31/91	437.00 son Fredrick
NJ	155	Kuzenko	Raymond	157127	5/31/91	297.00 sister Helen
NJ	155	Sawczak	Ann	167937	9/30/94	336.00 parents John & Vera or brother Jaroslav
NJ	170	Misilo	Stephen	168355	11/30/94	500.00 mother Tekla
NJ	170	Misilo	Tekla	165938	8/31/93	500.00 children Stephen, Bohdan & Christine
NJ	209	Hluszczyk	Roman	162533	2/27/93	2000.00 wife Stefania
NJ	231	Pastuszek	Alexander	171588	4/30/96	1000.00 parents William & Theodozia
NJ	234	Shyshka	Maria	170488	11/30/95	1000.00 father Nicholas or mother Stephania
NJ	261	Corwonski	Andrew	174302	6/28/97	1000.00 wife Grace
NJ	281	Chariv	Jennie	161942	12/31/92	4000.00 parents Nicholas & Helen
NJ	287	Baransky	Yurij A.	174548	6/28/97	342.00 brother Wlodimir Jr.
NJ	287	Muszkewycz	Juliana	166782	4/30/94	620.00 husband Orest
NJ	287	Zrada	Bohdan	172830	11/30/96	1500.00 sister Paraskevia Czepurko
NJ	331	Schmirsky	Charles	174198	6/28/97	2000.00 wife Ann M.
NJ	371	Awdykovych	Kathy	176695	1/31/96	254.00 mother Maria
NJ	372	Dixon	Michael	168856	1/31/95	212.00 parents Alfred & Anna
NY	5	Kuver	Christine Luba	991406	10/28/97	1000.00 mother Luba
NY	6	Antoszyk	Michael	984377	5/31/91	3000.00 parents Michael & Anna
NY	8	Losianowycz	Olga	161383	10/31/92	219.00 parents George & Stefania
NY	8	Muzyka	Yulian	166308	3/31/94	655.00 daughter Anna Protzek
NY	8	Perich	Myron	157223	6/30/91	1000.00 father Nicholas
NY	8	Shewciw	Joseph	156101	12/31/90	5000.00 wife Mary Ann
NY	8	Tatarco	Taras	173234	1/28/97	2819.00 mother Tatiana
NY	8	Zenecky	John	166003	2/28/94	501.00 wife Betty
NY	16	Wengryn	Therese	169367	4/30/95	927.33 father Peter Hudak
NY	19	Bos	Elizabeth	162436	2/28/93	66.00 brother Jerzy Bos
NY	19	Maziar	Larissa	175607	12/28/97	648.50 parents Tadzja & Myron
NY	39	Waloven	Christopher	172473	9/30/96	1000.00 parents Ann & John
NY	57	Lewyckij	Gloria	166646	4/30/94	2000.00 father Wasyi
NY	88	Bihun	Stephen	167251	5/31/94	204.00 mother Kataryna Jakiw
NY	88	Skubik	Laura	157504	7/31/91	1000.00 father Stephen J. Skubik
NY	130	Wonsowicz	Charles	154725	8/31/90	131.00 wife Ariene
NY	158	Dobrianska	Isydora	168145	10/31/95	1000.00 husband Iwan or children
NY	158	Duss	Anna	160485	6/30/93	1000.00 husb. Kirilo or children Serhij, Eileen, Natala
NY	158	Holiat	Neonila	125403	12/31/96	1500.00 husband Petro & mother Magdalena Zezelewskia
NY	184	Drybka	Francis	175524	12/28/97	1000.00 brother Kazimierz
NY	184	Krawchuk	Olga	172660	10/31/96	1000.00 husband Dr.Myron or children
NY	184	Pylyp	Romana Maria	174423	7/28/97	1000.00 husband Wlodymyr
NY	194	Myrsko	Chrystyna	165872	12/31/94	382.00 son Andrij
NY	194	Petryk	Stephan	175823	12/28/97	1000.00 god-son Alexander Kondrat Jr
NY	204	Horin	Megan	173090	12/31/96	4330.00 husband Walter
NY	204	Hrynenko	Michael	171160	12/31/95	273.00 mother Kateryna

Стейт	Відділ	Прізвище і ім'я	Число грамоти	Дата досрівання	Сума	Спадкоємець
NY	204	Jac Steve	159561	3/31/92	1000.00	wife Anastasia
NY	204	Jeziorski Krystyna Tamara	174687	8/28/97	172.00	husband Alexander
NY	204	Jeziorski Alexander	174688	8/28/97	102.00	wife Krystyna
NY	204	Mazuryk Darka	156626	3/31/91	500.00	husband Walter
NY	217	Bach Marko A.	173340	1/28/97	1000.00	parents Ludwig & Stephania
NY	256	Kozak Daniel	167582	6/30/94	1000.00	wife Irene
NY	267	Abramowicz Walter	134414	12/31/93	648.50	mother Mary
NY	267	Chnin Adam	175008	10/28/97	64.00	mother Maria
NY	267	Kovacevic Vojin	173835	4/28/97	3000.00	friend Phyllis J.Pazich
NY	267	Kozulak Gregory Peter	988445	8/31/94	1000.00	father William
NY	267	Pazich Phyllia	173834	4/28/97	1000.00	son Alexander Topolavachki
NY	267	Starosolsky Wlodymyr	168267	11/30/94	1000.00	mother Irena
NY	267	Subotic Lepa	173836	4/28/97	1000.00	brother Jovan Subotic
NY	267	Wasylciow Orysia Irene	160918	8/31/92	1000.00	mother Stefania Boyko
NY	293	Filewicz Bohdan	172584	10/31/96	1000.00	father Michajlo
NY	293	Oryshkevich Irina	174751	8/28/97	1000.00	parents Dr.Joseph & Lydia
NY	293	Roberts John	162059	12/30/92	108.00	mother Joan
NY	293	Towner Paula	167285	5/31/94	127.00	father Steve
NY	304	Federczyk Basil	171558	4/30/96	1000.00	son Wasyi
NY	316	Bochno Jolanta	169607	6/30/95	8.00	husband John
NY	316	Bochno John	169606	6/30/95	8.00	wife Jolanta
NY	316	Karalia Helen	174447	7/28/97	1000.00	husband John
NY	316	Kucey Franklin	172276	8/31/96	899.00	father John
NY	316	Sukhenko Victor	181303	11/28/97	232.00	fiance Kathryn Klipfel
NY	316	Wilson Michael F.	173270	1/28/97	573.00	mother Jenny
NY	325	Hrynkiw Thomas	170103	9/30/95	1000.00	mother Anna
NY	343	Peters Mary	159206	1/31/92	1000.00	father Nicholas
NY	343	Rosignol Sophie	173098	12/31/96	1000.00	niece Renee De Myda
NY	361	Hnat Maria	156774	4/30/91	1000.00	husband George
NY	361	Konoval Barbara Marie	155906	12/31/90	1000.00	grandmother Mary Beritelli or mother Sophie
NY	361	Tomaselli Larissa	165785	1/31/94	35.00	husband Vincenty F.
NY	367	King Penelope	172072	7/31/96	312.00	mother Eudokia Gilmore
NY	437	Hrynyszyn Tatiana	173352	1/31/96	60.50	children Nadia & Petro
NY	437	Lewyckij Roman	173645	3/28/97	1000.00	mother Yaroslawa
NY	455	Prokopiw Michael	169180	3/31/95	1257.00	mother Maria or brother Myron & sister Olga
NY	457	Owcharuk Olena	170831	12/31/95	121.75	sister Vera
NY	485	Terleckyj Marta	160828	8/31/92	1000.00	husband Nestor
OH	50	Trypiak Olga Anna	157958	9/30/91	1000.00	parents Mykola & Dora or brother Ihor
OH	222	Bodnaruk Roman	175525	12/28/97	1000.00	aunt Marta Cymbalista
OH	230	Martynyszyn Donna	172571	10/30/96	1608.00	husband John
OH	233	Nazar Conrad	155661	12/31/90	1000.00	wife Ellen
OH	233	Nazar Ellen Jean	174189	6/28/97	1000.00	husband Conrad H.
OH	295	Hojak Roman	174096	5/28/97	90.00	father Michael or mother Anna
OH	358	Boychuk Gene W. M.D.	142979	6/28/97	5000.00	The Union Commerce Bank of Cleveland OH,Trust
OH	358	Rosul Luba	175375	11/28/97	50.00	father Iwan or mother Orysia
OH	364	Krasniawsky Maria	173543	2/28/97	1000.00	mother Olga
PA	32	Jones Michael	165084	12/31/93	365.00	wife Helen
PA	32	Keilyk Michael Jr.	85260	1/31/92	283.00	mother Lorraine
PA	45	Mychajluk Olha	170949	12/31/95	682.00	father Ilko
PA	47	Chase Anna	168706	1/31/95	1000.00	daughter Patricia Anne
PA	83	Czerepacha Oksana	174294	6/28/97	1000.00	father Ostap
PA	113	Balega Charles A.Jr.	167257	5/31/94	1000.00	parents Charles Sr. & Dorothy
PA	113	Balega John Francis	166443	3/30/94	388.00	mother Helen
PA	113	Barkley Marjorie J.	167254	5/31/94	500.00	husband John Richard
PA	113	Burik John Francis	161555	11/30/92	1000.00	sister Betty Jane
PA	113	Casner William E.	173318	1/28/97	935.00	wife Virginia
PA	113	Daw Donna	167653	7/31/94	20.00	parents Richard & Beverly
PA	113	Krinoch Timothy	167261	5/31/94	500.00	father Andrew
PA	113	Krinoch Denis M.	167260	5/31/94	500.00	father Andrew
PA	113	Latta Mary	166025	2/28/94	500.00	husband John
PA	113	Plummer James R.	175647	12/28/97	1000.00	wife Jo Ann
PA	128	Savage Thomas Oliver	162456	2/28/93	124.33	sister Sharon
PA	128	Savage Sharon Marie	162455	2/28/93	182.00	brother Tomas
PA	153	Hnatjuk Oleh W.	174114	5/28/97	2000.00	parents Bohdan
PA	153	Iwanyshyn Parania	173385	2/28/97	2000.00	daughter Anna
PA	153	Michalko Helene	170669	12/31/95	3000.00	husband Nicholas
PA	153	Michalko Nicholas J.	174415	7/28/97	3000.00	wife Helene
PA	153	Prokop Bohdan	135405	4/30/91	328.00	wife Lada
PA	153	Woskobijnyk Helen	133304	7/31/95	1000.00	husband Alex
PA	153	Zulak Olha	166459	3/31/94	1000.00	husband Walter
PA	153	Zulak Roman	163557	6/30/93	1000.00	parents Wlodymyr & Olha
PA	154	Powanda John	167818	8/31/94	1000.00	wife Jane Austin
PA	154	Rohach Lorraine	167863	8/31/94	1503.00	sister Marie C.Rohach or Beverly Sywulak
PA	154	Rohach Marie	167864	8/31/94	1347.00	sister Lorraine
PA	161	Bohn Paul	169925	8/31/95	1000.00	friend Linda Prentice
PA	163	Wasyliv Olga Justina	991798	12/28/97	939.00	mother Ida
PA	216	Kolybabiuk Orest	175005	10/28/97	1000.00	parents Hryhoryj & Anna
PA	216	Zwarych Nicholas	162869	3/31/93	6.00	parents Anthony & Tatiana
PA	236	Ball Philip	168064	10/31/94	1000.00	father Nick
PA	242	Tloczynski Linda	171691	5/31/96	1000.00	husband Thomas
PA	268	Schofield Robert W.	173621	3/28/97	1000.00	friend Lura Lamenia
PA	321	Evasew Joan	171651	4/30/96	500.00	parents Joseph & Phyllis
PA	321	Evasew Robin Ann	171652	4/30/96	500.00	parents Joseph & Phyllis
PA	321	Geremesz Stefania	169338	4/30/95	1000.00	husband Mychajlo
PA	321	Lisowski Nicholas	171904	6/30/96	2000.00	sister Sophie Nadwodny
PA	339	Bailey Charles	171485	3/31/96	117.00	brother Leonard & friend Michael Luciw
PA	339	Luciw Mark Roman	174752	8/28/97	1000.00	parents Wlodymyr & Mary
PA	352	Pitts Mary	170516	11/29/95	895.00	sister Joann Pitts
PA	375	Dankowski Barbarann	154943	9/30/90	1000.00	husband Joseph
PA	375	Tkacz Jean	161109	9/30/92	670.00	husband Roman
PA	397	Bojczuk Zenon	984510	7/31/91	1000.00	parents Jaroslaw & Myroslawa
PA	397	Fostiak Peter	171503	3/30/96	1000.00	parents Jaroslaw & Maria
PA	397	Hodowanec Marko Mychajlo	990163	7/31/96	500.00	grandmother Helen Hodowanec or parents
PA	397	Leskiw Lubomir	173961	4/30/97	675.00	wife Iwanka
PA	397	Los Wasyi	101314	12/31/93	500.00	brother Mykola
PA	397	Rogers Mary Rose	166620	3/31/94	1000.00	husband Bernie
PA	397	Skozylas Iwan	156262	12/31/90	500.00	wife Paulina or daughter Elehie Natalie
PA	397	Stogryn Eugene	134870	1/31/94	500.00	wife Eileen
PA	409	Hinz Evelyn	167439	5/31/94	1000.00	husband Henry or children
PA	409	Reilly Thomas F.	161775	11/28/97	1000.00	wife Margaret
PA	422	Calvitti JoAnne V.	175867	12/28/97	918.00	father Robert or brother Robert Jr
PA	422	Fartuszok Nicholas	175513	12/28/97	1000.00	brother Steven
PA	424	Schumitzki Anna Lela	164548	10/31/93	20.00	mother Olga
PA	438	Praschky Harry	173777	3/28/97	2000.00	parents Harry & Kateryna
PA	479	Nakonechny Vera	175694	12/28/97	61.50	husband Yuri
PA	479	Nakonechny Yuri	175693	12/28/97	7.50	wife Vera
PA	479	Yaremchuk Olga	175555	12/28/97	143.00	mother Maria
TX	28	Myktyyn Hans	163258	5/31/93	436.00	mother Rosa
TX	28	Schoenfeldt Stephen Emil	159446	9/30/94	1000.00	sister Martha Zimmermann or mother Mary
WA	496	Danysh Orest	170403	10/31/95	500.00	wife Nadine
MAN	445	Derzko Jaroslaw	173055	12/31/96	5000.00	sister Lydia
ONT	401	Mandziuk Zena	171328	2/29/96	1000.00	husband Harry or children
ONT	412	Berezuk Luba Nadia	175872	12/28/97	2000.00	parents Mykola & Teresa
ONT	416	Tkaczuk Lydia	162414	1/31/93	276.00	husband Miguel
ONT	418	Tkaczuk Miguel	162413	1/31/93	265.00	wife Lydia
ONT	427	Borysok Donna	159708	3/31/92	72.00	mother Ann
ONT	432	Diachuk Remigia Garcia	169343	3/31/95	366.00	husband John
ONT	432	Hyzka Slavka	172967	12/31/96	639.00	father Paul
ONT	432	Luczkyk George	175456	11/28/97	1000.00	mother Vladimira
ONT	432	Olanick Maurice Kole	122471	11/30/96	472.00	wife Mai
ONT	441	Myhal Stefania	161416	10/31/92	1000.00	father Dr.Bohdan
ONT	462	Harasymchuk Rev. Theodore Taras	161857	12/31/92	1000.00	father Pawlo
ONT	492	Luhowy Teresa	173651	3/28/97	30.00	mother Lydia & brother Yuri
ONT	492	Pruchnicki Markian	170037	8/30/95	205.00	mother Sonia
ONT	492	Radzenko Gregory	167323	5/31/94	112.00	wife Lesia Alexandra
ONT	492	Switucha Mykola	119440	9/30/94	122.00	wife Irena
QUE	465	Hanchuk Bohdan	175081	10/28/97	147.00	mother Alexandra
QUE	465	Hukalo Taras	164749	11/28/97	1000.00	father Andrij or mother Dokia
QUE	465	Korol Sylvia	167988	9/30/94	336.00	husband Peter
QUE	465	Kowal Myroslaw	173056	12/31/96	400.00	fiance Lidia Korol
QUE	465	Kupczak Michajlo	174837	9/28/97	75.00	parents Olena & Roman
QUE	465	Panasjuk Yaroslaw Roman	168098	2/28/94	368.00	estate
QUE	465	Prawdjuk Arkady	173341	11/28/97	2984.00	sister Mary
QUE	465	Verkaik Irene	172971	12/31/96	576.00	husband Douglas
QUE	471	Stawnyczy Alexander	167182	5/31/94	215.00	father Myroslaw
QUE	473	Wijtenko Ariana	175461	11/28/97	2000.00	aunt Alexandra Dawydowych
SAS	421	Dobranski Miles	175995	12/28/97	1000.00	father Stanley or mother Jean
SAS	421	Hnatjuk Joseph	195461	11/28/97	2250.00	wife Charlotte
SAS	444	Gruza Lissa	172078	7/31/96	1000.00	father Michael Lys
SAS	444	Lemko Jerrold	174843	9/28/97	615.00	wife Anita Anne
SAS	444	Wowk Stefania	175387	10/28/97	1000.00	husband Leon

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

НТШ обговорює шляхи розв'язання чорнобильської проблеми

Осередок НТШ у Вашингтоні на початку свого заснування — 16 листопада 1957 року — поставив собі основне завдання: централізувати наукову працю членів НТШ на терені Вашингтону та його околиць і скликати наукові засідання та конференції. Продовж десятиліть осередок НТШ брав активну участь, разом із місцевими відділами УВАН, УККА, УАКР, українськими церквами, Об'єднанням Українців Вашингтону, у різних імпрезах, присвячених вшануванню Тараса Шевченка та інших визначних діячів і подій.

16 листопада 1997 року відбулась святочна імпреза, присвячена 40-літтю Осередку НТШ у Вашингтоні.

22 березня 1998 року заходами Осередку НТШ та Відділу УВАН відбулася Шевченківська конференція.

Осередок періодично організовує конференції на теми за науковою професією його членів або запрошених гостей-доповідачів. Наприклад, 26 жовтня 1997 року відбулася доповідь Святослава Караванського на тему: „Мова і політика”. 15 листопада 1998 року відбулася імпреза, присвячена наслідкам Чорнобильської катастрофи.

Тому, що 1998 рік був ювілейним для Наукового Товариства ім. Шевченка, голова осередку д-р Василь Наконечний після відкриття імпрези дав короткий огляд про тло і генезу заснування НТШ у Львові 125 літ тому. Він підкреслив, що після скасування решток козацько-гетьманської автономії та повної інкорпорації України Росією і Польщею, а згодом Російською і Австро-Угорською імперіями, умови для національно-культурного відродження українського народу були куди кращі в європейській Австрії, ніж у євроазійській Росії. Членами НТШ були визначні науковці та діячі культури: Михайло Грушевський, Іван Франко, Володимир Гнатюк, Сергій Єфремов, Володимир Дорошенко, Степан Рудницький та багато інших, а також видатні постаті світової науки Макс Планк, Альберт Айнштейн, Андре Мазон, Давид Гільберт, Томас Масарик.

Товариство зліквідовано у Львові 1939 року. Його членів жорстоко переслідувано, його майно skonфісковано. Поважне число дійсних членів НТШ опинилося в країнах Західної Європи, а після Другої світової війни у Новому Світі — США, Канаді, Австралії.

В Україні тепер є майже 1000

членів НТШ, а в Америці — понад 300, серед яких члени дійсні, кореспонденти, звичайні, прихильники і почесні — за особливо важливі наукові заслуги.

У цілком нових обставинах через свою діяльність НТШ зуміло зберегти тяглість української науки своїми виданнями, зокрема серією „Записок НТШ”. До 1939 року появилось 155 томів записок НТШ у Львові. У 1992 році американське НТШ передало українську серію записок діяспорі — 65 томів — цим втримуючи безперервність української науки тоді, коли не було у нас держави.

З черги голова осередку НТШ представив доповідача, дійсного члена НТШ д-ра Ігора Масника, який від 1995 року працює як американський директор Чорнобильських проєктів. Тема доповіді д-ра Масника була: „Чорнобильські Проекти Державного Інституту Рака в співпраці з Україною і Білоруссю”. Ця тема обумовлена історією розв'язки чорнобильської проблеми. Продовж 1986–87 років влада Советського Союзу відмовлялась прийняти допомогу від різних американських агенцій. В 1987 році президент Роналд Реган запропонував співпрацю в ділянці цивільної атомної безпеки. Рік пізніше Горбачов прийняв цю пропозицію. В 1989 році відбулась перша зустріч американських і радянських спеціалістів, щоб обговорити можливості дослідної співпраці різних проєктів, між ними довготерміновий проєкт дослідів над раком щитовидної залози (тайроїд гленд) серед дітей і молоді, та дослідів левкемії серед ліквідаторів катастрофи. 1990 року міністерство енергетики звернулося до Державного Інституту Рака відносно перебрання відповідальності за розпрацювання і переведення в життя цих проєктів у співпраці з радянськими науковцями. Після розпаду Советського Союзу та нових переговорів в 1994 році було укладено і офіційно підписано договір з Білорусією, а рік пізніше з Україною в ділянці дослідів над раком щитовидної залози.

В дискусії над цією темою брали участь: інж. Мар'ян Бартошик, д-р Роксоляна Бурачинська, мгр. Ігор Вітковицький, мгр. Оксана Городецька, д-р Іларіон Калинович, д-р Степан Курилас, д-р Мирослав Сербин і мгр. Марія Слота. На запити, порушені в дискусії, д-р Масник давав додаткові, вичерпні інформації та відповіді.

В. Н-ий

Українському Культурному Центру в Дітройті — 20 літ

Зліва: голова Українського Культурного Центру Б. Федорак і член Дирекції Я. Дужий вручають нагороду губернаторові стейту Мишиген Джанові Енглєрові.

День 18 жовтня 1998 року напевно увійде до історії тутешньої громади, як гарний спогад про велике діло, що його довершила громада в 1978 році, на пропозицію кількох ентузіастів побудувавши у Воррені Український Культурний Центр, приміщення якого уже 20 років користуються десятки різних громадських, молодечих, спортових, виховних, культурних, наукових, професійних, мистецьких організацій.

Величний 20-річний ювілей у формі багатолюдного бенкету з участю губернатора стейту Мишиген Джана Енглєра і його дружини Мишел, конгресмена Дейвіда Бонієра з дружиною Джуді, конгресмена Сендера Левіна з дружиною Вікі, секретаря стейту Кендис Міллер, судді найвищого стейтового суду Кліфорда Тейлера, стейтового сенатора Міллера, прокурора повіту Макомб Карла Марлінга, посадника Воррену Марка Стінберга з дружиною, секретаря міської ради Михайла Цюпи з дружиною Маргарет, та численних представників політичних партій — напевно спричиниться до пожвавлення співпраці високих посадових осіб з українською громадою, на користь дальшого зміцнення української державності.

Сенатори Карл Левін і Спенсер Абрагам надіслали свої привіти, наговорені на відеострічку, запевняючи українську громаду у своїй щирій підтримці на місцевому рівні і у Вашингтоні, де вирішуються важливі проблеми дальшої співпраці з Україною.

Бенкет, у якому взяло участь майже 600 осіб, відкрив інж. Богдан Федорак, голова Українського Центру. Саме він 20 років тому очолював Будівельний комітет, був ентузіастом побудови цього унікального об'єднуючого всегромадського осередку. Б. Федорак представив присутнім маїстра Бориса Потапенка, теперішнього директора УКЦентру, який виконував функцію маїстра церемонії.

Хор „Ватра” при УКЦентрі під диригентурою маїстра Володимира Шесюка і акомпаньяментом д-ра Люби Шесюк виконав національні гимни. Члени танцювального ансамблю „Гомін України”, під мистецьким керівництвом Йоанни Кульчицької, одягнені у пишні строї з часів гетьманської України, привітали хлібом і сіллю губернатора

Джана Енглєра. „Гетьманський танок” викликав справжній подив і захоплення гостей і громади.

Відтак відбулася церемонія нагородження губернатора Мишигену. Грамоту Дж. Енглєрові вручили голова Б. Федорак і член дирекції Ярослав Дужий. Губернатор Дж. Енглєр був одним з тих політичних діячів, який невдовзі після проголошення Акту незалежності української держави покликав до життя спеціальну комісію, складену з американців українського походження, яка займається розвитком співпраці Мишигену з Україною. Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка, одна з найкращих мистецьких одиниць на американському континенті, виконала під керівництвом маїстра Олега Махляя три пісні: „У Царстві Твоім” — київський наспів, „Америка де Бютифул” С. Ворда, соліст Ярема Цісарук, і „Грай, бандуро, грай”, І. Шамо.

У відповідь на нагороду губернатор Дж. Енглєр виголосив змістовне і емоційне слово. Він, між іншим, сказав: „Я гордий, що українська громада у Мишигені є однією з найактивніших з усіх національних меншин Америки. Це є також і заслуга Українського Культурного Центру, з яким я маю приємність співпрацювати багато років”.

Конгресмени С. Левін і Д. Бонієр, співголова і член Українського кокус у Палаті Представників ЗСА, вдостояні нагороди Волі ім. Т. Шевченка від централі УККА два роки тому, склали щирі привіти і побажання успіхів для дирекції УКЦентру і української громади. Привіти склали також Державний секретар стейту Кендис Міллер, суддя головного суду Кліфорд Тейлор, посадник Воррену М. Стінберг, головний прокуратор повіту Мекомб Карл Марлінг і секретар міської ради Воррену Михайло Цюпа, який завжди підкреслює своє українське походження і свою прив'язаність до української організованої спільноти.

Молитву, перед поданням вечері, проказав о. декан Іван Лазар, парох української католицької церкви Неступаючої Помочі. При головному столі сиділи також о. Павло Боднарчук, настоятель катедри св. Покрови, з дружиною, заступник голови УКЦентру ред. Володимир

(Закінчення на стор. 17)

ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)

звертається до членів

щоб складали датки на допомогу жертвам повинні на Закарпатті.

Датки просимо висилати на Український Золотий Хрест:

UKRAINIAN GOLD CROSS

6616 W. Roscoe St.

Chicago, IL 60634

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

В додаток – ще й кращий учень місяця

Директор „Ораторі Преп Скул“, приватної католицької школи в Самміт, о. Кевін Мерфі повідомив, що Петро Стецюк був іменований кращим учнем жовтня. Цю шану додано до цілого ряду інших нагород П. Стецюка.

Петро, син Каті і Юрія Стецюків, був визначений півфіналістом краєвих заслуг у Стипендійній програмі 1999 року. Недавно Рада коледжів іменувала його відмінним студентом за те, що він успішно здав п'ять окремих іспитів університетського рівня — з латинської літератури, творів Вергілія, англійської мови і граматики, історії Америки та комп'ютерних наук. Петро також здобув друге місце в університетській молодшій та старшій групах Ліги математиків католицьких середніх шкіл трьох стейтів — Коннектикат, Нью Джерсі та Нью Йорку. Він був п'ятим у конкурсі хемії, Наукової ліги Нью Джерсі, та 17 у стейтових змаганнях Дня науки фармацевтичної фірми Мерк. Петро успішно здав Всеукраїнський іспит з латинської поезії IV рівня з оцінкою „магна кум лявде“, як також медалею Ренсселірського політехнічного інституту. Згадану медалю дістає учень за його надзвичайні успіхи в ділянках математики і прикладних наук, а якщо він вирішить учитися в тому інституті, то отримуватиме 10,000 дол. стипендії річно. Нещодавно П. Стецюк був названий визначним науковцем ім. Едварда Блюштайна, — цю нагороду отримують студенти Нью Джерсі, що виказали академічну вищість в середніх школах. Петро, крім того, здобув високі оцінки у вступних університетських іспитах і є активним членом шкільних клубів математики і хемії. Він був спортовим редактором шкільної газети „Де Оміга“, а тепер є його головним редактором. Крім того, він є президентом Українського клубу в школі. Упродовж чотирьох років Петро був членом шкільної дружини копаного м'яча, а цього року його вибрано її капітаном, він також грає відбиванку і кошиківку.

Поза школою Петро є активним членом Пласту, має ступінь скоба. Впродовж останніх двох

Петро Андрій Стецюк

років є новацьким братчиком і юнацьким впорядником. Літом останніх двох років Петро працював виховником у таборі повіту Морріс, де займався дітьми і юнацтвом, які мають розвиткові недомогання. У 1998 році П. Стецюк здав матуру з визначним успіхом у Школі українознавства ім. Лесі Українки, повіту Морріс.

З майбутніми планами математичної кар'єри Петро подається до таких університетів, як Гарвард, Єйл, Браун, Університет Чикаго та Університет Пенсильванії. Недавно його повідомили, що його прийнято до Американської військової академії Вест Пойнт.

Переглядаючи листу здобутих успіхів Петра, заступник директора школи і відповідальний за академічну ділянку Стивен Сава сказав, що „декілька членів учительського складу вважають, що Петро Стецюк є найвищим значнішим учнем цієї школи в останніх 25 роках“. Петро А. Стецюк є членом 269 Відділу Українського Народного Союзу і внуком колишньої довголітньої працівниці адміністрації „Свободи“ Квітки Стецюк.

Він називає речі...

(Закінчення зі стор. 5)

Оту звичку обходитися без ефемізмів, а називати все своїми іменами, здається, прищепив „Вечірці“ саме головний редактор. У його колонці від перших її публікацій усе пишеться саме так. Є в нашій публіцистиці анахронічна школа афективного гарнопису. У її „школярів“ за багатоповерховими метафорами губиш думку. Мабуть, скоро для поетів не залишать жодної метафори ті публіцисти-метафористи. Карпенко, слава Богу, до тої школи не ходив і не ходить. Тут він, сказати б, самоук. Пише, як Бог на душу покладе. Промовисті назви скажуть про зміст: „Від виснажливого протистояння — до національного єднання“, „Якщо нині нас не об'єднає здоровий глузд, то завтра може об'єднати в'язнична камера“, „Інформаційне поле України й хто його обробляє“. А спільним знаменником усіх цих виступів — рефрен: коли ж, нарешті, Україна матиме справді українську владу? На різних прикладах пояснює читачеві цю політичну аксіому Віталій Карпенко. І це вже не тільки публіцистика, це — прикладна політологія. Тобто Карпенкове слово служить політичному й національному

освідомленню суспільства.

Як і раніше, в Карпенковій публіцистиці поважне місце посідають національні моменти. Тут його тематика має різноманітні вираження: від загальних національних інтересів нашої держави в її стосунках із Росією та іншими сусудами — й до сфери функціонування усного та друкованого українського слова в Україні. Характерно, що в своїй розмові на всі в ці теми Карпенко не впадає в етнічну компліментарність, яка часто супроводжує наші розмірковування такого характеру, він, як і у виступах з іншого приводу, так само критичний та прагматичний.

Усі ці розважання — без сліз і сантиментів. Публіцист занурений в емпірику сьогодення, а його розмірковування динамічно спрямовані у день завтрашній — він аналізує можливі наслідки саме такого стану справ. Водночас Карпенко — і це справді характерно для нього — пропонує свої рецепти для лікування наших задавнених і хронічних болячок. З усього цього виразно відчутно, що автор — носій державницької свідомості. І передовсім це зумовлює особливості складу й ладу його розмови з читачем у новій його книзі „На нашій не своїй землі!“.

Михайло Слабошпицький,
Київ

Зустрічі в амабасаді

(Закінчення зі стор. 4)

Наталія Зарудна — радник амбасаді України,
Тетяна Галака — бібліотекар, Людмила
Кузьмук, Марія Щербак.

ка. Присутні розмовляли різними мовами — це були представники багатьох вашінгтонських амбасад і консулатів.

На зустрічі першим промовляв міністер О. Кузьмук. Він відзначив не тільки дипломатичні здібності амбасадора Юрія Щербака, але також представив його як обдарованого письменника і лікаря. Доктор Щербак саме закінчував своє перебування у Вашингтоні. Генерал Кузьмук зазначив, що дипломатичний досвід д-ра Щербака дуже потрібний тепер Батьківщині. Всім відомо, що амбасадор Юрій Щербак прийняв посаду радника в Адміністрації Президента Кучми.

Пані Марія Щербак і Людмила Кузьмук цікавилися діяльністю жіночих організацій в діаспорі. Людмила Кузьмук розповіла про складне життя дружини військового: сім'ї щороку доводилося переїздити з місця на місце, згідно зі службовими призначеннями чоловіка. Генералові Кузьмукові всього 44 роки, високе звання йому присвоєно у 39-річному віці.

Через місяць, 18 грудня 1998

року, за особистим запрошенням новопризначеного амбасадора Антона Бутейка до Вашингтону з'їхалися представники українських

громадських організацій. Новому амбасадорові всього 51 рік. Скромний, ерудований, діловий і товариський — це були наші перші враження про нього. Він народився на Волині, правничі студії закінчив у Києві.

У короткому слові до присутніх Антон Бутейко зазначив, що його завданням є тісна співпраця з американським урядом. Він є певний, що в недалекому майбутньому Україна стане вповні самовистачальною, на що вона має всі можливості та ресурси.

Особливу надію Україна покладає на молодь, яка стане основою демократичної держави. За час незалежності підросло нове покоління, виховане і освічене у таких високих школах, як, наприклад, Києво-Могилянська Академія з її багатьма філіями. Ця молодь стане рушійною силою в розбудові України.

Опісля виступали представники громадських організацій. Від Екзекутиви і організацій СФУЖО я побажала шановному послові нових досягнень на всіх ділянках його відповідальної праці. Цікаво, що ще 8 років тому ми навіть не мріяли бути в столиці США, на клаптику землі та в будинку незалежної України, і спілкуватися в амбасаді України з її дипломатами.

Товариські взаємини з амбасадую ми завдячуємо головній зв'язковій Фінансовій комісії СФУЖО, голові 90-го відділу СУА Христині Іжак і її чоловікові Зенонові.

Наталія Даниленко

Під патронатом

СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ ФІЛЬМ

„УКРАЇНА В ОГНІ ОКРАДЕНА“

який охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, в кінцевій фазі продукції.

Однак фільм вимагає для закінчення додаткових фондів.

Фільм „Україна в Огні Окрадена“ — це найбільша сила, яка покаже в правдивому світлі живий образ України.

Меценати фільму, які пожертвували більше як 1.000 дол., прошу вислати знимки розміром 4" x 6".

ЯРОСЛАВ КУЛИНИЧ, фільмовий продуцент

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND for "UKRAINE V OHNI OKRADENA"

No of Account 9965. Self Reliance (N.Y.) FCU 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003.

Tel.: (914) 476-5724

Незабутні Українські вечори

3 життя 45-го Відділу СУА ім. Катрусі Зарицької

Членки відділу активні в громадському житті, зокрема в акціях допомоги Україні, вдержують тісний зв'язок з Дітройтською Округою СУА і влаштовують цікаві імпреди для жителів дітройтської метрополії. Такою імпредзою в 1997 році був розваговий вечір „Еміграція”. Цей вечір був у такій мірі успішний, що його повторено в Чикаго, Клівленді, Баффало і Рочестері.

Цей успіх додав нам охоти організувати вечір, присвячений Софії Русовій. Він відбувся 4 жовтня 1998 року, в залі церкви св. Йосафата у Воррен. Голова відділу Оріся Лончина відкрила вечір і щиро привітала місцевих присутніх і гостей з Філядельфії.

Сама Софія, шведсько-французького походження, ще маленькою дівчинкою полюбила український наряд, його культуру і звичай, і присвятила своє ціле життя для добра українського народу. Одружилась з Олександром Русовим і разом з ним включилась в громадську працю. Софія працювала в жіночому русі в Західній Україні і в Європі, головню в Празі. За оборону української мови була жорстоко переслідувана російським урядом і тричі ув'язнена. В часі відродження Української держави, в 1917-19 роках, стала керівником відділу дошкільної освіти в міністерстві освіти Української Народної Республіки. Була також головою Національної Жіночої Ради. Вона вірила, що любов до свого народу вперше проявляється

у вихованні дітей і молоді.

У співпраці з 90-им Відділом СУА у Філядельфії, котрий підготував матеріали про Софію Русову, ми провели цей вечір. Про життя і творчість Софії Русової розповіла Наталія Даниленко. Монолог „Я, Софія Русова”, написаний Іриною Дибко, по-мистецьки, з великим чуттям відчитали Наталія Гевко, Оксана Бабич і Юлія Коваль. Виставка знімок, організована 90-им Відділом, віддзеркалила життєвий шлях Софії, її батьків, чоловіка, внуків, родинний дім, музей в Олешні, пам'ятник на цвинтарі Ольшани.

Оформленням виставки займалися Дарія Кнюх і Стефа Король з допомогою Христини Іжак. Дуже оригінально прикрасила сцену Ірина Тарнавська з допомогою інж. Гевка. Піаністка Маруся Лончина-Лісовська відіграла рапсодію „Золоті Ключі” Миколи Лисенка, Етюд ф-моль Віктора Косенка і „Пісню” Лева Ревуцького. Програмою вела Ліда Кізима.

Софія Русова, педагог, українська патріотка, громадська діячка, любителька дітей і молоді, залишила золоті слова: „Я завжди вірила, що набуті знання і культура допоможуть народові стати вільним і досягнути кращого майбутнього”.

По закінченні програми вечора присутні довго вимінювались думками за чаєм, приготуванням Славою Коссак і Любою Левак.

Стефа Король

Виконавці програми вечора, присвяченого пам'яті Софії Русової; стоять в 1-му ряді (зліва): Лідія Кізима, Наталія Гевко, Оксана Бабич, Юлія Коваль, Марія Лісовська; 2-ий ряд: Наталка Даниленко, Оріся Лончина та Христина Хомин-Іжак.

НА ПРЕСФОНД „СВОБОДИ”, грудень 1998

60 дол.	Фізер Іван, Соммерсет, Н. Дж.
50 дол.	Світова Федерація Українців, Гроссе Пойнте, Миш.
40 дол.	Архiepіскоп Петро Колесник, Чикаго, Ілл.
32 дол.	Бартків Петро, Вілмінгтон, Дел.
24 дол.	Дратвінська Віра, Санта Фе, Н.М.
10 дол.	Гайовий Федір, Веніс, Фла.
	Когут Степан, Воррен, Миш.
	Пилип Степан, Спрінгфірл, Н.Дж.
	Пивоварчук А., Монреаль, Кве., Канада.
8 дол.	Саварин Петро, Едмонтон, Ал., Канада.
5 дол.	Білик Михайло, Бейсгор, Кан.
2 дол.	Васинчук Михайло, Флемінгтон, Н.Дж.
1 дол.	Драбик Василь, Іслінгтон, Онт., Канада.

С. Стецько доповідала у Філядельфії

Повертаючись зі з'їзду СКУ в Торонто, Канада, Слава Стецько встигла дати дві доповіді перед своїм від'їздом в Україну — у Нью-Йорку і у Філядельфії. Незважаючи на пізнє повідомлення про доповідь, у четвер, 10 грудня 1998 року, слухачі заповнили велику залу галерії мистецтв в Українському Освітньо-Культурному Центрі у Філядельфії.

Доповідь була цікава і важлива тим, що її виголосила член Верховної Ради України та знавець справ української діаспори, а найважливіше — керівник націоналістичного державницького руху в Україні. Ціллю доповіді було змалювати в найприступніший спосіб теперішнє становище в Україні і діяльність ОУН і КУН та інших демократичних сил і об'єднань. Відрадно було почути, що сімнадцять головних партій вирішили, що на президентських виборах наступного року висуватимуть тільки одного кандидата. С. Стецько, котра очолює проєкти ОУН і КУН, дала точне вияснення політичного становища і діяльності цих двох організацій в Україні. Конгрес Українських Націоналістів в Україні є зареєстрований як партія і має право висувати кандидатів на всі виборчі пости, згідно із Конституцією України. ОУН є тільки зголошена в україн-

ському уряді що вона діє в Україні і в цілому світі, де є українці.

Поведінка комуністів у Верховній Раді України, де вони нехтують Конституцією України, ображають українську мову, не дають змоги говорити представникам демократичних партій та відкрито обстоюють повернення України в російську неволю, на думку автора цього допису, свідчать, що комуністи не є вибранцями народу, а його ворогами. Дуже багато цих „депутатів” залишились на своїх місцях ще з часу перед проголошенням самостійності України, на котрі їх посадила Москва, як найбільш довірених їй осіб. Вони ведуть конспіративну роботу, можливо, із наказу комуністичного підпілля або Москви, щоб знищити українську самостійність.

Відрадным явищем, за словами доповідачки, є те, що народ уже розуміє своє становище, а самостійницькі сили в ньому вже нуртують, головню серед молоді. КУН має свої відділи в кожній області України і в більших містах. Організація ОУН дуже популярна серед молоді і поширюється швидко по всій Україні. Це є запорука, що Україна скоро позбудеться того прошарку, що виріс в неволі і все ще за нею тужить.

Богдан Тодорів

Відродився журнал „Наш рідний край”

З 1922 року до березня 1939 року на Закарпатті виходив красназавчий журнал для шкільної молоді „Наш рідний край”. Його видавцем і редактором був відомий письменник і освітній діяч Олександр Маркуш. Журнал відіграв помітну роль у розвитку місцевого красназавства, заохочував школярів до творчої праці, містив на своїх сторінках великий фолклорно-етнографічний матеріал, зібраний учнями.

І ось майже через 60 років видання цього журналу відновлене. Вийшло перше число — за вересень 1998 року. Засновниками його стали Видавництво „Закарпаття”, Управління науки й освіти Закарпатської обласної державної адміністрації та Закарпатський інститут методики навчання і виховання, підвищення кваліфікації педагогічних кадрів. Головний редактор — Дмитро Федака. До редакційної ради увійшли відомі письменники, вчені і культурно-громадські діячі: Іван Чендей, Микола Мушинка, Золтан Жофчак, Іван

Сенько, Володимир Сливка та ін.

Журнал обіцяє продовжити й розвивати добрі традиції старого „Нашого рідного краю”, залишитися красназавчим, народознавчим виданням, доносити до читача „первозданне народне слово, образотворче і прикладне мистецтво краю, класичні й сучасні набути літератури і мистецтва, учнівські проби пера і пензля, словом — нашу духовну і матеріальну культуру з її минулим, сьогоденням і майбуттям”.

Обсяг журналу — 48 стор., він гарно й зі смаком ілюстрований. Тираж першого числа — 2,5 тисяч примірників.

Побажасмо редакції журналові гідно продовжити традиції свого попередника і в нових історичних умовах розвивати красназавчу науку, прислухатися розбудові незалежної України.

Олекса Мишанич,
Київ

КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ПІВНІЧНОГО Н. ДЖ.

(ПРИЯТЕЛІ РУХУ)

з а п р о ш у ю т ь

українське громадянство Ньюарку і околиці на

ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН 200-РІЧЧЯ ВИХОДУ В СВІТ

„ЕНЕЇДИ” —
Івана Котляревського

З художнім словом виступить гість зі Львова

СВЯТОСЛАВ МАКСИМЧУК

актор Драматичного Театру ім. М. Заньковецької,
Заслужений артист України

Мистецька імпреза відбудеться

в п'ятницю, 29 січня 1999 р. о год. 7-й веч.

в церковній залі УКЦеркви св. Івана Хрестителя
при Сенфорд авеню, Ньюарк, Н. Дж.

НА ДУМКУ ДІЯСПОРИ

Міжнародний Валютний Фонд і Україна

Коли Друга світова війна була ще у розпалі, в США було створено спеціальну групу фахівців, завданням якої було обмірковувати питання повоєнних міжнародних економічних систем, щоб забезпечити американському капіталізму-ві провідне місце у світі. Йшлося про створення фінансово-економічної бази для Пакс Американа.

Друга світова війна принесла Європі і Азії, зокрема Японії, суцільну руїну. Натомість США вийшли з війни не лише наймогутнішою політичною і військовою світовою силою, але й економічною. Щоб забезпечити на майбутнє стабільну економічну позицію у світі, США вважали за потрібне розвинути систему надійних партнерів у міжнародній торгівлі, а разом і систему міжнародних структур, при допомозі яких можна було б полегшувати внутрішні і зовнішні економічні зв'язки між своїми партнерами.

Міжнародний Валютний Фонд (МВФ) було організовано як інституцію, відповідальну за введення в життя вимог Договору Бреттон Вудс, який був підписаний в червні 1944 року, а ввійшов в життя в грудні наступного року. МВФ мав стабілізувати ставки валют, забезпечувати розвиток вільної торгівлі та інвестицій, зокрема у випадку тенденцій протекціоналізму окремих держав.

МВФ має близько 86 більйонів доларів, може також позичити на приватному ринку ще 60 більйонів доларів. Фонд утворюється із вкладок його членів (182 держави). Члени МВФ можуть завжди звернутися до Фонду за виділенням їм певної суми грошей, щоб стабілізувати свою власну валюту. Рішення в справі позичок, як і керівництво Фондом, належить Раді директорів МВФ, яка складається із представників членів-держав, а їх число залежить від рівня членських вкладів. Найбільшим чис-

лом директорів представлені США, Японія і країни Європи.

Тепер управляючим директором Фонду є Мішель Камдесю, а його першим заступником (загалом членів Ради директорів є 24) — Станлі Фішер.

США мають у МВФ 18.5 відсотка голосів (Німеччина, Японія, Франція і Англія мають лише по 5 відсотків). Ця обставина і ряд інших дозволяють США мати вирішальний голос у МВФ. Коли Південній Кореї, наприклад, були негайно потрібні додаткові фонди, її представник Кім Кігван не вдався в цій справі до МВФ, а подзвонив безпосередньо до Департаменту скарбу США, і Департамент вислав Давида Ліптона, щоб той наглядав за переговорами в справі позички між представниками МВФ і урядом Кореї. Подібний випадок стався і минулого літа, коли Росії було виділено фонд крайньої потреби в сумі 17 більйонів доларів. Камдесю не помічав, що Росія не потребує таких грошей, бо має здійснювати реформи, які здобули б довір'я інвесторів, а така позичка лише спричинюється до вичерпання критичних фінансових ресурсів МВФ. Але Росії було видано 4.8 більйона доларів як першу рату. Ці гроші російські олігархи нагайно вивезли за границю, а Єльцин вирішив друкувати масу нових рублів, щоб покрити ними державні борги, видворив також із свого державного апарату майже всіх реформаторів, що довело до краху договору МВФ із Росією.

Які ж взаємини має МВФ з Україною? Недавно українська преса писала про те, що делегація МВФ відвідала Київ, щоб перевірити стан української економіки і на цій підставі подати рекомендації Раді директорів МВФ про надання Україні трирічного кредиту обся-

(Закінчення на стор. 19)

Пощо викликати вовка з лісу?

В статті Брента Сковкрофта, колишнього радника в уряді президента Буша в Комісії оборони, яка появилася в ньюоркському щоденнику „Дейлі Ньюз” з 30 листопада 1998 року, говориться, що автор статті пропонує Америці закупити російські збройні сили за один більйон доларів і тим самим врятувати їх від цілковитого розкладу та захистити Росію від близької вже анархії. Висловлені ним пропозиції пригадують нам маячіння провідних діячів американського політичного світу, що з Росією треба жити в згоді і давати їй допомогу. Далі він пропонує, щоб суму 1 блн. 48 млн. призначити на вирівнювання платень рядовим воякам, а решту — для старшин, військових дослідів і постачання армії.

Його аргументи мають на меті довести до відома США і цілого світу, що армія Росії перебуває під впливом і кермою мафії, що є великою небезпекою для Росії в першу чергу, а для її сусідів ще більше. Він має одностайний у Департаменті оборони, що готові рятувати армію Росії від розпаду,

даючи їй частину своїх харчових засобів, а урядові чинники носять-ся з пляном виасигнувати 500 млн. дол. як додаткову допомогу урядові Росії. Однак цей процес надання допомоги здержано, бо тяжко знайти відповідальних людей в армії, яким можна б довірити розподіл запланованої допомоги.

Далеко кращу розв'язку цього питання має ген. Вілліам Одом, який оцінює цю ситуацію з точки зору дійсності, подає правдиву оцінку ситуації в Росії. На підставі конкретних дослідів щойно виданої своєї праці він стверджує, що російська армія так далеко здеморалізована, що було б абсурдом її рятувати. Крім того, загальна структура російської федерації є в такому стані, що ані поліційна система, ані внутрішні війська не спроможні контролювати деградацію цивільної влади. Тому США не мають потреби купувати російську армію, нехай цю місію сповнить російська мафія, яка вже має цей процес у своїх руках.

Осип Труш

У “Голосі Америки” відзначено дві події

Український відділ „Голосу Америки” 11 грудня 1998 року відзначав сорок дев'яту річницю від часу свого створення та відхід на пенсію керівника відділу Володимира Біляєва.

Під час прийняття, влаштованого з цього приводу, В. Біляєву вручено нагороду за заслуги та довголітню віддану працю в ділянці міжнародного радіомовлення. Нагороду особисто вручила директор “IBV” та „Голосу Америки” Евелін Ліберман (IBV є англomовною аббревіатурою для “International Broadcasting Bureau” — тобто відомства американського уряду, відповідального за діяльність усіх його цивільних структур, пов'язаних з міжнародним радіомовленням та телевісаннями).

Крім Е. Ліберман та інших високопоставлених службовців „Голосу Америки”, В. Біляєва своєю присутністю вшанували численні гості, серед них три його попередники на посаді керівника відділу — Микола Французенко, Оксана Драган та Михайло Терпак. Також присутніми були другий секретар Посольства України у Вашингтоні Геннадій Надоленко та директор Української Національної Інформаційної Служби Михайло Савків.

Володимир Біляїв, який відомий багатьом українцям у західній діаспорі як журналіст, поет та громадський діяч, поступив на працю в „Голосі Америки” у 1984 році. Керівником Українського відділу він був призначений у 1991 році — за кілька місяців до проголошення Україною незалежності та проведення історичного референдуму. До речі, В. Біляїв був серед небагатьох західних журналістів, які в грудні 1991 року з Києва інформували про події, які допровадили до розпаду Советського Союзу.

Використовуючи зміни, що їх принесла незалежність України, В.

Біляїв, серед іншого, особисто причинився до укладення з Національною радіокомпанією України угоди, згідно з якою 15 липня 1992 року розпочалася трансляція передач Українського відділу „Голосу Америки” по внутрішній радіомережі України (до цього часу передачі можна було слухати лише на коротких хвилях). Того ж року зусиллями В. Біляєва також було відкрито в Києві кореспондентський пункт Українського відділу „Голосу Америки”, на якому донині чергуються вашінгтонські співробітники радіостанції, повідомляючи про події в Україні з американської перспективи. Протягом останнього року, завдяки зусиллям В. Біляєва, україномовні програми „Голосу Америки” почали транслюватися також одинадцятьма незалежними радіостанціями, розташованими в обласних центрах та інших великих містах України.

Перша передача „Голосу Америки” українською мовою вийшла в етер 12 грудня 1949 року. Сьогодні в українському відділі цієї радіостанції працює, включно з керівником, вісімнадцять журналістів. Співпрацюючи з п'ятьма громадськими кореспондентами, вони щодня готують ранкову та вечірню програми, які можна слухати в Україні.

Український відділ входить у склад Євразійського відділу „Голосу Америки”, який також включає російський, грузинський та вірменський відділи.

Загалом „Голос Америки” нараховує 52 мовних служб, передачі яких, за підрахунками радіостанції, щотижня слухає приблизно 83 мільйони людей по всьому світі. Діяльність „Голосу Америки” фінансується американським урядом.

Юрій Гільтайчук

В. Біляїв отримує нагороду від директора “IBV” та „Голосу Америки” Е. Ліберман. Поруч стоять дружина В. Біляєва — Дороті та директор Євразійського відділу „Голосу Америки” Дж. Мирфі.

Із сльозами на очах

В Америці панує жорстока зима, а в нашому містечку цвітуть троянди, дозрівають помаранчі.

5 січня ц. р. місцевий Клуб Сеньйорів святкував традиційну Просфору, яку влаштовує кожного року за час 15-літнього існування. Свято відкрила вітанням новообрана голова Лідія Ємець. Виступили Богдан Фостяк, Людмила

Янг, Максим Вальо, Олександр Світків грав на сопілці.

По довгих роках життя на чужині, поважного віку присутні співа-ли коляди із сльозами в очах.

Було проведено лотерію, дохід від якої призначений на допомогу шпиталеві ім. Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького у Львові.

Яків Яворівський,
Сан Ситі, Аріз.

ДОПОМАГАЄМО УКРАЇНІ

ЗУАДК відгукнеться на кожну потребу

Зміни в житті України вимагають нового підходу, нового бачення та нової допомоги від української громади на Заході. Бажаним, водночас болючим, для мешканців України став перехід від однієї політичної системи до іншої, від планової економіки до ринкової. Він викликав психологічні зміни, які є неминучими у докорінному переосмисленні життя держави. Тяжко зорієнтуватися у правильному виборі шляху допомоги Україні, і тому перед багатьма організаціями, в тому числі перед ЗУАДКом, виникло питання визначення нових ідей і підходів.

На останніх річних зборах Українського Американського Допомогового Комітету, що відбулися 14 листопада 1998 року, було проаналізовано роботу організації і виділено найважливіші проекти, опрацьовані та здійснені як з ініціативи її президента, д-ра Лариси Кий, так і її співпрацівників. Першим кроком у відшуванні найоптимальнішого плану роботи було скликання ЗУАДКом у 1996 році конференції українсько-американських допомогових організацій та комітетів з метою складання банку даних про допомогу Україні. Та, на жаль, не дивлячись на те, що така ідея була підтримана, через невиконання опитника, створеного ЗУАДКом, проєкт залишився незреалізованим.

Надзвичайно важливим стало створення у березні 1997 року Інформаційного Бюро ЗУАДКу, яке подає послуги українцям, які прибули останніми роками до США. Бюро очолює інж. Методій Борещкий, а юридичні послуги в еміграційних справах подає адвокат Андрій Міхняк. Бюро допомагає новоприбулим у розв'язанні еміграційних питань та у законному продовженні перебування в США, отриманні „зеленої картки” та картки соціального забезпечення.

Від жовтня 1993-го по листопад 1996 року ЗУАДК отримав грант на переведення програми допомоги дітям з фізичними вадами у 10-ти інтернатах і сиротинцях Львівської області. Програма під гаслом „Поможіть собі” була здійснена при фінансовій підтримці USAID та ЗУАДКу. Метою програми було навчити дітей якогось ремесла,

після інтернату і тим самим знайти своє місце в суспільстві. Від осені 1996 року ця програма працює вже самостійно, без фінансування USAID та ЗУАДКу, хоча спеціальна комісія, в склад якої входить також представник ЗУАДКу у Львові д-р Андрій Дида, періодично наглядає за успішним продовженням проєкту.

На прохання Українського консуляту в Нью-Йорку в лютому 1997 року ЗУАДКом була спонсорована візита міністра охорони здоров'я України д-ра Андрія Сердюка, спричинена підписанням контракту про закуп засобів дезинфікації для українських лікарень за зниженими цінами. Принагідно д-р Сердюк мав нагоду ознайомитися з роботою американських лікарень та структурою фірм, які забезпечують медичне страхування населення.

У 1997 році ЗУАДК почав здійснювати новий проєкт під назвою „Окуляри сиротам”. При щедрій фінансовій підтримці людей, які відгукнулися на цю акцію, та у співпраці з міністерством освіти України, вдалося покрити кошти у розмірі 58 тис. доларів на виготовлення окулярів кожній потребуючій, попередньо обстеженій лікарем-спеціалістом, дитині у 13-ох областях України. Відповідальним за виконання програми є д-р Карк.

Минулого року через ЗУАДК у Львівську, Київську, Харківську, Миколаївську та Дніпропетровську області було вислано 8 контейнерів допомоги. На покриття коштів перевезення вантажів ЗУАДК отримав грант від USAID. Також вислано один контейнер українцям Румунії, який оплатив ЗУАДК. Під керівництвом РОДУ, під наглядом мгр. Івана Буртика та коштом ЗУАДКу відплив вантаж з допомогою нашим землякам у Казахстані. Також продовжується допомога українцям в Бразилії та Аргентині.

В Україні ЗУАДК має два постійні представництва для координації праці — у Києві його провадить Віра Принько, у Львові — д-р Андрій Дида. Ці осередки, крім основної роботи, тобто роздання речей, які надходять у контейнерах, по організаціях, інтернатах, школах, лікарнях та старечих домах, нада-

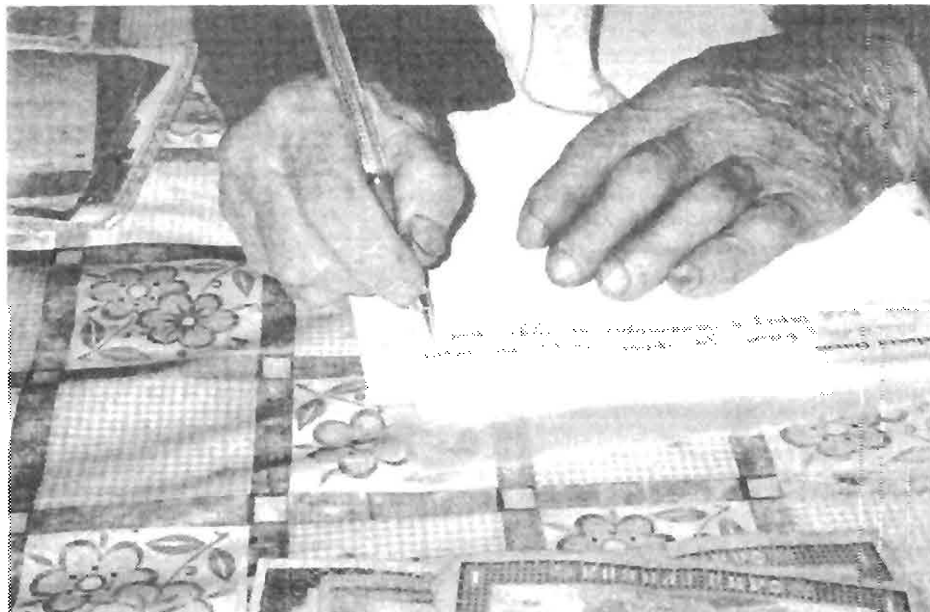
(Закінчення на стор. 19)

Екзекутива ЗУАДК в час зустрічі із міністром охорони здоров'я України д-ром Андрієм Сердюком (сидить перший зліва).

Сиротам Шевченкового краю йде допомога з Америки

Про що може розповісти фотознімка?

Стара жінка Ганна Шмиголь пише до Ребеки Овенс з Мейплєуду: „Спасибі вам за гроші, які ви вислали моїй правнучці Олі...”

Ця світлина, можливо, не відповідає канонам фотографії — ви бачите тільки руки Ганни. Придивіться до них: усе нелегке життя — на промерзлих колгоспних буряках, під осінніми дощами в полі, з крижаною водою в рукомийнику... про все розказують ці руки. Цими натрудженими руками жінка має ще й підняти до зрілих літ осиротілу правнучку Олю Молодковець. Добре, що зголосилася з допомогою віруюча американка Ребека Овенс!

А дитина!
Сердешна дитина!
Обідране, ледве-ледве
Несе ноженнята...

Тарас Шевченко

Українська економічна біда найбільш болючіша позначилася на дітях... Багато з них ростуть сиротами. Різні причини такого сирітства. Матері після пологів покидають безбатченків, і діти залишаються у так званих „будинках маляти”. Сиротами стають через трагічну загибель батьків або їх смерть через хвороби... Шириться алкоголізм і наркоманія, хворих батьків держава позбавляє права виховувати дітей, забираючи малих до дитячих будинків. А подекуди здичавілі батьки виганяють дітей на вулицю (або й діти втікають від них).

Сироти живуть на державному утриманні в згаданих вже будинках малят, потім переходять до дошкільних дитячих будинків, далі школи-інтернати і... самостійне життя. Звісно, коли держава бідна, то сиротам найскрутніше. Але є ще велика група сиріт, які залишилися на утриманні бабусі й дідуся, тітки й дядька, сусідів, взагалі сторонніх людей. Таким при загальних злиднях особливо важко... Тому й вирішили віруючі Української Євангельської Церкви в Юніон, Н. Дж., що окремі сім'ї візьмуть під опіку по одній сироті з Шевченкового краю, себто з Черкащини. Чому саме звідти? Передовсім тому, що в Черкасах діє Християнський благодійний фонд „Стефанус”, який гарантує надійний зв'язок з дітьми, своєчасне доставлення грошової допомоги.

На церковному зібранні вирішили, що опікуни щомісяця вноситимуть по 20 доларів на кожну дитину, а коли матимуть бажання послати їй пачку з одягом чи іграшками, то церква теж допоможе в цьому. Так проліг ще один міст благодійності до України. Анна і

Ананій Грицини, наприклад, з великою радістю показували мені листи з села Кочержинців біля Умані, від Інни Гончар, якій послали не тільки одяг, а й касети із звуковим листом (звісно, послали й маленький магнітофон) та біблійними настановами. Адже духовне наставлення покинутих дітей не менш важливе, ніж одяг й взуття... Бабуся покинутого мамою Юрка Палія з Черкас пише до благодійниці Олени Тимчини: „Завдяки Вашій допомозі мій онук першого вересня піде до школи у повному шкільному вбранні”.

Водночас виникла й певна проблема: число сиріт перевищувало можливості церковної громади. Пастор Павло Ходневич має надію, що до цієї акції пристануть читачі „Свободи”. Їхні пожертви будуть звільнені від податку.

Чекають на добре серце сироти з Шевченкового краю: Олена Чурсина (13 років), Віталій Розторгуєв (5 років), Микола Рябиш (11 років), Олександр Лагутин (14 років), Микола Карман (14 років), Валерія Гайдай (7 років) і Анатолій Левчук (13 років), а також Надія Кудрановська (13 років), Олена Грузинова (12 років), хвора на дитячий церебральний параліч Олена Красюк (9 років), Марина (9 років) і Максим (11 років) Сотуленки, Ганна Глушенко (11 років), Ганна Кашеварова (9 років) — усі з Черкасах. Їхні адреси можна взяти в офісі Української Євангельської церкви — 2208 Stanley Terrace, Union, NJ, 07083. Телефон (908) 686-8171.

Йдеться про тривалу опіку, яка сприятиме вихованню дитини в Божому слові й українському душі. Апостол Яків наставляв у Соборному посланні: „Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем оця: зглянутися над сиротами та вдовицями в утисках їхніх, себе берегти чистим від світу” (1:27).

Левко Хмельковський

ЗВІДУСІЛЬ

Шукають орнітолога

Керівництво летовища ім. Кеннеді в Нью Йорку терміново пошукує орнітолога (орнітологія — розділ зоології, що вивчає птахів) на посаду з річною платнею 50,000 дол. Такий фахівець потрібний, щоб запобігти численним зіткненням літаків з птахами, які щороку завдають шкоди на 300 млн. дол. Минулого жовтня, наприклад, коли гусак потрапив у двигун літака, що прямував до Бермудів, довелося вилити 3200 галлонів пального, щоб змогти негайно приземлитися.

Частішає діабет серед латиноамериканців у США

Державний уряд подав до відомства, що кількість захворювань діабетом серед латиноамериканців у США і Пуерто Ріко є вдвічі більшою, як серед їхніх білих співгромадян. Науковці в Центрі контролю та запобігання хворіб підкреслюють, що їхні досліді базовані на даних від 1994 до 1997 року, і стверджують, що 6 відсотків латиноамериканців понад 18 років є хворі на діабет. Коли виправити вікову різницю цих обидвох рас, то поширення діабету серед латиноамериканців становило 8 відсотків у порівнянні з 4-ма відсотками серед білих нелатиноамериканців.

Іран закликає арабів знищити Ізраїль

Промовляючи в останню п'ятницю мусулманського священного місяця Рамадану, спікер іранського парламенту Алі Акбар Натеґ-Нурі пристрасно закликав арабські народи об'єднатися, щоб спільними силами знищити Ізраїль. „Не засоромлюйте Ісламу, сидячи за столом переговорів зі сionістами“.

Повторний Вотергейт з ізраїльською закраскою

Минулого тижня невідомі злодії вломилися до вашінгтонського бюро американської фірми соціологічних опитувань, яка рівночасно є дорадчою фірмою Егуди Барака, провідника опозиційної ізраїльської Лейбористської партії, і викрали таємні офіційні документи та інші речі. Хоча причина цього влому поки що невідома, але існує підозріння, що вломники шукали матеріяли, котрі стосуються кампанії Е. Барака, який намагається замінити Бен'яміна Нетанягу на становищі прем'єр-міністра Ізраїля.

Зростає кількість бездомних в Канаді

Торонтський посадник Мел Ластман уважає, що бездомність стала „вседержавним лихом і ганьбою“. Ця заява була наслідком його звіту про те, що у системі міських притулків живе пона 26,000 осіб. У згаданому звіті він підкреслює, що кількість бездомних родин в місті збільшилась на 123 відсотки від 1992 до 1998 року.

Чи буде українська діаспора в році 2020?

Продовжуємо дискусію

Роман Колісник

„Маємо те, що маємо“

Хтось колись дав людям мудру пораду, кому, що й коли робити: „Як не ти — то хто? Як не тепер — то коли?“ А „що?“ — очевидно, в нашому випадку, добре робити національне діло політичного емігранта, перепрошую, діяспіра.

Я відгукнувся на заклик „Свободи“ відповісти на запитання: чи буде українська діаспора в році 2020? Запитання складається аж з 13 „регіональних“ питаньчок. У своїх аналітичних міркуваннях я спромігся доповзти аж до третього питання. Послав до „Свободи“, не вірячи, чи надрукує мої міркування. Надрукувала. Після довгих вагань наважився продовжити. Хоч пізно, але до 2020 року ще да-леко, подумав собі.

„Чи відіграє четверта хвиля імігрантів основну роль в майбутньому діяспори?“

Запитання драматичне, як п'єси Шекспіра. Бо треба грати роль. У відповіді нема сумніву: очевидно, відіграє. Щойно минуло сім років, відколи четверта хвиля, як вода ріки до океану, припливає і буде припливати в діяспору. І як риба-лосось, що „емігрує“ до Аляски, змінюється до непізнання, так і діяспіра четвертої хвилі проходить метаморфозу. Вони змінюються, і ми — вже тутешні — змінюємось. Я маю досвід з першої руки.

Ось їду в авті свого приятеля, а він везе гарну молоду дівчину зі Львова. Кажу їй: „У вашій вимові чується співучість Великої України...“

— А ви говорите по-польськи! — відрубала мені, не давши докінчити компліменту.

Відразу відчув я її роль — боронити рідний край-вітчизну, навіть в Канаді.

Ось інший „досвід“. Якось приводить моя дружина до хати студента. Тихий, чемний, зі Львова. Обід був щедрий, навіть голодний студент не міг його подолати. Показав світлин свого батька, диригента хору, мами. Ім'я гарне, князівське — Ростислав. Дав адреси — зі Львова й тутешню. Студент приходив ще кілька разів, аж одного дня дружина виписала чека для нього, за курси англійської мови. Розклад навчання теж нам показав. Він мусить записатися на ці курси, щоб продовжити візу, бо перебуває на тимчасовій візиті. Очевидно, дала йому чека в моїй присутності.

— Скільки? — питаюся її згодом.

— Тисячу доларів на добре християнське діло. Він вартий того.

Заїрнув я до банкової книжки, а там на рахунку 800 доларів. Що буде? Їду до кредитівки, щоб чека не повернули, бо буде встид для політичного емігранта. За кілька днів довідуємось, що Ростислав — не студент, а м'яко сказати, ошуканець. Одначе треба визнати, заграв роль знаменито, як актор славного театру „Березіль“. І далі грає, бо читав його рубрику в газе-

ті, видаваній четвертою хвилею: „Іміграційні поради“.

Звісно, більшість людей з четвертої хвилі не збирається грати якісь ролі. Вони, як усі імігранти на новій землі, тяжко й солідно працюють, заробляючи на хліб насущний — і не мають часу на такі ролі, тим більше, що ці ролі не платні.

„Яке майбутнє в канадській й американській діяспори: разом чи різними дорогами?“. Почу-хався я в потилицю і прийшов до резонного висновку: різними дорогами, але разом.

Вся діяспора, головню в Америці й Канаді, спрямовує свою увагу до неньки-України. Цей природний процес можна порівняти до різних шляхів наших Церков, які спрямовують своїх вірних до неба: Українська Православна Церква в Америці і Канаді — через Стамбул, Українська Католицька Церква — через Ватикан, Українська Православна Церква в Україні — через Москву; правда, є ще довша дорога для православних — через Київський Патріархат.

Так само українська діяспора в Америці йде разом, але двома дорогами — через Український Конгресовий Комітет і через Українсько-Американську Координаційну Раду. Отже, не зашкодить перифразувати старе римське прислів'я на український діяспірний лад: „Усі дороги ведуть до Києва“.

„Пов'язані між собою чи ні? Якщо так, то наскільки?“

Очевидно, пов'язані. Як Канада з Америкою. З практичними, ідеологічними, патріотичними і діяспірними зв'язками. З практики відомо, що Україна має спільну з канадською і американською діяспорами валюту — американський долар. А ніщо так тісно не в'яже людей, як долари. Кажуть: долар не смердить, хоч старі долари „смердять“ і їх не хочуть брати в Україні — мусять бути нові-нові-сінькі. В Канаді старі й нові діяспорці обходяться канадськими „люні“ — щоб їх тільки більше, а виміняти на американські „бакси“ легко.

Ідеологія чи патріотизм, як короткі радіохвилі, не визнають кордонів. Правда, американські прикордонники чомусь не пускають деяких діяспірів з Канади до США, але оскільки вони не зобов'язані вияснювати причини, то не відомо, чи роблять це з ідеологічних чи капіталістичних мотивів. Зрештою, це звичайні бюрократичні перипетії, без яких жодна державна адміністрація на світі справно не функціонувала б.

Одначе найбільшим пов'язанням між обома країнами є нововибраний президент Світового Конгресу Українців адвокат Аскольд Лозинський. Канцелярія СКУ, як й інші члени президії, залишилися в Торонто, в Канаді, то тіснішого пов'язання не може й бути — це таке, як пов'язан-

ня голови з рештою тіла людини. А діяспора — не війняток.

„Що повинна робити українська діаспора, щоб втриматися і зміцнити задля наступних поколінь? І чи потрібно це взагалі?“

Над такими складними справами ламають собі голови найкращі науковці й політологи ряду держав і ООН, тож важко зрозуміти, чому його поставлено читачам. На здивування багатьох, голова Світової Федерації Українських Жіночих Організацій Оксана Соколик на Конгресі СКУ дала відповідь на це питання.

Було б добре, щоб „Свобода“ надрукувала її доповідь, бо я переповідаю головні тези з другої руки:

Наша ідентичність не дискусійна. Багато з нас говорить іншими мовами — то чому не можуть навчитися мови своїх предків? Спробуйте. Треба зберегти українську ідентичність у всіх країнах нашого поселення. Працювати для скріплення Української держави: економічно, духовно й з національною свідомістю. Тобто: „Сильна діяспора — сильна нація“ — клич, під яким проходив VII з'їзд СКУ. Кажуть, що цей клич є твором пані Соколик. Від себе додаю до клича пані Соколик: якщо діяспора зробить Україну сильною, тоді діяспора зможе залишитися діяспорою, якщо захоче. Віз і перевіз.

Друга частина питання: „Чи це потрібно взагалі?“. Не потрібно, бо пощо було ставити першу частину запитання?

„Що потрібно для того, щоб українська діаспора розвивалася?“

Можна вичисляти до загину: вчителів, пластуців і пластунок, сумівок і сумівців, церков, священників і вірних парафіян і т. д. Дехто скаже: а найбільше — фондів. Це вже неправильно й хибно. Люди роблять фонди, а не навпаки. (Повчіться у євреїв!). Хоч є винятки, як каже німецька приповідка: одяг робить людей. То було колись, а тепер навіть мільйонери носять джінси...

Не треба теж забувати: щоб були люди, треба дітей. Правильно казали в старому краю: діти — наша майбутність. Для майбутності діяспори — це спірне питання. Однак, як не буде дітей, не буде й такого питання.

Для розвитку і зміцнення діяспори було б добре віднайти найбільшу хвилю четвертої діяспори, яка зникла, як тринадцяте плем'я Ізраїля. За вітчизняними офіційними даними, Україну залишило 400 тисяч жінок віком від 18 до 30 років. А за даними ООН — півмільйона. Це більша хвиля, як за часів турецького й татарського ясиру Роксолляни. А нею історикофіли хваляться. За півмільйона ж не пишуть. А українські жінки вважаються найгарнішими в світі (див. Encyclopedia Americana, vol.27, p. 341-349). Як би їх відкрити, як відкрив Колумб Америку, то було б для української дія-

(Закінчення на стор. 24)

Одного разу наша замітка уже друкувалася у „Свободі”, ми за це дуже вдячні. А тепер хочемо попросити надрукувати слова нашої широкій подяки людям, які живуть в Америці, але дуже багато допомагають дітям в Україні. Це Ніна Гатун та Анна Ранюк.

Наша країна тепер переживає

Подякуйте від нас тим добрим людям

тяжкі часи. У нас у селі є сім'ї, з яких ходять до школи по двоє-троє дітей. Батькам, які не отримують по роковій заробітній платні, важко забезпечити своїх дітей всім необхідним для навчання в школі. Тому уже протягом трьох років нашим дітям допомагають ці дві чуйні жінки — шкільним приладдям і одягом.

Бажаємо їм міцного здоров'я на

довгі роки життя. Нам дуже боляче, що ми нічого не можемо зробити для них.

Вони уже в такому віці, що теж потребують уваги до себе. Тому ми просимо через газету привітати їх. Ми бажаємо їм великого щастя!

**Вчителі Ониківської школи
Маловисківського району
Кіровоградської області.**

Прочитав статтю Володимира Бакума „Як і кому допомагати в Україні?”, що появилася в „Свободі” в п'ятницю, 8 січня 1999 року, у якій висловлено думку, що ми не знаємо числа сиріт в Україні.

Тим часом в нас існує Товариство допомоги сиротам в Україні, головою якого є Марія Йовик, за адресою: Orphans Aid Society, 129

Є адреси сиріт!

Ridge Road, Douglastown, NY 11363, tel. (718) 423-4966.

Пані Йовик має під своєю опікою всіх сиріт в Україні, і якщо звернутися до неї, вона буде дуже рада відповісти й допомогти в справі сиріт.

Наша організація звернулася в

1996 році з проханням до пані Йовик, і вона знайшла нам на Буковині 15 сиріт, якими опікується до цієї пори наше Об'єднання, та 4 спонзори окремих сиріт. Наша допомога цим сиротам становить 180 доларів щороку.

Петро Григорович,
секретар Центрального Об'єднання
Буковинських Українців в США

ДВА ВІДГУКИ НА НАШУ ПУБЛІКАЦІЮ

Допомога і „допомога”

Звернуло мою увагу прохання о. Івана Лишика — заступника голови КДУ на Центральне Нью Джерзі („Свобода”, ч. 8, 21 серпня 1998 року, стор. 12) „Допоможімо українцям Луганщини!”. Просять фінансово допомогти в побудові храму Божого у Луганському, і тут же зазначають, що в Луганському є 10 церков і всі вони — Московського Патріархату. „Парафія св. Миколи Чудотворця через пресу, радіо, телебачення просили населення допомогти матеріально в будові храму УПЦ КП, але не отримали ні одної копійки. Проросійськи наставлені мешканці Луганського не визнають самостійної України, не визнають УПЦ КП, вони хотіли б, щоб Україна знову повернулася в російську неволю...”

Комітет Допомоги Україні, Відділ Центрального Нью Джерзі, просить нас усіх активно сприяти добрій християнській справі, яку заініціювали українці Луганського, і подає адресу, куди вислати пожертви.

„Дорогі брати і сестри” (звертаюся словами КДУ), чи не час сказати: „Досить!”? Чи УПЦ КП не може поставити гостро питання перед Президентом України Л. Кучмою і урядом України, щоб принаймні хоч одну з 10-ти церков забрати від москалів і передати українцям? В Україні чужинець диктує і робить, що хоче, а ми тут, з доброго серця „рятуємо” українців. Та ми робимо яничарську роботу — сприяємо ворогові в своїй хаті! І це не перший випадок. Чи не досить нам Золотоверхого Михайлівського Собору? Збудували дзвіницю (за наші гроші) — для чого? Коли нема храму!

Кому благовіститиме, кому дзвони дзвонитимуть? Московському Патріярхові?

Московський Патріярхат в Україні тримає в своїх руках більшість церков, українських храмів Божих, збудованих на пожертви українських побожних мирян, а до того ж у його руках такі дорогі історичного значення святині, як Почаївська і Києво-Печерська Лаври, Свята Софія. Вони тримають, але не дбають про них. І знову діаспора буде через свій сантмент до України давати свої пожертви на їх ремонт, а спритні урядові чиновники складатимуть ці гроші в швейцарських банках на свої особисті конта. Де всі ті пожертви, що дала діаспора для підтримки населення України на початках? Нема звіту, нема контролю! Президент України Л. Кучма видав нагороди нашим представникам як вдячність за допомогу. А за чий гроші? В народі кажуть: „Нашим салом та по наших губах помазали”. Люди як не мали, так і не мають досі, а „еліта” — будує собі вілли за людські гроші. А скільки американський уряд дає Україні? Це також наші гроші — це наші податки. Ми жертвуємо свої тяжко запрацьовані гроші бідним-потребувачим братам і сестрам в Україні, а ними користують яничари.

Вже час запитати, чи є Україна? Якщо вона є, то все, що є на її території, належить Україні й українському народові, інакше ми самі допомагаємо москалеві, червоного чи білого забарвлення, нищити нас самих і тут, і там.

Наталія Кібець,
Міннеаполіс

Пропоную відповідніший заклик

Вельмишановна Редакція „Свободи”!

Уважно прочитав у „Свободі” (з 21 серпня 1998 року) статтю о. Івана Лишика під заголовком „Допоможімо українцям Луганщини”.

Автор, о. Іван, пише про різні труднощі в побудові нового храму на 1500 осіб. На мою думку, заклик слід би зформулювати так: „Допоможімо відібрати загарбані Божі храми”, яких в Луганському є 10 і всі вони належать Московському Патріярхатові.

Наші предки будували храми Божі, коли ще Московського Патріярха на світі не було. Як відомо з історичних джерел, 1685 року Царгородський Патріярх Дійогнозій передав Київську Митрополію під юрисдикцію Московського Патріярха. Тобто українці були силоміць приєднані до Московського Патріярха, і тепер, в самостійній Україні, мають і юридичні, і моральні права практично відібрати свої прадідівські Божі храми. Вже пора нам бути собою у своїй незалежній державі!

Отець Іван інформує, що за оренду землі міська влада Луганського вимагає 1000 гривнів. Крім цього, великих грошей потребує сама побудова храму, вже не кажучи про різні видатки, пов'язані з діяльністю парафії. А чому не зорганізувати парафіяльну управу, яка взяла б собі за мету відібрати свої Божі храми від Москви? Може, хтось буде сумніватися, що цей шлях є можливий? Дозвольте мені, для заохочуючого прикладу, переказати зміст коротенької статті, яка появилася в парафіяльному бюлетені за серпень-вересень 1998 року української православної катедри Св. Покрови в Савт Філа, Миш. Її автор — о. Павло Боднарчук. Він пише, що 9 червня минулого року мешканці села Григорівка Обухівського району Київської області, захистили свою церкву, яку насильно, через суд, хотіла відібрати антиукраїнська Православна Церква Московського Патріярхату. Ще наприкінці березня минулого року храм в селі Григорівка рішенням селян перейшов до Київського Патріярхату. Українська Православна Церква Московського Патріярхату подала до суду на селян Григорівки, і суд постановив повернути церковну споруду Московському Патріярхатові. Отже, 9 червня минулого року судові виконавці Обухівського районного суду спробували виконати це рішення. Однак на церковному подвір'ї зібралися селяни і не допустили представників судової влади до храму. Працівники міліції, які були присутні при цьому, ніякого тиску на мешканців Григорівки не чинили. Судові виконавці переконалися в неможливості виконати рішення суду, і поїхали геть. Ось я і хочу запитати: „Чому парафіяни з села Григорівка мали відвагу стати на захист свого Божого храму і не поступилися перед антиукраїнством?”

Пора нам відбирати загарбане! Побудовою нового храму ми сприяємо дальшому існуванню Московського Патріярхату в незалежній Україні.

Григорій Костюк,
Лівонія, Миш.

ЗВІДУСІЛЬ

**Майкл Джордан
став пенсіонером**

Відомий американський спортсмен і член чикагської чемпіонської дружини кошиківки „Чикаго Буллс” Майкл Джордан минулого тижня повідомив, що відходить на пенсію. Хоч болільники кошиківки, а зокрема мешканці Чикаго, жахалися того дня, коли це здійсниться, все ж таки на відхідному побажали своєму любимцеві всього добра та успіхів у ним обраному дальшому житті. „Ми запам'ятаємо Майкла Джордана як найкращого досі змагуна кошиківки”.

Продали за ...м'ясо

Румунський клуб копаного м'яча „Петросані” поступився своїм гравцем Іоном Радуклюбові „Вільцея” за дві тони м'яса, котре продали, щоб видати гравцям платню. Після цієї акції „Петросані” випав з першої ліги своєї країни. Інші клуби продають своїх гравців за долари. Найдорожчою заміною минулого року став перехід Денільсона з національної дружини Бразилії до еспанського клубу „Реал Бетіс Севіля”, бо за нього заплатили 35 млн. дол.

Цвинтарі в парку

Мало хто знає, що серед Центрального парку в Мангеттені у Нью Йорку є три старі цвинтарі. У середині минулого століття посередники придбали землі колишнього села Сенека, що було в тому місці, й переселили звідти понад 1600 мешканців. До території парку включені були також три костели з кладовищами. Переносити могили не дозволили, тільки пізніше було перепоховано деяких небіжчиків. Непозначені поховання займають простір у парку по три квартали на північ і південь від 86-ої вулиці.

**Рекорд перевезення
наркотиків**

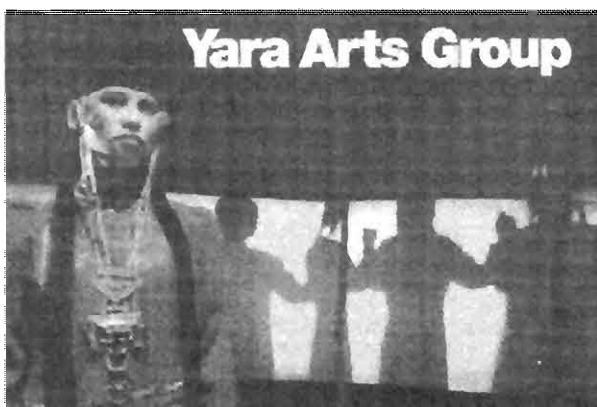
Коли на летовищі Ля Гвардія в Нью Йорку арештували пасажирку з Лос Анджелесу, яка привезла у багажу 400 фунтів марігуани, то поліція визнала, що це найбільший вантаж наркотиків, виявлений досі в особистому багажі пасажирки. На ринку наркотиків він має вартість 1 млн. дол.

Планета, подібна до Землі

Агенція ІТАР-ТАСС повідомила минулого тижня про сенсаційне відкриття новозеландських вчених: на відстані 25,000 світлових літ від Сонячної системи вони виявили нову планету, котра має майже таку ж масу і відстань від своєї зірки, як Земля. Отже, температура і гравітація на цій планеті подібні до земних, що може бути умовою існування життя. Вперше в історії виявлено планету, подібну до Землі. Нова планета виявлена на основі обчислень гравітаційного поля.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Зимовий фестиваль поезії в Нью Йорку

Яра — Мистецька Група і Український Інститут Америки 29-31 січня 1999 року проводять триденний фестиваль „Поезії: інсталяції та представлення”, який включатиме три події — мистецьку виставку, представлення поезії акторами Яри і авторське читання поезії. Все це відбуватиметься в Українському Інституті Америки (2 East 79th Street at Fifth Avenue) в Нью Йорку.

Яра запросила 15 мистців, щоб вони в приміщенні інституту створили інсталяції, надхнені українською поезією: Джуді Кембел, Ярро Цігаш, Аня Фаріон, Петро Грищик, Люба Керкош, Олесь Китастих, Лариса Лавриненко, Маргарет Мортон, Ана Рєвакович, Джоел Шлемовіч, Анна Сидоренко, Ілона Сочинська, Ваток Уено, Сергій Якунін та Гіларій Зарицький переважно вибрали вірші сучасних українських поетів — Олега Лишеги, Василя Махна, Аттіли Могильного, Оксани Забужко. Дехто вибрав поезії 1920-их років Павла Тичини, а інші — старовинні українські замовляння. Відкриття мистецької виставки відбудеться в п'ятницю, 29 січня, о 8-й вечора. Урочиста частина відбудеться о 8-й годині вечора в суботу, 30 січня, де, актори Яри заграють частини своєї нової праці „Дієслово”

Яра — це унікальний творчий колектив. На пробах вони поєднують українську поезію з її перекладами, переплітаючи оригінальні твори з перекладом так, що кожний може зрозуміти зміст, при цьому зберігається ме-

лодія оригіналу. Здається, що дві мови говорять до себе. Боб Голман, продюсер телевізійного серіалу „Світ поезії”, побачивши недавно видовище Яри, був захоплений ним і заявив, що Яра створила цілковито новий жанр спектаклю.

Яра — Мистецька Група працює при міжнародно визнанім експериментальнім театрі „Ля МаМа” в Нью Йорку. Група творить оригінальні театральні вистави, що відтворюють культури Сходу, особливо України. Твори Яри — „Світло зі Сходу”, „Вибухи”, „Сліпий зір”, „Яри лісова пісня”, „Водоспади”, „Відблиски”, „Норовливий вітер” та „Віртуальні душі”. Найновіша постановка, „Летить біла птиця”, буде виставлена в театрі „Ля МаМа” від 6 до 21 березня 1999 року.

Квитки на фестиваль „Поезії: Інсталяції та представлення” можна придбати на кожну частину окремо або на цілий фестиваль. За інформацією телефонувати: (212) 475-6474 або e-mail ya-ra@prodigy.net.

Плач Закарпаття

Нотатки про поетичний роман Івана Козака

Таке зі мною не часто трапляється, але поетичний роман-трилогію Івана Козака я прочитав вголос і водночас. Власне, прочитав тільки дві перші книжки — „Покута” і „Прозріння”, бо третя книжка ще лежить у видавництві, але про неї трохи згодом. Причиною такого стану став, зрозуміло, сам твір — справжнє поетичне закарпатське диво: пісенно-народний, трагічний епос частки України, що тривалий час була відірвана від загалу, але оберегла себе від поглинення сусідніми народами. Маруся Чурай подала б руку Іванові Козаку, бо вони рівні у таланті... Обидві книги вийшли друком в Ужгороді 1992 і 1994 років. Перша побила світ у видавництві „Карпати”, друга — в малому приватному підприємстві „Гражда”. Кілька слів про сюжет, бо не знати, чи прочитають його українці в Америці.

Отож, на Турянщині — у 30-ті роки то діялося — перестрів старий лісник-гайник Матій дівчину Олену, яка прийшла по дрова до казенного лісу, і позбавив її дівочої чести. В хаті мав купу власних дітей і хвору дружину Марію, але прийняв Олену наймичкою і вона народила трійко малят від Матія, а коли не стало Марії, узяла не себе усе його господарство. То була б й уся історія, якби Олена не закохалася у Стаха, старшого сина Матія. Проте Стах кохав Катрю й засилав до неї сватів. Умовою шлюбу була земля, якої Матій не дав синові, тож вирішив Стах їхати до Канади, щоб заробити грошей на землю. Катря не дочекалася судженого, народила дитя від іншого, збожеволіла й кинула немовля до криниці. Випадок врятував малюка і його знов узяла до себе Олена. Стах повернувся з грішми, але сліпий. Його безсилля пожаліла Олена і намовила до шлюбу із нею. Проте у день весілля Стах повісився у саду за хатю.

Це, зрозуміло, тільки головна лінія досить багатопланоного роману. Головним персонажем другої частини став син Катрі — Іван, який виріс і навіть віднайшов свою божевільну матір. Але доля його була нещасливою. По війні на Закарпатті комуністичний режим ламав життя людей. Іван мимоволі став свідком браконьєрства у лісі високого чиновника з МГБ (служби безпеки) і поплатився за це 25-річним ув'язненням на Колимі. У таборі йому зі старшим віком українцем, в присутності вояка-охоронника, українського походження сибіряка Івана, випало виконати примху начальства — вирізьбити зі скелі велетенське погруддя Сталіна. В часі того різьблення до Івана приходять і романтичне кохання, і патріотичне прозріння. Йому пощастило вижити і повернутися на Закарпаття, в незалежну Україну. Його колишні переслідувачі, прислужники недавнього режиму, стали високими службовцями нової держави, колишній енкаведист доживає роки, гріючись на сонечку в парку, а Іван з любов'ю Надією — вчорашні в'язні без достатку й долі, але з вірою, що „жне хто що посіє, а полю, знайте, вітер з нив життя одсіє”.

Звісно, переказуючи зміст роману, я не маю можливості зупинитися на його промовистій символіці, своєрідній публіцистичності цього епічного твору, тому що при аналізі цих якостей не залишиться місця для того, що мені видається головним, а саме — для слова про народність, фолклорність роману. Я не випадково згадав про Маруся Чурай. Час від часу Господь дарує людям таланти, покликанням яких є накопичення, акумулювання (простіть чужинське слово) пісенного багатства рідного народу, щоб на підвалинах цього скарбу власним талантом звести кришталевий палац поетичного дивотвору.

Роман Івана Козака — це, передовсім, його пісенність. Поетична сюжетна лінія невлучимо і постійно переходить у пісню, баладу, народний плач, і я, не маючи досвіду у закарпатському фолклорі, вже не можу відділити створене автором від почутого ним на турянських забавах, весіллях, похованнях і закладеного у поетичну тканину твору. Незабутнє враження справляють передовсім три докладно описані події — весілля Олени і Стаха, похорон Матія, сватання Катрі. Це ніби окремі поетичні твори, вкраплені в лінію роману. Але не менше зворушуючих подробиць закарпатського побуту вплетено взагалі в поетику книги, навіть коли дія розгортається десь в Америці чи на Колимі. Іван Козак у поетичних відступах наводить нас до подій чи персонажів з історії Закарпаття, і доля героїв роману виявляється невіддільною від долі, скажімо, сільського листоноші Федора Фекети, який не початку минулого століття щодня пішки носив пошту з Ужгорода в Турянську долину і тепер увічнений в пам'ятнику.

Усі ми, хто пережив сталінське лихоліття, завжди будемо хворі на біль спогадів. Це стверджує й Іван Козак:

Всі ми жертви —
Живі й мертві, —
Хто правди, хто кривди.

З величезною виразністю описані в романі страждання українців у таборах Колими, хоча автор сам і не пережив цього. Він народився у жовтні 1936 року в бідній родині на Турії, вивчився на вчителя, але став письменником, поетом і...містечком між нами і минулим, бо саме таким побачив покликання Івана Козака закарпатський публіцист і автор передмови до першої книжки Петро Часто: „Він — посередник, поетичний медіум між нами, читачами двадцятого сторіччя, і народом, душевні, духовні і художні витоки якого губляться у даліні тисячоліть”. А ще Іван Козак — графік і другу книжку ілюстрував сам (до першої створила ілюстрації Еріка Слуцька).

Дорогі читачі! Якщо ви хочете прочитати книги Івана Козака, а також можете допомогти пожертвою у виданні третьої частини роману, прошу звернутися до видавничої асоціації Ukrainian Book, 18 Briarwood Rd., Jersey City, NJ 07305.

Кость Левченко

Air Ukraine

Авіалінії України

ТІЛЬКИ „АВІАЛІНІЇ УКРАЇНИ“ ЗДІЙСНЮЮТЬ
ЛЕТИ МІЖ ЗСА ТА УКРАЇНОЮ
БЕЗ ПРОМІЖНИХ ПРИЗЕМЛЕНЬ
по вівторках, п'ятницях та неділях

НЮ ЙОРК-КИЇВ
НЮ ЙОРК-ЛЬВІВ-КИЇВ

- ♦ Тривалість лету на 4 години менше ніж будь-якою іншою авіакомпанією
- ♦ Висока кляса пілотів
- ♦ Чудовий сервіс з традиційною українською гостинністю та високоякісним харчуванням на ваш смак
- ♦ Для вашої зручності літаки відлітають з летовища ім. Кеннеді вдень та ввечері.

Попереднє замовлення та придбання авіаквитків:

1-800-UKRAINE — 1-800 857-2463

або у свого турагента

Про розклад наших летів:

(718) 656-9896 (718) 632-6909

Air Ukraine

551 Fifth Ave., Suite 1002, 1005,
New York, N.Y. 10176

Відправлення вантажу:

Air Ukraine — Cargo

2307 Coney Island Ave. (Ave. T), Brooklyn, NY 11223

Tel.: (718) 376-1023; Fax.: (718) 376-1073

Д-р Моцюк отримав нагороду „Еммі”

Д-р Я. Моцюк з нагородою „Еммі”.

Ще малим хлопцем Яр Моцюк одержав фотографічний апарат від свого брата Петра, і відразу зацікавився фотографією.

Перебуваючи у таборі в Німеччині, Я. Моцюк у вільні від студій години займався фотографією. Працював у фотографічній студії, де ознайомився з технікою фотографії.

Переїхавши до Америки, вступив до Міського коледжу в Нью-Йорку, де студіював драматичну літературу та фільмову техніку.

Завдяки своїй наполегливій праці отримав нагороду „Еммі” від Національної Академії науки і мистецтв. Церемонія вручення нагороди відбулася 12 жовтня 1998 року в ньюйоркському готелі Мерріот Маркі. Д-р Я. Моцюк одержав цю нагороду за визначний технологічний винахід у ділянці відновлення пошкоджених кінофільмів.

Я. Моцюк є власником і президентом „Film Treat International Corporation” в Лонг Айленді Сіті, Н. Й. Він є визнаним експертом в ділянці фільмової і телевізійної техніки відновлення і збереження цінних фільмів. Я. Моцюк має докторат з ділянки кіномистецтва. Його ім'я знаходимо в багатьох американських і світових бібліографічних довідниках. Він належить до багатьох українських і американських організацій, включно з Українським Народним Союзом.

„Film Treat International Corporation” є найстаршою компанією в світі, яка відновляє фільми. Вона існує вже майже 70 років. І весь час вона удосконалює техніку відновлення фільмів.

Найновіший проєкт Я. Моцюка — праця для мережі „Discovery”, зокрема відновлення давніх фільмів таких програм, як „Бюік-Берлі” та „Говді дуді”, що були фільмовані 1940-1950-их роках. Також він працює для Державного музейного архіву, де відновляє фільми початку століття. Крім того, Я. Моцюк допомагає в розв'язках різних проблем. Наприклад, завдяки йому Еф-Бі-Ай відкрило підпільну групу, яка підроблювала фільми та відеострічки.

Д-р Яр В. Моцюк одружений та є батьком двох дорослих дочок, Дарки і Наталки.

Семен Маркусь

НОВІ ВИДАННЯ

„Очима люблячого серця”

Такими словами схарактеризувала великий фотоальбом роботи Тані Д'Авіньйон, під назвою „Просто Україна”, Катерина Мотрич, авторка одного з багатьох вміщених у книзі відгуків.

Альбом „Просто Україна” (Simply Ukraine) видав у 1998 році київське видавництво Артекст Менеджмент. Його директор Володимир Ярмоленко вже довгий час займається різними жанрами мистецтва, зокрема високопрофесійними мистецькими ансамблями України, організацією гастролей поза межами України. Але першою спробою Артекста у видавничій ділянці є якраз фотоальбом „Просто Україна”. Як предвісник фотоальбому видано мистецький календар на 1998 рік із світлинами також Тані Д'Авіньйон, який, однак, дещо запізнився із випуском і тому власник Артексту, привізши певну кількість до США радше роздавав, як продавав.

З допомогою летунської компанії „Ер Юкрейн” В. Ярмоленко перевіз більшу кількість примірників фотоальбому на американський терен. Хто хоче придбати цю талановиту фотокнигу, може зателефонувати до Нью-Йорку на число: (212) 695-5394 (факс (212) 695-5106).

Фотоальбом — це емоційна фоторозповідь про духовне багатство і самотність українського народу. Тут поєднано красу минулих часів і красу сьогодення, чарівність душі українського народу, чудову природу української землі. Справді тільки любляче серце могло створити такий хвилюючий, такий дорогий образ нашої батьківщини у всіх її гарних і повних настрою хвилинах, у радості й смутку та передати їх фотографіями.

Цей альбом у твердій обкладинці в українській та англійській мовах, із відповідною добіркою цитатів

Директор видавництва Артекст Менеджмент Володимир Ярмоленко з дружиною Іриною в редакції „Свободи”

та думок про нього різних цікавих осіб можна переглядати без кінця і любитися зворушливими світлинами краєвидів, подій, людей і вдумливими поглядами на цю мистецьку творчість, повну любові до України, людини, що хоча виросла в США, але серцем є завжди у справжній своїй батьківщині. Вона і перебуває, як бачимо, більше в Києві, як в Бостоні, де розпочинала свою фотографічну кар'єру як фоторепортер престижного американського журналу „National Geographic Magazine”. Фотороботи до цього альбому вона розпочала ще в 1964 році. На

конкурсі кращої книги України, за участю багато видатних мистців, альбом Тані Д'Авіньйон визнано найкращою книгою України і нагороджено „Grand Prix 1998”. Фотовидання висунено також на здобуття Державної премії України, ім. Тараса Шевченка за 1998 рік.

Короткі статті та думки різних передових літераторів

України, журналістів, письменників, фотографів віддзеркалюють найкраще шире захоплення фотоальбомом, що може бути виїмково цінним подарунком для кожного.

Ольга Кузьмович

Українському Культурному...

(Закінчення зі стор. 9)

Левенець з дружиною Софією та члени Президії УКЦентру.

У другій частині мистецької програми знову успішно виступили хор „Ватра”, танцювальний ансамбль „Гомін України”, Капеля Бандуристів ім. Шевченка. Славна Капеля закінчила свій виступ козацьким Многоліттям для УКЦентру у його 20-ту річницю.

Завдяки промові УКЦентру, українці Дітройту й околиць мали змогу зустрічатися з сенаторами, конгресменами, губернаторами та посадовцями, вітати президентів ЗСА Рональда Регана і Джорджа Буша, першого президента вільної Незалежної України Леоніда Кравчука, амбасадорів України д-ра Олега Білоруса і д-ра Юрія Щербачка, багатьох дисидентів, політичних діячів, депутатів Верховної Ради України та сотні осіб з т.зв. „четвертої хвилі”.

Нашою місією є активне сприяння українській державі на шляху утвердження її самостійності. Ця місія ще не закінчилася. Дуже важливим завданням згуртованого членства УКЦентру і діючих організацій є допомога патріотич-

ним силам в Україні. Адже північний сусід і частина своїх таки партотократів вже почали процес перетворення України в колонію Москви.

В. Левенець,
Воррен, Миш.

Дж. Енглер і М. Енглер серед танцюристів ансамблю „Гомін України”.

Відбудуться Всеукраїнські спортивні ігри

(Закінчення зі стор. 1)

чемпіонатів Європи, світу, XXVII літніх Олімпійських ігор 2000 року.

В програму ігор включений Олімпійський тиждень, який містить Олімпійський день бігу, масові спортивні змагання в регіонах, змагання на призи олімпійських чемпіонів, видатних діячів олімпійського руху, зустрічі з ушавленими пред-

ставниками спорту, культури, науки, різноманітні конкурси, виставки спортивної атрибутики, наукові конференції та інші заходи.

До участі в іграх запрошуються представники українських громад за кордоном. Згідно з листом голови Держкомспорту України Івана Федоренка до спортової комісії СКУ,

витрати, пов'язані з проїздом спортсменів — представників українських громад з-за кордону, до місця проведення змагань та у зворотному напрямку, несуть відряджаючі українські громади. Усі інші витрати бере на себе Держкомспорт України.

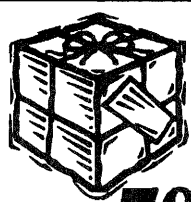
Загальне керівництво організацією, підготовкою та проведенням змагань здійснюється Організаційним комітетом з підготовки і участі спортсменів України у XVIII зимо-

вих, XXVII літніх Олімпійських та XI Паралімпійських іграх і Держкомспортом України.

Детальнішу інформацію про Всеукраїнські літні спортивні ігри можна отримати в централі УСЦАК та місцевих спортових клубах і осередках. Держкомспорт України ласкаво просить зголосити орієнтаційне число учасників за видами спорту до 1 березня 1999 року.

Спортова референтура СКУ

Пакунки та долари в Україну

\$ 0. **69** lb*

\$ **1.89** lb*

79 с LB при пересилці через **UPS**

* Окрема доплата за доставку кожного пакунка

Ліцензійована пересилка доларів.

Доставка американської готівки в руки отримувача

(973) 763-8778

ROXOLANA 1 (888) 725 8665

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

КАНАДСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНИ (Осередок Торонто)

запрошує українське громадянство Торонто й околиць на

доповідь,

яку виголосить

ОСИП ЗІНКЕВИЧ

Голова видавництва „Смолоскип“ у Києві

на тему:

УКРАЇНА НАПЕРЕДОДНІ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ

МОЛОДЬ УКРАЇНИ НА ПОРОЗІ
XXI СТОЛІТТЯ

ТОРОНТО

НЕДІЛЯ, 31 січня 1999 р., год. 3:30 по пол.

Зал Канадсько-Української Мистецької Фундації

2118 Bloor St. W. Toronto-Canada

ХРИСТІЯ
БАРАНЕЦЬКА

ЛЕЛІЯ
ГОЛИНСЬКА

ТАТІЯНА ОЛЕНА
ГУК

ЛЯРИСА
КОРДУБА

АЛЕКСАНДРА ЛЮБА
КРИЖАНІВСЬКА

АЛЕКСА
МІЛЯНИЧ

ЛАРИСА
НИЧ

ЗЕНІЯ ТАІСА
ОЛІЙНИК

МЕЛАСІЯ
РИЧОК

ХРИСТІЯ
САВЧИН

ХРИСТИНА
ТУРИНСЬКА

ТАЛЯ
ХРАПЛИВА

ДАНУСА
ЧЕРНИЧЕНКО

ДАРІЯ МАРІЯ
ЯЧКЕВИЧ

Гурток Пласт Приюту і Пластова Станиця в Ньюарку

запрошують Вас з рідною і приятелями на

ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ

в суботу, 6-го лютого 1999 р.

Hanover Marriott, 1401 Route 10 East, Whippany, New Jersey 07981

Оркестри „Темпо“ і „Луна“

Вечірній одяг

Оголошення оплатила Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілка – Ньюарк, Н. Дж.

Вступ разом з вечерею:
75.00 дол.

Вступ на забаву без вечері –
тільки для молоді
до 25-го року: 20.00 дол.

Бюктейл: 6:30

Презентація дебютанток:

7:30

Опісля вечері і забави

Please make checks payable to:
PLAST Inc.

Maria Welyczkowski

5 Trevino Court.

Floham Park, NJ 07932

Tel.: (973) 514-1846

Місця мають бути
заплатнені до 30-го січня

ЗУАДК відгукнеться...

(Закінчення зі стор. 13)

ють одноразові фінансові допомоги родинам загиблих шахтарів, багатодітним родинам, репресованим громадянам. Також виділяються кошти на проведення свят у сиротинцях і школах, фінансується приїзд дітей із східних областей України в Галичину під час Різдвяних та Великодніх свят. Від ранніх 90-их років ЗУАДК надає малу місячну пенсію 22-ом хворим пенсіонерам, в числі яких є матері дисидентів та репресовані письменники.

На початку листопада 1998 року ЗУАДК негайно відгукнувся на біду мешканців Закарпаття, які потерпіли від найбільшої за остан-

нє століття у цій місцевості повені. Були подані звернення по радіо та переслані заклики до преси, зібрані кошти на покриття робіт з відновлення та відбудови будівель, матеріальну поміч потерпілим.

Отож ЗУАДК, що був створений „другою хвилею” української еміграції, яка відчула потребу допомогти сотням тисяч українських скитальців по таборах Австрії, Німеччини і Франції (понад 70 тис. українських біженців переселено до США) і далі існує, розвивається, поповнює свою роботу новими проєктами, задумами, планами, намагається якомога більше допомогти українцям у переборенні тимчасових труднощів, які спіткали їхню державу.

Х. К.

Міжнародний...

(Закінчення зі стор. 12)

гом 2.2 білльйона доларів на підтримання курсу української національної валюти і фінансування дефіциту українського державного бюджету. Взаємини між МВФ і Україною нормуються спільнописаним (але не оприлюдненим) меморандумом, який складається із 33-ох пунктів, на підставі якого впроваджується програма розширеного фінансування України. На підставі цієї програми 4 вересня 1998 року Рада директорів МВФ вирішила таки надати Україні довгоочікуваний кредит на суму 2.2 білльйона доларів. Цю суму Україна зобов'язалася сплатити впродовж 14.5 років за 4.47 відсотка.

„Головною метою програми щодо України є зміцнення державних фінансів та проведення глибоких структурних реформ, щоб сприяти економічному зростанню і покращанню життєвого рівня населення”, — писала „Свобода” 11 вересня 1998 року. В газеті підкреслювалось: „Щоб отримати кредит, Україна, нарешті, пообіцяла запровадити економічну програму, яка передбачає скорочення уряду, прискорення приватизації і дерегуляції, реформи в енергетичному і агропромисловому секторах, скорочення податкових податків на 10 відсотків, зменшення субсидій і покращення збирання податків”.

Не можна не зауважити, що кожен із вичислених пунктів програми, обіцяної МВФ Україною з метою одержання кредиту, заслуговує на докладне вивчення, щоб упевнитися, що Україна усвідомлює те, що рецепти МВФ на оздо-

ровлення її економічних проблем відповідають правильним діагнозам і прогнозам. Помилки можуть закінчитися національною трагедією. Йдеться ж бо тут про згоду суверенної України на вимоги міжнародної інституції, завданням якої не є робити ласку державам, і зокрема державам третього світу, ставлення до яких постійно узгоджується з політикою США та її найбільших партнерів. Разом вони посідають 43 відсотки голосів в Раді директорів. Від України вимагається, щоб вона ввела глибокі структуральні реформи, економічні, фінансові та суспільні, що в свою чергу визначає вартості та пріоритети української держави, включно із напрямними українських національних інтересів.

Треба підкреслити, що висліди запрограмованих реформаторських вимог МВФ стосовно держав, які скористалися кредитами та зобов'язалися їх до реформаторських програм МВФ, не завжди вінчалися успіхами. Деякі критики МВФ навіть твердять, що подиктовані плани реформ МВФ довели до шкідливих наслідків: деякі держави або відмовилися від реформ МВФ, або пристосували їх до своїх власних вимог і потреб.

Адам Загорін („Тайм”, 31 серпня 1998 р.) розповів, що, починаючи із другої половини 1997 року, МВФ позичив приблизно 100 білльйонів доларів для поліпшення економіки Тайвану, Південної Кореї та Індонезії, а Росії обіцяв надати близько 23 білльйонів. Цей автор твердить, що своїм кредитуванням МВФ може навіть шкодити одержувачеві таких фондів. Адже з фондами приходять й ультиматуми. Користуючись скрутним становищем боржників, МВФ попросту примушує державу застосувати в себе глибокі економічні реформи. Багато із тих „хворих” країн потребують „пересадження мозку”, але не зосередження на раптових змінах, що викликає великі потрясіння в суспільствах цих держав. Це також призводить до того, що такі країни, як Росія, не представляють правдивого стану їх державної економіки. МВФ, який, зокрема, близько співпрацює із Департаментом скарбу США, мусить відійти від практики нав'язування країнам, які просять міжнародних кредитів, глибоких структуральних реформ, а зосередитися на пожвавленні їх економіки, зокрема допомогти цим країнам виплатити короткотермінові борги та упорядкувати їхню анемічну валюту.

Д-р Іван Гвозда,
Сиракюз, Нью Йорк

Діти люблять св. Миколая

Різдвяні свята у школах і осередках

БАФФАЛО. Здається, нема другого святого, на якого завжди очікують українські діти, як святого Миколая. Кожен з нас пригадує собі дитинство, коли до нас приходив цей святець, і в тиху нічку під подушку клав дарунок. Цьогорічна гостина в нашій школі припала якраз на день Святого Миколая, 19 грудня 1998 року. На свято Рідна Школа запросила всіх українських дітей нашого міста.

День почався участю школярів у Святій Літургії, яку відслужили о.декан Мар'ян Процик і о.Василь Гриньків. Отець Мар'ян пояснив учням важливість доброго діла для тих, що потребують допомоги. Учні виконали сценічну картину пера В. Мельника „Святий Отець Миколай іде”. На закінчення сценічної картини діти під проводом учительки

Олі Чмоли відспівали пісні.

Врешті дзвіночки сповістили, що йде Св. Миколай, якого учні привітали піснею: „Святий Миколай іде”.

На закінчення програми директор школи Оксана Бережницька подякувала Св. Миколасві за гостину та запросила і на другий рік прийти до українських дітей в Баффало. Рівночасно привітала всіх присутніх та запросила на гостину, яку приготував Батьківський гурток під проводом голови Христі Чучман, учительки Рідної Школи Олі Чмоли, Христі Коновки, Наталці Хартоняк і Ірці Ващак за підготовку програми.

Наша окрема подяка належить Баффалівській Окрузі УНС та її голові Зенонові Боднарському — за фінансову допомогу для нашого свята.

Оксана Бережницька

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. 19 грудня під час навчання до кожної класи „Нашої Української Рідної Школи” загостив св. Миколай з ангеліками. Учні зустрічали його піснею „А хто, хто Миколая любить”, а від св. Миколая одержали подарунки, бо в цей день вони були дуже чемні.

У великій залі УОКЦ для молодих школярів була вистава „Рукавичка”, яку від церкви св. Михаїла підготували А. Сидорак, Л. Петрик, І. Залуцька, музичний супровід — Марія Семенів. Майстерно грали свої ролі діти Марійка Дубенко, Ігор Петрик, Роксоляна Залуцька, Мар'ян Петрик, Ніна Ортіз, Марчик Беґей, Юля Гудим'як, Стефко Дубенко.

„Світличка” при УОКЦ теж виступила із сценкою „Зірка над Вертепом”. Сценарій, слова та музика пісні „Це ж Різдво” Зенона Чайків-

ГОШЕН. Святий о. Миколай вперше відвідав новостворений Осередок СУМ імені митрополита Андрея Шептицького в Гошені,

ського, музичний супровід М. Семенів. Дві колядки проспівали учні 2-ої класи під диригуванням Уляни Заліпської. А після лекцій в школі для учительського колективу дирекція школи та шкільна Управа підготували святочну гостину.

Директор школи д-р Олександр Лужницький у вітальному слові тепло згадав про фундатора д-ра О.Черника. Катехит школи о. Роман Паньків говорив про Різдво Христове як свято оновлення душі, а також про значення школи для навчання і збереження дітьми наших звичаїв і обрядів. Промовляли також д-р Арнольд Кіпа, адвокат Шваб'юк, голова Шкільної Управи Михайло Кулич, голова УОКЦ Лютий.

З святочними побажаннями виступили також д-р Третяк, Л. Івацьків та о.Петро Агаман.

Г. Клюк-Дзівак

Нью Йорк, поблагословив 20 юних сумівців і привіз всім чемним дітям дарунки.

Управа Осередку СУМ

“Закордонна Газета”

Незалежна українська
газета в Америці.

Новини, актуальні коментарі,
гумор. Безплатно друкуємо
приватні оголошення.

Надішліть свою адресу і ми
вишлемо Вам як подарунок
одне число газети.

Пишіть: “Zakordonna Gazeta”,
PO Box 7321,
North Arlington, NJ 07031
Телефонуйте (201)246-0109

Капеля Бандуристів вибрала нову управу

Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка.

Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка провела свої 24-ті дворічні загальні збори в Українському Культурному Центрі у Воррені, Мишиген. Було обрано нову управу, яку очолив д-р Марко Фаріон. За фахом він дантист, активний член Капелі Бандуристів з 1977 року.

Решту обов'язків управи наступні два роки виконуватимуть: Стефан Когут, Анатолій Мурга, Юрій Юрків, Володимир Мурга, д-р Іван Керніцький, Богдан Скляренко, Арнольд Бірко, Петро Гончаренко, Роман Скипакевич, Микола Житовка, Омелян Гельбіг, Мистецька рада — Андрій Бірко, Микола Житовка, Олег Мороз. Збори одноголосно обрали Олега Махля мистецьким керівником Капелі Бандуристів.

лі Бандуристів.

Д-р Фаріон — досконалий бандурист, соліст і вчитель гри на бандурі. Він розпочав свою бандурну і вокальну освіту під проводом славної пам'яті Григорія Китастого і був його учнем від 1973 до 1983 року. В 1984 році дістав звання бакалавра від Case Western University в Клівленді, з додатковим дипломом з музики. Продовжував свою вокальну освіту з такими досвідченими вчителями, як Гретхен Гарнет, Рубен Каплін, Роберт Пейдж і Дена Вінтер.

Досягнення д-ра Фаріона також включають сольові виступи з Detroit Concert Choir, Livonia Symphony, University Circle Chorale і виступи на Національному Народному Фестивалі в Україні. Він так

само виступав з Дітройтською симфонічною оркестрою, Хором Лисенка, Канадським українським оперним хором і Хором „Тисячоліття”.

Д-р Фаріон провадив багато інтенсивних робочих семінарів, навчальних курсів і літніх музичних таборів для молодих бандуристів. Він був музичним керівником при Українському Вільному Університеті в Мюнхені, довголітнім адміністратором „Кобзарської Січі” — табору молодих бандуристів в Емелтоні, Пенсильванія, спонзорованого Капелюю Бандуристів.

Д-р Фаріон був також членом Мистецької Ради Капелі Бандуристів від 1989 року. Ставши головою, він приніс до керівництва капелі свій багатий

досвід.

— 50 років нашої діяльності в Північній Америці і наші досягнення будемо відзначати у 1999 році. Мусимо бути готовими достойно прикрасити цю річницю і показати, хто ми такі, — сказав новий голова.

Минулий рік Капеля Бандуристів завершила концертом різдвяних колядок, спонзорованим українською кредитівкою „Будучність”. Він відбувся 19 грудня.

Бажаючих дістати додаткові інформації або купити компактні диски, касети, відео або грамофонні плити, просимо звертатися через „Інтернет”: www.brama.com/bandura, або тел.: (734) 953-0305.

Пресова референтура

Червона чортівня або...

(Закінчення зі стор. 5)

враження?” — запитав перший. Другий махнув зневажливо рукою: “Ет, червона чортівня... Як за Гоголем: у Різдвяні свята щось нечисте, та й вискочить...”

Мені сподобалась і реакція простих людей на те, що відбувалося під дахом Верховної Ради, і його образна характеристика. Але не можна не помічати й глибший зміст, який стоїть за всім цим: хоч офіційно президентські передвиборні перегони ще не стартували, фактично вони уже розпочались. Вилазка червоних у Верховній Раді — пробний камінь, кинутий комуністами. Сьогодні він викликав не ті кола на парламентському плесі, на які вони сподівалися, але це зовсім не означає, що завтра не буде кинуте й інше каміння: адже „булижник” завжди вважався більшовицькою зброєю. Можна передбачити, що попереду ще не одна сутичка, не один двобій можуть розгорітися в нетрях українського суспільства. Зважаючи на комуністичну підступність і неперебірливість у засобах, треба постійно бути пильними усім, кому по-справжньому болить доля України.

Віталій Карпенко,

головний редактор „Вечірнього Києва”
(спеціально для „Свободи”).

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

XINCON TECHNOLOGY SCHOOL (N.J.)

1-888-XINCON8 (1-888-946-2668) • (732) 248-8488

One Ethel Road 108A, Edison, NJ 08817 • www.computerny.com

Registered by
the New Jersey
State Board of Education

Authorized
Technical
Education
Center
Microsoft®

Microsoft
SOLUTION PROVIDER

Solaris

Ласкаво просимо!
Ми відчинені 7 днів на
тиждень

Незалежна приватна школа з 5-річним досвідом, готує кваліфікованих спеціалістів для найбільш перспективних ділянок комп'ютерної галузі.

Наш відділ в Edison, N.J., щойно поширився і займає площу 8 тис. кв. футів. У 10 класах до послуг студентів — сотні нових комп'ютерів.

Школу закінчило понад 5 тис. осіб і всі вони знайшли працю.

Реєструйтесь на наші курси і перед вами відкриються великі перспективи у галузі, яка стоїть на порозі свого практично необмеженого росту!

**MCSE, MCT Trainer
MCSD, MSVB/SQL, C++
Unix, Oracle Adm/Dev
A+ PC with LAN
CNE, CPD, Java, HTML
Free PC Fundamental
Web Developer**

БЕЗПЛАТНІ СЕМІНАРИ

вівт. і четв. 6:00 веч. — 7:30 веч.; суб. і нед. 12:00 і 2:30 по полудні

За детальнішими інформаціями телефонуйте 1-888-XINCON8
і спитайте Сергія Миронюка

Допомагаємо
в отриманні студентських
віз F-1, M-1(I-20)

зручні вечірні (серед тижня) або
денні (в суботу чи неділю) години

гнучкий розклад: пропустили заняття — можете надолужити його в іншій групі в інший день

безплатне повторення курсів

висококваліфіковані інструктори

курси англійської мови

необмежений і безплатний доступ
до лабораторій — ми відчинені 7
днів на тиждень

контрольні тести, які дають змогу
якнайкраще підготуватися до
іспитів

допомога у працевлаштуванні

Адреса центрального бюро в Нью Йорку: 101 West 31st St., 4th Fl. 1-800-508-3596; (212) 465-8833

Щира подяка жертводавцям, що подали допомогу жителям Закарпаття

В листопаді до українців у діаспорі дійшла тривожна вістка про стихійне лихо, що навідало нашу рідну землю, — руйнівну повінь у Закарпатті.

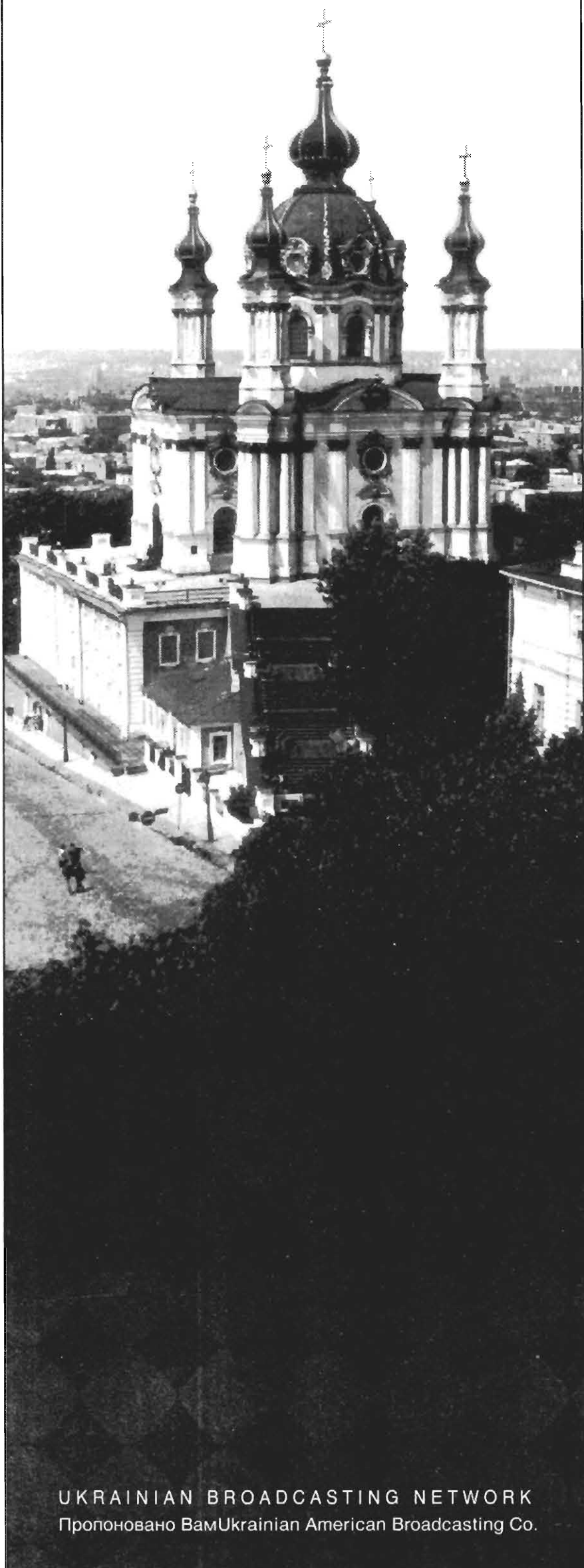
Багато організацій, як і поодинокі особи, відразу відгукнулися, щоб надати негайну поміч потерпілим поводянам, і почалася збірка грошей та речей першої потреби.

Однією з перших організацій, що розпочала збірку на допомогу закарпатцям, був Український Народний Союз. Ми звернулися до свого членства та читачів нашої преси з проханням зложити пожертву на допомогу поводянам. Люди скоро і широко відгукнулися щедрими пожертвами. Нижче подаємо перший список жертводавців і складаємо щиро подяку кожному.

Хонюк Богдан	1,000.00	Воробець Богдан	100.00	Соляник Віктор і Клавдія	25.00
Долинський Адріан	1,000.00	Ядзин Д.	100.00	Сміт Зіна	25.00
Український клуб „Вест Сайд“	1,000.00	Білик Михайло	75.00	Байко Петро і Ольга	20.00
Худьо Богдан і Богданна	500.00	Держко Софія і Марко	75.00	Чехович Зенон	20.00
Довгалюк о. Харитон	500.00	Когут Нестор	75.00	Демчар Андрій	20.00
д-р Дудяк Стефан і Ольга Люся	500.00	Кріль Юліан і Катаржина	75.00	Демчар Іван	20.00
д-р Іванців М.	500.00	Овхарчин Стефанія	75.00	Гуцул Катерина	20.00
Макар Євген і Ірина	500.00	Шевчук Марія	67.00	Карабін Богдан	20.00
Похмурський Параскевія	400.00	Шийка Антоній	60.00	Клим Володимир	20.00
Ленчур Рута і Петро	300.00	Благий Іванна	50.00	Ксеніч Петро	20.00
Округа УНС, Рочестер	250.00	Боївка Михайло і Ксеня	50.00	Ксеніч Семен	20.00
Пірко Іван і Анна	250.00	Черешня Іван	50.00	Кулик Дмитро	20.00
д-р Руденський Юрій	250.00	Чай Йосафат і Ліза	50.00	Мякий Зенон і Наталія	20.00
Відділ 220 УНС, Т-ва свв. Петра і Павла	200.00	Цибрух Святослав	50.00	Могильський Степан	20.00
д-р Фольварків Оксана	200.00	Денисенко Катерина	50.00	Покладок Орест	20.00
Лаврович Ірена	200.00	Дячук Уляна	50.00	Шевчук Марія	20.00
Лобай Іван і Галина	200.00	Душник Марк	50.00	Шевчук Павло	20.00
Лютий-Лютенко Юрій	200.00	Душник Марія	50.00	Хорват Катерина	15.00
Мацюрак Владимира	200.00	Федів Анна	50.00	Сорока Василь і Джозефина	15.00
Заковоротний Іван	200.00	Стасюк Іван	50.00	Почтар Яромій	13.00
Запутович Роман і Віра	200.00	Качарай Стефан	50.00	Бачинська Варка	10.00
Відділ 285 УНС, Рочестер	150.00	Кадзіола Марія	50.00	Білчук Ніна	10.00
Галицький Й. і О.	150.00	Корей Дороті і Алан	50.00	Бошко Володимир	10.00
Фединяк Стефан і Наталія	105.00	Кришталович Ярослав і Ярослава	50.00	Часто Петро	10.00
Байлак Роман і Анна	100.00	Союз Українок Америки, Вотервліт, Н.Й.	50.00	Хмельковський Лев	10.00
Бакум Володимир і Оксана	100.00	Лапичак Стефан і Анна	50.00	Худьо Ірена	10.00
Балабан Остап і Урсула	100.00	Літинський Володимир	50.00	Цяпка Лідія	10.00
Баранські Оріся	100.00	Лиско Марта	50.00	Ференцевич Христина	10.00
Белей Чарлс і Марія	100.00	Мелінішин Іван і Галина	50.00	Фокс Іда	10.00
Відділ 130 УНС, Т-ва св. Володимира	100.00	Окрепкий Стефан і Анна	50.00	Гебуза Стефан	10.00
Відділ 354 УНС	100.00	Пахнюк Трофим і Емілія	50.00	Галушак Марійка	10.00
Бругеман Воррен і Паулина	100.00	Пашук Лариса	50.00	Гончарик Володимир	10.00
Худьо Міріам Л.	100.00	Петрій Христина	50.00	Гусак Іван	10.00
Досій Дмитро	100.00	Походенко Іван	50.00	Яросевич Ірина	10.00
Федів Теодор	100.00	Полець Олександр і Валентина	50.00	Каплун Валентина	10.00
Гураль Володимир і Елеонора	100.00	Позняк Юліан і Дарія	50.00	Козак Христина	10.00
Голюка Александра	100.00	д-р Писарів Яків	50.00	Кузьмович Ольга	10.00
Гринишин Віра	100.00	Рацькевич Михайло	50.00	Малиновська Анна	10.00
Гупаловський Дан і Стефанія	100.00	Романів Микола і Галина	50.00	Малиновська Дарія	10.00
Коцелко Нестор	100.00	Семчишин Мирослав	50.00	Остиславські Марія і Євгеній	10.00
Корсун Бенджамін і Віра	100.00	д-р Савицький Юрій	50.00	Полегенький Дана	10.00
Коваль Теодор	100.00	д-р Семчишин Стефан і Галина	50.00	Романишин Іван	10.00
Кульчак, родина	100.00	Стройч Дмитро і Стефанія	50.00	Салабай Надія	10.00
Лозинський Юліанна	100.00	Тимчишин Мар'ян і Романна	50.00	Семеген Дарія	10.00
Марциняк Стефан	100.00	Вельгаш Стефан	50.00	Шепарович Марія	10.00
Маселко Роман і Оксана	100.00	Юрчишин Ірена	50.00	Шевчук Василь	10.00
Менцінський Дарія і Зенон	100.00	Кладко Йосиф і Костів Люба	40.00	Сяк Павло	10.00
д-р Мостович Леонід і Оксана	100.00	Онишкевич Ілля	40.00	Сяк Петро	10.00
Нагірний Михайло і Марія	100.00	Лесків Ярослав і Стефанія	35.00	Старух Лонгін	10.00
О'гара Михайло і Рома	100.00	Будний Дарія	30.00	Стокотельний Павло	10.00
Парубчак Стефан і Ольга	100.00	Гарвас Роман і Марта	30.00	Тарнавський Петро	10.00
Секрета Стефан і Анна	100.00	Лагола Петро	30.00	Тритяк Оксана	10.00
Сенежак Діяна	100.00	Савицький Зиновій і Теодозія	30.00	Удич Іван	10.00
Сенежак Володимир і Софія	100.00	Стецишин Володимир і Зеновія	30.00	Урбан Аксентій	10.00
Шандрук Павло	100.00	Круп Анна	26.00	Воробець Андрій	10.00
Шашкевич Іванна і Софія	100.00	Артимишин Люба	25.00	Завійська Марія	10.00
Снилик Олег	100.00	Бобелак Микола	25.00	Зиндран Захар	10.00
Братство св. Миколая, Вотервліт, Н.Й.	100.00	Боднар Василь і Александра	25.00	Зиндран Іван	10.00
д-р Стрільбицький Олександр Р.	100.00	Хомин Михайло і Галина	25.00		
Шеремета Василь і Теодора	100.00	Філ Микола і Марія	25.00		
Тарнавський Борис і Філіс	100.00	Гелетканич Андрій і Осипа	25.00		
Український Громад. Комітет,		Герун Симон і Марія	25.00		
Глен Спей, Н.Й.	100.00	Единак Стефан	25.00		
УНС, Відділ Олбані, Н.Й.	100.00	Карабін Іван	25.00		
Урбан Анна	100.00	Кохан Дмитро	25.00		
Ваврів Роман В.	100.00	Копичук Роман і Маргарита	25.00		
Воловодюк Володимир і Катерина	100.00	Коротко Юлія і Олег	25.00		
Воробець Зеновія	100.00	Костів Василь і Павлина	25.00		
Україно-Американський Горожанський		Матковський Евдокія	25.00		
Клюб, Вотервліт, Н. Й.	100.00	Мокей Василь	25.00		
				Разом	\$17,346.00

Збірка на допомогу закарпатцям ще не закінчилась, бо потреби людей великі: слід побудувати нові житла, лікарні, школи, мати достатньо медицини та іншого. Тому закликаємо вас і далі складати свою грошеву поміч, висилаючи чеки та грошеві перекази на: Ukrainian National Foundation, Inc., P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, N.J. 07054.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK™

Нарешті. Прямий етерний міст з України до тепла Вашого дому.

ЦІЛОДОБОВЕ, ЩОДЕННЕ УКРАЇНСЬКЕ
ТЕЛЕБАЧЕННЯ З УКРАЇНИ ТА ДІЯСПОРИ.

ЦІЛОДОБОВЕ, ЩОДЕННЕ УКРАЇНСЬКЕ
РАДІО З УКРАЇНИ ТА ДІЯСПОРИ.

UBN представлятиме Вам такі програми у Вашому домі:

- Всенаціональні новини
- Обласні новини
- Документальні фільми
- Дитячі програми
- Концерти
- Спорт
- Художні фільми
- Громадське життя

UBN задовільняє всі потреби української громади та пропонує їй всі свої послуги.

UBN також є Вашим мостом до всіх американських телевізійних програм, каналів та послуг з огляду на наш унікальний зв'язок з DIRECTV® – провідним американським циферним супутниковим телесервісом.

UBN пропонує Вам повний об'єм українських та американських телевізійних розвагових та інформаційних програм, які Ви хочете.

Телефонуйте негайно:

ubn 1-800-75-UKRAINE

UKRAINIAN BROADCASTING NETWORK
Пропоновано Вам Ukrainian American Broadcasting Co.

Не мав платні, грав у лотерею

Головний приз національної лотереї „Джек пот” в сумі 250 тисяч гривень, звільнених від податків, виграв 30-річний мешканець м. Дніпропетровського в ході чергового розігнання лотереї, що відбулося 8 січня. Переможець працює газоелектрозвозовальником в системі житлового господарства міста і вже зголосився по виграш. Цікаво, що до щасливого виграшу він протягом шести місяців не отримував платні за місцем роботи. Переможець лотереї купив свій білет у магазині „Фуджі-Тайм”, що знаходиться в приміщенні дніпропетровського Головоштамту. Директор національної лотереї Михайло Победимський сказав, що такий великий виграш на початку нинішнього року — „це добрий початок і знамення, що в Новому році все буде гаразд”.

Національна лотерея — це єдина офіційно зареєстрована державна лотерея, що гарантується Міністерством фінансів України. Розігнання відбуваються щосуботи в прямому ефірі на телеканалі „Інтер”. Перше відбулося 27 грудня 1997 року. Тоді гравцями були лише мешканці Сімферополя. Сьогодні ігрові термінали національної лотереї розташовані ще в семи містах Криму, Києві, Дніпропетровському та Одесі. На черзі — Львів.

Ще один дарунок долі випав батькам хлопчика, який першим з’явився на світ у новорічну ніч в Харкові. Двокімнатну квартиру від фонду „З надією на майбутнє” отримало подружжя Євгенії та Олега Чумакив. Батьки новонародженого також отримали три тисячі гривень винагороди від міської влади. Таким чином, у Харкові продовжено традицію надання квартир немовляті, яке першим з’явиться на світ у новорічну ніч. Фонд „З надією на майбутнє” створив народний депутат України Василь Салигін.

(УНІАР).

ТРАДИЦІЇ НАШИХ СВЯТ: МЕЛАНКА

У цю ніч „розкривається небо”

Тільки знання про минушину нашого народу, його історію, культуру, його споконвічні прагнення, бажання та ідеали уможливить нам здати собі справу, яке велетенське значення має та стародавня культура та її традиції для розуміння нашої історії. Український народ втратив дуже багато найцінніших здобутків своєї ранньої культури — фолкльору, звичаїв і традицій, котрі від найдавніших часів формували його світосприймання, а у багатьох випадках новітньої історії були тим середником, що давали силу перетримати різні лихоліття — дохристиянські чвари племен, княжі міжусобиці, татарську неволю, кочубейські зради, кріпачькі приниження, жорстокості різних займанців-окупантів, і аж до наших днів зберегти своє Богом дане право бути собою.

До різдвяно-зимового циклу давніх традиційних українських святкування зараховуємо, крім інших, також і свято Меланки.

У сіру давнину дохристиянських часів до складу Соняшного кола зимового циклу свят входило свято Щедрого Бога, котре пізніше прибрало назву Меланки-Маланки, Щедрівки. Будучи хліборобським народом, наші пращури вірили, що у ніч напередодні Нового Року Щедрий Бог сходив з неба на селянську ниву, на селянську хату, в господарство до худібки. Тиждень після коляди, у надвечір’я Нового Року, маємо Щедрий Вечір. Це один із залишків тих дохристиянських традицій, що мав свій початок у аграрно-магічних звичаях наших пращурів, а десь у XIX столітті перетворився у громадську святочну забаву, своєрідне масове сільське гуляння.

За християнським календарем — це день преподобної Меланії. У народній традиції ці обидва свята об’єдналися, і маємо Щедрий Вечір або свято Меланки. До наших днів дійшов звичай на Меланки веселитися, забавлятися і танцювати, а в Україні — водити „козу”, щедрувати та виворожувати майбутню долю.

Наддніпрянська Україна і Гуцульщина святкують Щедрий Вечір, як значне свято різдвяного циклу з гарно розвиненою обрядовістю, та щедрують лише на Меланки, а в Галичині та Буковині щедрують і святкують Щедрий Вечір, у надвечір’я Водохрищів, тоді як на Наддніпрянщині це — „Голодна кутя”. У цей вечір прощають коляду і він уже не Святий, а Щедрий Вечір.

Ніч перед Новим Роком — ніч ворожіння. Характерним у ново-

річну ніч є „водіння кози” — переодягання і маскування, та „подорожування Василя з Маланкою”. Ці вечори проходять дуже весело, з щедрівками, піснями, музиками, танцями і смачною вечерею-гостиною. Якраз під час цієї спільної вечери відбуваються спільні гадання-ворожіння, здебільшого про майбутню долю па-

рубків і дівчат. Цей вечір Меланки і ніч перед Новим Роком наповнені магічними діями, чарами. Все це — намагання розгадати майбутність і забезпечитись щастям і добробутом на наступний рік.

У нашого українського народу існує повір’я, що новорічна ніч для віруючих людей „розкриває небо”, і вони можуть просити у святих все, що їм забагнеться: перетворення води на вино, каменя — на хліб, глини на мед.

На мережі старого й нового року, між північчю та першою годиною ранку, молоді хлопці „крадуть” у сільських господарів — соломі, сіно, очерет і в кожній частині села палять вогонь, стрибають через нього — очищуються від усього злого, весело вітають вогнем-сонцем Щедрого Бога Новий Рік!

За творами
Степана Килимника
та Олексі Воропая.

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України. До вибору 99 візців хусток! **А також фірмове шкіряне зимове взуття від \$35.**

NEWARK, NJ 698 Sanford Ave Tel. 973-373-8783 Free: 888-339-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Tel. 973-373-8783	PHILADELPHIA 1801 Cottman Ave Tel. 215-728-6040
---	--	--

Федеральна Кредитова Кооператива
САМОПОМІЧ В НЬО ЙОРКУ

До уваги наших членів!

Прямі вклади — Державна вимога
З 1-го січня 1999 року.

ВСІ виплати Федерального уряду
а саме, ПЕНСІЇ (SOCIAL SECURITY),
ВETERАНСЬКІ ПІЛЬГИ, ПІЛЬГИ ДЛЯ
ВДОВИЦЬ ТА ВДІВЦІВ, тощо,

будуть виплачуватися тільки через
електронічні засоби
на особисті щадничі або чекові
конта у фінансові інституції.

ЧЕКИ НЕ БУДУТЬ ВИСПЛАНІ ПОШТОЮ.

Радимо нашим членам,
які ще не користаються із прямого вкладу
полагодити це заздалегідь,
щоб не було перерви у плачені цих пільг.

Зверніться до нас негайно, а ми радо Вам це поладимо!

SELF RELIANCE (NY) FEDERAL CREDIT UNION
Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251
Branch Office: 23 Main Street Kerhonkson, NY 12446
Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636

Поза межами Нью Йорку телефонуйте безкоштовно:
1-888-735-3735

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

запрошує на

КОНЦЕРТ КАМЕРНОЇ МУЗИКИ

У програмі:

Е. Догнані — Серенада для скрипки, віолі, чельо. Оп. 10
Ю. Іщенко — Тріо для скрипок і віолі
А. Дворжак — фортепіано кuartет. Оп. 87

Виконують:

М. ПЕСКАНОВ, А. ХИТЮК — скрипки
Т. ГОФМАН — віоля
В. ГЛОВАЦЬКА — чельо
Г. МАРТИН-ГЕНРІ — фортепіано

У суботу, 23 січня 1999 р., год. 8 веч.

at Ukrainian Institute of America
2 East 79th St. NYC
Tel.: (212) 288-8660

„Маємо те...”

(Закінчення зі стор. 14)

пори, як кажуть поляки „і до танця, і до ружаньця”. Але шукай вітру в полі! І нащо існує Служба безпеки України? І комісія людських прав СКУ?

„Чи стануть нові імігранти відживленням і „спасінням” діаспори, а чи їм це байдуже? Може їхня роля інша?”

За цим питанням криються якісь недовомки. Перше, „відживлення”, ніби діаспирці голодують? Відразу мені стали перед очима наші північні старші брати, які, як писав Остап Вишня, годуються виключно українцями.

Далі: що це значить — „спасіння”? Яке спасіння? Християнське? Спасіння може прийти після смерті. А тут обговорюється вічне життя діаспори. А нові імігранти якраз добре вишколені в атеїзмі — це теж віра — й готові „спасати” будь-коли і кого попало.

Очевидно, їхня роля — інша. Вони завжди наготові, як пожежники на вогонь, спасати самих себе. За життя. Ось який випадок трапився.

Самітній емігрант на 83-му році свого життя виграв у лотерію 4 мільйони доларів. І не хотів нічого записати на громадські чи політичні цілі, бо, самозрозуміло, був

ощадний. Це — християнська чеснота. Довідалися про це діаспирці з четвертої хвилі і забажали „спасати” його після смерті, а його мільйони — за життя. Підлабузилися, виписали чека на два мільйони для себе (були справедливі — поділилися порівну) з його підписом. Але той чоловік був щирим українським патріотом і тримав свої гроші в українській кредитівці. Працівники кредитівки ще не бачили чека на таку суму, тож покликали менеджера... Це, звісно, виняток, але кажуть, що винятки підтримують правило.

„Чи існуватиме північно-американська діаспора в 2020 році, і чи це важливе для нас, для наших нащадків і для України?”

Ціла Америка — це діаспори різних країн і народів від самого початку її існування. Остання діаспора — це т. зв. „мафіозники з Росії”, хоч всі інші діаспори Америки знають, хто вони. Але, перефразовуючи Шевченка, на всіх языках все мовчить...

Чи це важливо для України? Так, якщо Україна буде існувати в 2020 році. (Прошу вибачення, бо про таку єресь можна говорити в неньці-Україні, а не в неньці-Діаспорі). Чи важливо для нас? Ні, бо ми, напевно, не будемо існувати, я маю на думці себе і таких, як я. Чи буде важливо для наших нащадків? Для тих, що лишать по собі

нащадків, — сумніваюся. Для тих, що не лишать — ні!

„Важливий чи ні вплив однієї хвилі діаспори на іншу? І чи взагалі він існує?”

Як його зміряти? А якщо його не можна зміряти, то чи він існує?

Люди з четвертої хвилі вже заснували свої бізнеси, видають журнали й газети, ведуть радіо і телепрограми, є редакторами своїх і старих часописів, навіть таких як „Свобода”, провадять танцювальні ансамблі, ставлять театральні вистави, є диригентами хорів, дяками й священиками, вчителями й перукарками, комп'ютерними інженерами. Навіть „шовкова русифікація”, про котру писали професори Сербин і Харчун, щоразу сильніше закріплюється. То хто на кого має вплив?

„Що кожен з нас повинен зробити, щоб зберегти і збагатити діаспору через наші організації і громади?”

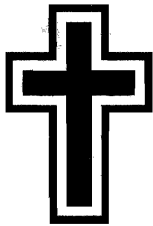
Насамперед: хто є ми? Старі хвилі чи нова хвиля? Чи всі разом? Що робити? Вписатися в усі українські організації, включно з вільним козацтвом, платити членські внески, ходити на збори, голосувати й давати себе вибрати до управи — бодай на колядників. І найважливіше: молитися. Однак мудро, а не як-небудь. Це все!

Питання тринадцяте. Якби я був мудріший, то почав би читати з кінця. І не потребував би трудитися даремно. Прочитайте самі: „Які умови потрібні для життєздатності громади”: а) мова, б) традиції, в) церкви і школи, г) об'єднання, д) кредитові спілки, е) молодіжні організації, ж) зацікавлення і праця для України, з) менше зацікавлення справами в Україні, и) все вищесказане чи нічого?”

Коментарі. По-перше: вичислені точки граматики не узгоджені з головним реченням (не буду називати, самі знайдіть). Друге: пропагандивні — хто може ще щось додати до цієї пропаганди? Третє: філософічно-економічні — це просто висновки з науки діалектики матеріалізму. Тобто, „все йде, як ситуація вимагає”. Отже, це запитання всеохоплююче, всеобов'язуюче для всіх і для нікого, всесвітнє й всенадійне, тобто, пощо було 12 попередніх запитань?

Однак, на це існує ідеальна розв'язка-відповідь. Її висловив перший демократично обраний президент України, найвищий експерт науки діалектики матеріалізму Леонід Кравчук: „Маємо те, що маємо”. Знак оклику! Можна б ще багато додати або відняти. Але де, коли і як?

Роман Колісник
Торонто

З почуттям невимовного жалю ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 10 січня 1999 р., прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшла у Божу вічність, на 94-му році свого трудлюбивого життя наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ, СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

МАРІЯ СВЕРИЧЕВСЬКА з дому РОМАНЮК

Нар. 28 серпня 1905 р.

ПАНАХИДА відбулася в середу 13 січня 1999 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Hempstead Funeral Home, 89 Peninsula Blvd., Hempstead, N.Y.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер 14 січня 1999 р. о год. 10-й ранку в церкві св. Володимира при Фронт вул. в Гемпстеді, Лонг Айленд. Після Служби Божої тлінні останки були перевезені на вічний спочинок на цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишені:

муж	— АТАНАЗІЙ
доньки	— УЛЯНА, вдова по св. п. АНАТОЛЕВІ ВОВКОВІ — ХРИСТИНА ПОДОЛЮК з мужем БОГДАНОМ — ЮРІЙ
син	— АНДРІЙ ВОВК з дружиною ЛЯРИСОЮ
внуки	— МАРТА ПОДОЛЮК ДЖІОВАГНОНІ з мужем РОБЕРТОМ — РОМАН ПОДОЛЮК — ЛІДА ВАСИЛЕНКО з мужем МИХАЙЛОМ — ХРИСТІЯ КОЛИНС з мужем ДЖИМОМ
правнуки	— СТЕФЦЯ і ЛЕСЯ КОЛИНС — ТОМА ВАСИЛЕНКО
брат	— РОМАН РОМАНЮК з дружиною СОФІЄЮ
братанки	— ОРЕСТ, ІГОР з дітьми ХРИСТИНОЮ і ДЖЕКОЛІН і ТЕОДОР РОМАНЮК
братаниця	— РОМА КОРОПЕЙ з дітьми ЛЕСЕЮ, БОРИСОМ і ЛІНОЮ
свати	— ІВАН і МАРІЯ РИХВІЦЬКІ
та ближча і дальша родина	в ЗСА та Україні.

Вічна їй пам'ять!

Просимо про молитви за душу покійної.

Замість квітів в пам'ять покійної просимо складати пожертви на допомогу сиротам в Україні та на Фонд Дітей Чорнобиля.

ПОДЯКА

З приводу смерті нашого найдорожчого МУЖА і ТАТКА

бл. п.

АНДРІЯ ГАРАСОВСЬКОГО

який упокоївся в Бозі у вівторок, 6 жовтня 1998 р. в Чикаго, складаємо щирі подяку всім, хто словом і ділом допомагав в часі його недуги і під час похорону.

В першу чергу дякуємо всім членам родини тут у Чикаго, як також тим, які приїхали з Канади.

Щира подяка належить приятелям, які на протязі того часу давали нам поміч і розраду, скріплюючи віру в доброту людського серця.

Щире спасибі отцям душпастирям собору святих Володимира і Ольги — о. митратові Іванові Кротцеві, о. Миронові Панчукові, о. Василеві Петрову та о. Ярославові Мендюкові за духовну опіку і за похоронні відправи. Ще дякуємо о. Миронові Панчукові за його теплі прощальні слова під час похорону в церкві.

На руки голови Сестрицтва Сузання Казанівської, складаємо Управі, усім Сестрицям подяку за численні вияви уваги.

Хорові „Сурма” щире спасибі за спів на Панахиді.

Наша глибока подяка усім промовцям, які прощали покійного Андрія під час похорону: інженерові Степанові Голяшеві (від парафії свв. Володимира і Ольги і від Братства святого Андрія); магістрові Орестові Городиському (від Братства Першої Української Дивізії „Галичина”); Іванні Горчинській, яка прощала покійного від приятелів, як подруга молодих літ та спільних студій; і професорові Василеві Маркусеви, який прощав покійного на тризні.

Дякуємо членам Братства Дивізійників і Братства св. Андрія за почесну стійку біля домовини під час Панахиди.

З глибини нашого серця дякуємо Марії Кондратюк з України, яка протягом останніх двох років піклувалася нашим мужем і татком, як своїм рідним.

За приготування тризни в парафіяльному осередку сердечно дякуємо Орісі Яримович.

Дякуємо також похоронному заведенню Музики за справну організацію похорону.

Усім, хто взяв участь у похоронних відправах, хто жертвував на св. Літургії, на добродійні й національні цілі, хто прислав квіти, щоб тим вшанувати пам'ять покійного, складаємо щирі подяку і просимо не забувати його у своїх молитвах.

У смутку:

дружина — ОРИСЯ
і дочка — МАРТА з чоловіком ФИЛИПОМ

Пожертви зібрані під час похоронів розділено як слідує:

СЛУЖБИ БОЖІ — 540.00 дол.
БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД ПАРАФІЇ свв. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ — 500.00 дол.
КУЛЬТУРНИЙ ОСЕРЕДОК ПАРАФІЇ свв. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ — 500.00 дол.
УКРАЇНСЬКА БОГОСЛОВСЬКА АКАДЕМІЯ у ЛЬВОВІ — 300.00 дол.
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ — 200.00 дол.
УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ в ЧИКАГО — 300.00 дол.
НАРОДНА ШКОЛА в с. СЕБЕЧІВ. РАЙОН СОКАЛЬ, УКРАЇНА — 600.00 дол.
ПРЕСОВИЙ ФОНД „ВІСТІ КОМБАНТА” — 150.00 дол.
ЦВИНТАР ДИВІЗІЙНИКІВ у селі КНЯЖЕ, УКРАЇНА — 400.00 дол.
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ДІАСПОРИ — 300.00 дол.
СИРОТИНЕЦЬ в УКРАЇНІ — 400.00 дол.

Разом — 4,190.00 дол.

Вічна вам пам'ять, магістре Миросю!

Світлій пам'яті шахового майстра мгр. Мирослава Турянського

Коли пишу ці рядки, у Києві вже друкується книга-збірник про видатних шахістів української діаспори, де окремий розділ присвячено шаховому майстрові Мирославу Турянському. На жаль, він того розділу вже не побачить, як і не побачив недавніх статей про свою визначну шахову кар'єру, що їх надрукували газети "Час/Time" у Києві та "Кримська світлиця" у Симферополі. Не дочекався заслуженої слави, бо приїхавши з Чикаго відвідати свою рідну Львівщину, св. п. Мирослав Турянський там же і спочив навіки 28 грудня 1998 року. Там і поховали його, на рідній землі, в Радехові.

Син відомого українського письменника Осипа Турянського, Мирослав Турянський народився 10 жовтня 1912 року біля Рудок, поблизу Львова. Коли йому було одинадцять, навчився грати в шахи від свого батька. Закінчив юристику у Львівському університеті з дипломом магістра права. У 1920-их роках був одним із рушіїв організованих українських шахів у Львові. Там у 1926 році постав клуб "Шаховий коник", пізніше перейменований на "Товариство українських шахістів" (ТУШ), де згуртувалися найсильніші українські шахісти Львова, такі як Попель, Туркевич, М. Романишин, Шевчик, Онишук, Слободян, між якими одним з найкращих був М. Турянський. Покійний постійно змагався в складі ТУШ в дружинних першостях Львова та матчах з іншими містами. Від самого початку своєї шахової кар'єри не обмежувався до самих змагань, а брав на себе організаційні обов'язки на службі для українських шахів. Виконував обов'язки секретаря і бібліотекаря в ТУШ до Другої світової війни, а під час німецької окупації очолював ланку шахів в СТ "Україна", Львів. Разом із Степаном Попелем популяризував шахи по цілій Галичині при помічі сеансів одночасної гри. Покійний виграв чемпіонат "Шахового коника" в 1928 році. У турнірі за першість українців Галичини, у Львові 1943 року, М. Турянський поділив 1-2 місця з С. Попелем.

У 1944 році подався на скитальщину і, опинившись у Відні, став 1946/47 роках чемпіоном клубу "Гіцінг" та одним з найкращих шахістів австрійської столиці. У 1948 році емігрував до Нью Йорку, де став членом славного шахового клубу ім. Маршала та в сезоні 1949/50 років здобув в ньому друге місце, уступаючи першість гротмайстрові Ларрі Евансу, чемпіонові США. І знову, М. Турянський не думав тільки про себе, а зорганізував для українських шахістів — нових імігрантів — на "українському давнтавні" в Нью Йорку клуб, що його назвав "Шаховий коник", нав'язуючи до традицій довоєнного Львова. Зробив це виключно з почуття громадського обов'язку, бо серед українців в Нью Йорку тоді не було для нього партнера. У 1948/50 роках ньюйорський "Шаховий коник" згуртував біля 30 українських шахістів, але його діяльність завмерла, як М. Турянський переселився до Чикаго.

У Чикаго він знову присвятив себе організації українських шахів, ставши ланковим шахів про

УСТ "Леви", де понад 20 років очолював дружину, яка дуже успішно змагалася в командних першостях "Метрополітан Чикаго Ліг". У 1966 році був організатором-господарем першого шахового чемпіонату українців Америки й Канади в рамках УСЦАК, який відбувся в "домівці Левів", Чикаго. М. Турянський здобув в цьому чемпіонаті третє місце, в наступних чемпіонатах УСЦАК зайняв двічі друге, а в 1982 році став чемпіоном українців Америки й Канади з шахів. Покійний пірнув також в шахове життя Середнього Заходу США. Двічі виграв чемпіонат Чикаго (1953 і 1954), багато разів завоював чільні місця в стейтах Ілліной, Висконсин та Айова. У Відкритому чемпіонаті США в Мілвоке 1953 року зайняв 10-те місце. Шахова Федерація США надала йому титул майстра.

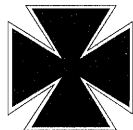
Особливо тепло згадую доброзичливе ставлення покійного до мене як до шахіста, почавши від нашої першої зустрічі в Нью Йорку в 1949 році. Мене, тоді шістнадцятилітнього початківця, майстер не відмовив прийняти у себе вдома і, зігравши зі мною кілька пробних партій, закріпив в них якусь іскорку надії, бо повів мене особисто до клубу ім. Маршала і там допоміг мені записатися в члени. Дав мені і деякі вказівки для вивчення шахової теорії. Ціле життя цікавився моїм поступом, радів моїми успіхами, уболівав за мене й тоді, як я сам став майстром. Не було в покійного ані крихти тої заздрости, що так притаманна сильним шахістам, а керувала ним культура і шляхетність. На турнірі за першість УСЦАК в Клівленді, в 1967 році, я на початку переміг М. Турянського, але відтак програв з майстром Т. Восьним, і виглядало, що Восьний виграє український чемпіонат. Залишалася ще остання рунда, в якій жеребок Восьний — Турянський не прогнозував мені нічого доброго: тільки малоправдоподібний виграш Турянського проти сильного, молодого майстра, чорними, міг вирішити чемпіонат в мою користь. Сам Турянський не мав вже шанси на перше місце, а взявши до уваги, що я його раніше побив, я не очікував, що він буде за мене особливо боротися. Перед тією партією ми пішли з Турянським до місцевого українського ресторанчика, де він завзято уплітав добрий борщ і вареники зі сметаною, а мені їжа не лізла в рот — прогавив перше місце, та й годі. "Магістре Миросю", як то я його дружньо називав, закріпив мій песимістичний настрій і несподівано запевнив мене: "Та ж я мушу виграти, бо інакше Ви не здобудете чемпіонату!" І заграв він надхненно, з якоюсь молодечею енергією, так що не тільки виграв, а прямо розгромив свого молодого противника, а мого суперника, — не для себе, а для мене. Спасибі Вам, магістре Миросю, за ту поміч, не тільки в 1967 році, але й за Вашу співпрацю і приязнь протягом пів століття. Нехай вічно живе пам'ять про Вас — великого майстра, організатора-трудівника на ниві українських шахів, і завжди — джентльмена.

Д-р Орест Попович

У світлу пам'ять ЄВГЕНА ТИТЛИ замість квітів на свіжу могилу складаємо пожертву в сумі 200 дол. на допомогу Колегію Києво-Могилянської Академії в Києві. Щирі від серця співчуття дружині Богданні, братам Маркіянові, Богданові та їхнім родинам.

МАРІАН і ІВАННА КОЦЬ

БРАТСТВО ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ "БРОДИ-ЛЕВ" повідомляє членство та все громадянство, що 14 січня 1999 р. відійшов у вічність

бл. п.

СТЕПАН ШУГАН

довголітній та заслужений член Управи Братства "Броди-Лев".

Родині покійного висловлюємо наші найщиріші співчуття.

УПРАВА БРАТСТВА "БРОДИ-ЛЕВ"

Ділимося сумною вісткою, що в Оттаві, Канада відійшла у вічність 7 січня 1999 р. на 88-му році життя

бл. п.

ОЛЬГА ПЯСЕЦЬКА

з дому КОКОРУДЗ

Нар. 7 травня 1911 р. в с. Рожнів, Івано-Франківської обл. Дружина бл. п. Юрія Пясецького.

ПОХОРОН відбувся в Торонто 11 січня 1999 р. Вічна пам'ять покійній!

Залишені в смутку:

дочка — ОКСАНА
син — ВОЛОДИМИР з дружиною ОЛЬГОЮ
внуки — ЛЕВ і ОЛЕНА
родина в Україні, Канаді й Америці.

Замість квітів на могилу, родина просить скласти пожертви на: Children of Chernobyl Canadian Fund, 75 Leopolds Drive, Ottawa, Ontario, Canada, K1V 7E2.

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що 13 січня 1999 р. на 75-му році життя відійшла від нас у вічність наша улюблена МАМА, БАБУНЯ, СЕСТРА та ТЕТА

бл. п.

СОФІЯ ФЕДИШИН-ЩЕРБІЙ

з дому КАЛЬБА

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відправлено в суботу 16 січня 1999 р. в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш. і поховано на цвинтарі Оливної Гори (Mt. Olivet) в Дітроїті, Миш.

Залишила у глибокому смутку:

доньку — МАРТУ КВІТКОВСЬКУ
внука — АДРІАНА
сестру — АННУ БОЙКО з донькою КСЕНЕЮ СТАСІВ та її синами АНДРІЄМ з родиною, і МАРКІЯНОМ БОГДАНА з дружиною ОЛЕЮ зі сином ЮРКОМ і донькою ХРИСТИНОЮ ВЕРБОВИЙ з родинами МИРОСЛАВА зі сином ПЕТРОМ і донькою ВІРОЮ з мужем
братову — СОФІЮ зі сином КАСІЯНОМ та його родиною
родини — КАЛЬБІВ, ЛУЦЬКИХ, ПАСТУШЕНКІВ, ТАРАЩУКІВ, ДЯЧУНІВ, РЕДЧУКІВ
та ближчу і дальшу родину в Україні і на поселеннях.

Вічна їй пам'ять!

В ШОСТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
дорогого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ВУЙКА, ТЕСТЯ і СВАТА

СВ. П.

ЕВГЕНА ЛУЦЬКОГО

будуть відслужені
поминальні Богослужби в церквах:

св. Юра, Нью Йорк, 4-та год. по пол., 24 січня 1999 р.;
св. Софії у Львові;
Івана Хрестителя, Нью Джерзі;
монастирі св. Йосафата, Глен Ков;
українська католицька церква в Люрді.

Про молитви за душу покійного просить
дружина ОКСАНА з дітьми і внуками.

Ділимося сумною вісткою, що 18 грудня 1998 р. у Пармі, Огайо, померла

СЛ. П.

ОЛЬГА ЗАГОРОДНЯ ТРАЧУК

шанувальниця і майстер української вишивки.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ

відходу у вічність, 26 січня 1999 р. о год. 8-й рано,
буде відправлено Поминальне Богослуження
в церкві св. Юра, в Нью Йорку.

Родині покійної висловлюємо співчуття.

ДРУЗІ, ШАНУВАЛЬНИКИ, ЗНАЙОМІ

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими,
що в четвер 14 січня 1999 р. на 99-му році життя відійшов від нас у вічність

БЛ. П.

ВАСИЛЬ МАЦУК

зі села Конюшки пов. Рогатин

19 січня відбулася заупокійна
СЛУЖБА БОЖА

в українській католицькій церкві св. Михайла в Балтиморі, Мд.,
а тоді на цвинтар св. Михайла.

Покійний залишив у глибокому смутку:

сина — БОГДАНА з дружиною ГАЛИНОЮ
дочку — МАРІЮ КУРІННУ з мужем ВАСИЛЕМ
внуки — ТЕРЕСУ ТИНДЕЛЬ з мужем ТОМАСОМ
— МИХАЙЛА з дружиною ДЕНІС
— МАРІЙКУ БРІТІНГЕМ з мужем ІВАНОМ
— МИХАЙЛА КУРІННОГО, МАРКА МАЦУКА
правнуки — МАТЕЯ, ДАНИЛА ТИНДЕЛЬ
— ІВАНА В. АСТІН і МИХАЙЛА БРІТІНГЕМ
та родину в Україні.

Ділимося сумною вісткою, що 20 грудня 1998 р. відійшов у вічність
наш найдорожчий БАТЬКО і ДІДО

БЛ. П.

ОРЕСТ ДАВИД КРИЖАНОВСЬКИЙ

ур. у Львові, Україна

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися на цвинтарі Gate of Heaven, Hartsdale, N.Y.

Залишив у смутку:

дочку — РОКСОЛЯНУ КАЛЬДОР з мужем АЛЕКСАНДРОМ
внука — СТЕФАНА

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ

28 січня 1999 р. о год. 9-й рано буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА з Панахидою

в церкві Чесного Хреста

31-12 30th St. Long Island City, N.Y.

Просимо в цей день про молитви за душу покійного.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 14 січня 1999 р. відійшов у вічність
наш улюблений і найдорожчий ТАТО, ДЗЯДЗЬО і ПРАДЗЯДЗЬО

БЛ. П.

СТЕПАН ШУГАН

нар. 5 травня 1904 р. в селі Покропивна, Тернопільської області, Україна.
Колишній кооператор в Тернополі, учасник боїв під Бродами і старшина 1 УД Галичина, один із основників і довголітній член українського хору „Думка“ в Нью Йорку і працівник української кредитівки „Самопоміч“ в Нью Йорку.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відправлені 15 і 16 січня 1999 р. в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn із церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж. та на цвинтарі Gate of Heaven, Westchester, N.Y.

Горем прибиті:

дочка — МАРІЯ і муж СЛАВКО ТОМОРУГ
син — ЮРІЙ і дружина JANICE-LYNN
внуки — ОЛЕКСАНДЕР і дружина ДАНА
— АНДРІЯ і муж Dr. David Gelber
— ХРИЗАНТА і муж CHARLES WILLIS
правнуки — МИКОЛА, САМОІЛ, МАКСИМИЛІАН, ЯКІВ і
БЕНДЖАМІН
братанки — ЯРЕМА ШУГАН з родиною
— РОМА ШУГАН
— ОЛЬГА ШУГАН з родиною
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів на могилу, проситься скласти пожертви на
Товариство Броди-Лев, або на Український Музей в Нью Йорку.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок, 12 січня 1999 р., відійшов
у вічність на 37-му році життя у Centre Community Hospital, State College, Pa.

СВ. П.

ВІКТОР М. ВОСКОБІЙНИК

нар. 25 січня 1961 р. у Філадельфії, Па.

Закінчив PA College of Technology. Працював у родинному підприємстві.

ВІДВІДИНИ відбулися в п'ятницю 15 січня 1999 р. від год. 7-9-ої веч. в Koch Funeral Home, 24015 S. Atherton St., State College, Pa.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужив Протоієрей Юрій Сівко 16 січня о год. 12-й пол. в українській православній церкві пам'ятнику в С. Бавнд Бруку, Н.Дж., а опісля поховання на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишив у смутку:

батьків — ОЛЕКСІЯ П., і ГАЛИНУ
дітей — ВІКТОРА А., ЕШЛІ С., ДЖОНАТАН Д., АЛЕКСА ДЖ.
сестру — ЛАРИСУ ВОСКОБІЙНИК-ГРИЩУК з родиною
брата — ЮРІЯ ВОСКОБІЙНИКА з родиною

Пожертви можна скласти на State College YMCA
677 West Whitehall Road, State College, Pa 16801.

З'їгн Червона Калина

5-ий КУРІНЬ УПС і 23-ій КУРІНЬ УСП

З жалем повідомляють, що 15 січня 1999 р. несподівано і передчасно, відійшов на „Вічна Ватру“ наш улюблений братчик

бл. п.

**пл. сен. ЄВГЕН ТИТЛА
„Нюнько“**

Дружині Богданці, братам Богданові і Маркіянові та родині складаємо наші глибокі співчуття

ГЕНЕРАЛЬНА СТАРШИНА ЗАГОНУ

З великим сумом повідомляємо, що 15 січня 1999 р. на віки заснув на 68-му році життя

сл. п.

ЄВГЕН (Нюнько) ТИТЛА

член пластового Загону „Червона Калина“ та член хорів „Думка“, „Капелі Бандуристів ім. Шевченка“ та інших.

Залишив у глибокому смутку:

- дружину — БОГДАННУ
- братів — БОГДАНА з дружиною ГАЛИНОЮ та
— МАРКІЯНА з дружиною НАТАЛКОЮ
- швагерку — ХРИСТИНУ БЛАЖЕНКО
- похрестники — МАРІЮ і ВОЛОДАРА БЛАЖЕНКО
- братанків — МАРКІЯНА мол., АНДРІЯ, НЕСТОРА і РОМАНА з родинами
- братанниців — АНДРІЯНУ і
— АННУ з чоловіком МАРКОМ
- та родину в Україні.

ПОХОРОНИ відбулися 21 січня 1999 р. і похоронений на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що 7 січня 1999 р. відійшов у вічність в Україні

бл. п.

МИХАЙЛО КАЧМАР - „ПІК“

Нар. в 1914 р., член ОУН, політичний в'язень, член 1-ої Дивізії Галичина.

ПОХОРОН відбувся 9 січня 1999 р. у Рудно, Львів.

У глибокому смутку залишені

- дружина — ЗОЯ
- дочка — ТЕТЯНА з дочкою МАРІЄЮ
- син — ЮРІЙ з дружиною ВАЛЕЮ і сином МИХАЙЛОМ
- сестри — МАРІЯ з родиною
— АННА з родиною в Америці

Вічна йому пам'ять!

З глибоким жалем ділимося сумною вісткою з українською громадою, що 6 січня 1999 р. упокоївся в Бозі, наш ДРУГ та КОЛЕГА

д-р мед.

бл. п.

ОРЕСТ ЯХТОРОВИЧ

Довголітній член Іллінойського Відділу Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА), та колишній член Управи Іллінойського Відділу УЛТПА.

ПАРАСТАС 12 січня 1999 р.

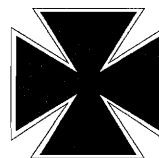
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 13 січня 1999 р. в соборі свв. Володимира і Ольги, Чикаго, Іл.

ПОХОРОН на цвинтарі св. о. Миколая, Чикаго, Іл.

Дружині Романі, доньці Лярисі з чоловіком д-ром Богданом Іванцем, синові д-рові Маркові з дружиною Наталією, та всій родині складаємо найщиріші співчуття

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА ІЛЛИНОЙСЬКОГО ВІДДІЛУ УЛТПА

В глибокому смутку родина і приятелі повідомляють, що 11 листопада 1998 р. несподівано упокоївся в Бозі на 76-му році життя

бл. п.

ТЕОДОР ЧІХ

суспільно-громадський діяч, дивізійник і член ОУН нар. в селі Потутори, Бережанського повіту, Західна Україна.

ПАНАХИДУ відслужено 19 листопада 1998 р. в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж., а заупокійна СЛУЖБА БОЖА була відправлена 20 листопада 1998 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку.

Покійного похоронено на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

Бігун Надя, Бойко Люба і Орест, Гасцька Оля, Данилюк Володимир, Івашків Євгенія і Євген, Кизима Микола, Кононів Іванна, Кочиржук Ірена, Кравчук Наталія, Луцишин Альбіна, Луцишин Форест Ліза, Масник Євген, родина Онишкевичів, Пришляк Теодозія, Процюк Борис, Рудзінський Любомир, Федонишин Антін, Чайковський Мирося і Михайло, Чіх Ярослава, Чума Ірена.

В пам'ять покійного зложили

НА ЦЕРКВУ В СЕЛІ ПОТУТОРИ:

150 дол. Івашків Євгенія, Євген і Марта;

100 Чіх Ярослава;

по 50 Бідяк Анна, Гасцька Оля, Івашків Левко, Козира Наталія і Петро, Кравчук Наталія;

по 25 Крамарчук Чорнобиль Анна, Пришляк Анна і Олександр, Сточанська Турченок Ірена, Чума Ірена;

по 20 Костів Дарія, Крумшин Олександра, Кулинич Зеновія і Мирослав, Ольшанівська Божена;

по 10 Бойко Роман, Гуралечко Люба, Закорчемний Володимир, Кизима Микола, Кметь С., Кріса Анна, Кульматицький Володимир, Луцишин Альбіна, Масник Марія, Мигаль Анеля, Охоцька Марія, Рудзінський Володимир, Савка Осип, Синайко Дарія і Василь, Федор Михайло, Феденишин Антін, Цюрпіта Василь.

За пожертви на Служби Божі і на церкву в Потуторах щира подяка.

Вічна йому пам'ять!

Родина в США, Канаді, Україні і приятелі.

Бажаючих зложити пожертву в пам'ять покійного на церкву в Потуторах, просимо виписувати чеки на Ukrainian Church in Potutory і висилати до: Mrs. Iwanna Kononiv, 136 Prospect Ave., Irvington, N.J. 07111-1263.

УВАГА! ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ СОЮЗІВКА буде закрита тільки від 1 лютого до 15 квітня

Канцелярія Союзівки і головний будинок **відкриті протягом року**

За інформаціями чи в справі замовлень кімнат на 1999 рік
просимо телефонувати: **(914) 626-5641 • (914) 626-4638**

E-mail: **SQSS@AOL.com**; Web: **www.SOYUZIVKA.com**

EuroLink

1-800-758-1023

<http://www.eurolinktele.com>

42 ц. За хвилину цілодобово
Із зміною Вашої компанії
далекого зв'язку.

**Дзвоніть в Україну
по нових розцінках!**

44 ц. За хвилину цілодобово
Без змінювання компанії
далеко до зв'язку

Існуючі клієнти
Звертайтеся до нас для
переходу на нову програму

C

alls to UKRAINE

\$0.42 per/min

Any time

Great domestic rates. Great rates to other countries (Russia \$0.45, Belarus \$0.42, ...). We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 31 c/min.

For information call AOF International:

1-800-449-0445

ВАНТАЖНІ ПЕРЕВОЗКИ

Tel.: (732) 805-9664

Професійний сервіс, найнижчі ціни

16' cube truck

\$69.99 за день

(включаючи паливе до 200 миль)

European Delicatessen, Sea & Air Shipping Service

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

VATRA

INTERNATIONAL

76 MAIN ST., SOUTH BOUND BROOK
NJ, 08880

Офіційний представник фірми

26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

**ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДАРУНКІВ — кераміка,
різьба, вишивки, карточки.**

Фірма ЄВШАН

пропонує касети, компакт диски,
відео, шкільні книжки, комп'ютерні
програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 1999 рік!

тел: **1-800-265-9858**

УВАГА! ІСТОРИЧНА ПОДІЯ!

Папа Римський Іван Павло II править
Українську Службу Божу та Молебень з
нашими Владиками з нагоди 400-ліття
Берестейської Унії. Свята Літургія
відправлена в Базилиці Св. Петра в
Римі. Співає галицький хор 200 осіб.
Відео 7797.

НОВІ ВІДЕО

VIDEO 7797B

МОЛЕБЕНЬ ПРАВИТЬ ПАПА РИМСЬКИЙ

VIDEO 1998

СЬОМА РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Ціна 30 дол.

APON RECORD & Video Co.

P. O. Box 3082 Long Island City, NY 11103.

Tel.: (718) 721-5599

Переробимо ваше відео з європей-
ської системи на американську і
навіпаки. Ціна 25 дол.

SEIZED CARS from \$175.

Porsches, Cadillacs, Chevys, BMWs,
Corvettes. Also Jeeps, 4WD's. Your Area.

Toll Free: 1-800-218-9000 Ext. A-1871
for current listings.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ,
31 СІЧНЯ 1999 р.

Рочестер, Н.Й. Управа 217 Відділу УНСо-
юзу, Братство св. Йосафата повідомляє,
що річні Загальні збори відбудуться о год.
1-ій по пол в залі школи св. Йосафата.
Просимо всіх членів прийти на Загальні
збори. Ольга Ганушевська, секр.

НЕДІЛЯ,
31 СІЧНЯ 1999 р.

Пассейк, Н. Дж. Річні Загальні збори 42
Відділу Т-ва ім. Т. Шевченка відбудуться
о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Норе
Ave. Звіт уступаючої Управи, Контрольної
Комісії і вибір нової Управи на 1999 р. Про-
симо всіх членів взяти участь. Василь Ма-
рущак, предс., Варвара Тижбір, рекор. секр.

ПРАЦЯ

Пошукую жінку до опіки двох
маленьких дітей і домашньої
праці 4 до 5 днів на тиждень.

(516) 689-6109

(718) 884-5734

Потрібно кваліфікованих робітників,
механіків / зварників для
виготовлення дашків для кухонних
плит з тонкого (0.8-1.2 мм)
листового металу, як неіржавіюча
сталь, мідь, бронза. Робота на
індивідуальні замовлення, вимагає
кваліфікації і досвіду праці з тонким
листовим металом.

Дзвонити до Rangekraft
Manufacturing, що знаходиться
в Fair Lawn, NJ: (201) 791-4494.

НА ПРОДАЖ

В Українському Селі в Somerset, NJ
коло Бавнд Бруку, продається по-
мешкання з двома спальнями на
другому поверсі. Ціна дуже доступ-
на.

Тел.: (732) 302-3045

KARPATY TRAVEL

120 Runnymede Road, Toronto
Ontario, Canada M6S 2Y3

Tel. (416) 761-9105

1-800-265-7189

гроші, речові пакки,
харчові пакки,
листи та документи

до рук адресата в Україну
та інші держави
без мита

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ

КВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ

МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗБЕЧЕННЯ

ВІЗИ

Пам'ятайте - як посилати чи літати, то через КАРПАТИ!

Selfreliance UA Federal Credit Union

Самопоміч Українсько-Американська Кредитова Спілька

734 Sandford Avenue., Newark, NJ 07106

Tel (973) 373-7839 • Fax (973) 373-8812 •

2200 Route 10 West, Parsippany, NJ 07054

Tel (973) 451-0200 • Fax (973) 451-0400 •

• <http://www.selfreliance.org> •

BUSINESS HOURS:

Tue & Fri - 12:00 Noon to 7:00 PM • Wed & Thurs - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat - 9:00 to 12:00 Noon • Mon. - Closed

Чи не час поміняти автомобіль?

АВТОВІ ПОЗИКИ на НОВЕ чи ВЖИВАНЕ авто
на тих самих процентах!

Від 6.75% APR

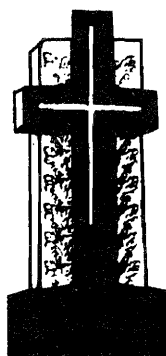
24-годинне ухвалення *

до 100 відсоткове фінансування!

або переоформіть Вашу існуючу автову позику (до 2% нижче Вашої теперішньої рати)**

* Якщо кваліфікуєтесь. 24 години після виповненої заяви та підтвердженої інформації.
** Не може бути нижче активної рати на даний час.
Лише зареєстровані у Нью Джерсі авто - Всі тарифи підлягають змінам.

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілька!

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.
45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАІСА ХЕЙЛИК, власник
(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ
ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ
СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА
В ГАМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(908) 964-4222

(201) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009